

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.7.2021 r.
COM(2021) 421 final

2021/0240 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu
Terroryzmu i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE)
nr 1095/2010**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2021) 190, 191} - {SEC(2021) 391}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu stanowią poważne zagrożenie dla integralności gospodarki i systemu finansowego UE oraz bezpieczeństwa jej obywateli. Zgodnie z szacunkami Europolu wartość transakcji „wykrytych jako mające związek z podejrzanymi działaniami finansowymi”¹ stanowi około 1 % rocznego produktu krajowego brutto UE. W lipcu 2019 r., w następstwie szeregu znaczących przypadków domniemanego prania pieniędzy, które wystąpiły w instytucjach kredytowych UE, Komisja przyjęła zestaw dokumentów², w których przeanalizowano skuteczność i efektywność unijnego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT) w wersji obowiązującej w tym czasie i stwierdzono, że konieczne są reformy, także w obszarach nadzoru i współpracy między jednostkami analityki finansowej (FIU). W tym kontekście w strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa na lata 2020–2025³ podkreślono znaczenie wzmocnienia unijnych ram przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w celu ochrony Europejczyków przed terroryzmem i przestępczością zorganizowaną.

W dniu 7 maja 2020 r. Komisja przedstawiła plan działania na rzecz kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu⁴. W planie działania Komisja zobowiązała się do wprowadzenia środków w celu wzmocnienia unijnych przepisów dotyczących zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, a także określiła sześć priorytetów czy też filarów:

1. zapewnienie skutecznego wdrożenia obowiązujących unijnych ram w zakresie AML/CFT;
2. ustanowienie jednolitego unijnego zbioru przepisów w zakresie AML/CFT;
3. wprowadzenie na szczeblu UE nadzoru w zakresie AML/CFT;
4. ustanowienie mechanizmu wsparcia i współpracy dla jednostek analityki finansowej;
5. egzekwowanie przepisów prawa karnego UE i poprawa wymiany informacji; oraz
6. wzmocnienie wymiaru międzynarodowego unijnych ram w zakresie AML/CFT.

Niniejszy wniosek legislacyjny ma na celu wdrożenie działań 3 i 4 tego planu działania, natomiast dwa towarzyszące mu wnioski ustawodawcze mają na celu wdrożenie działania 2 i przyczyniają się do realizacji działania 6. Działania 1 i 5 nie wymagają podjęcia czynności legislacyjnych.

¹ Europol, „From suspicion to action: Converting financial intelligence into greater operational impact” [„Od podejrzenia do działania: nadanie finansowym informacjom wywiadowczym większego znaczenia operacyjnego”], 2017 r.

² Komunikat Komisji „Jak zapewnić lepsze wdrażanie ram regulacyjnych UE dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu” (COM(2019) 360 final), sprawozdanie w sprawie oceny niedawnych domniemych przypadków prania pieniędzy z udziałem instytucji kredytowych z UE (COM(2019) 373 final) oraz inne sprawozdania.

³ COM(2020) 605 final.

⁴ Komunikat Komisji w sprawie planu działania na rzecz kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu 2020/C 164/06; C/2020/2800; Dz.U. C 164 z 13.5.2020, s. 21: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52020XC0513\(03\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52020XC0513(03))

Utworzenie na szczeblu UE nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz mechanizmu wsparcia i koordynacji jednostek analityki finansowej spotkało się z poparciem Parlamentu Europejskiego i Rady:

w swojej rezolucji z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu⁵ Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął plan działania Komisji i wyrażony przez nią zamiar przedstawienia organu nadzorującego przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu UE oraz unijnego mechanizmu koordynacji i wsparcia jednostek analityki finansowej. Parlament Europejski wezwał ponadto Komisję do rozważenia możliwości utworzenia unijnego mechanizmu koordynacji i wsparcia w formie unijnej jednostki analityki finansowej, do dopilnowania, aby obowiązki organu nadzorującego przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmowały finansowe i niefinansowe podmioty zobowiązane, z bezpośrednimi uprawnieniami nadzorczymi wobec niektórych podmiotów zobowiązanych w zależności od ich wielkości lub prezentowanego ryzyka, a także do zapewnienia nadzoru ze strony krajowych organów nadzoru nad stosowaniem przepisów UE, wprowadzenia jasnego podziału odpowiednich uprawnień między unijne i krajowe organy nadzoru oraz do zapewnienia na szczeblu UE niezależności budżetowej i funkcjonalnej organu nadzorującego przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i unijnej jednostki analityki finansowej. W tym kontekście Parlament Europejski zauważył, że proponowane zasoby budżetowe i ludzkie nie są wystarczające, aby zapewnić pełne wsparcie dla dochodzeń w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz dla istniejących mechanizmów koordynacji, oraz stwierdził, że należy przeznaczyć więcej zasobów ludzkich i finansowych na walkę z praniem pieniędzy.

Rada w równym stopniu popiera plan działania Komisji w swoich konkluzjach w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu z dnia 5 listopada 2020 r.⁶ Rada wezwała Komisję między innymi do priorytetowego potraktowania kwestii ustanowienia na szczeblu UE nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz mechanizmu koordynacji i wsparcia jednostek analityki finansowej. Unijny organ nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinien posiadać kompetencje uruchamiane wyłącznie przy uwzględnieniu wyników analizy ryzyka⁷. Organ ten powinien mieć możliwość wspierania organów krajowych i promowania konwergencji praktyk nadzorczych, również w sektorze niefinansowym. Aby wypełnić swoje zadanie polegające na sprawowaniu bezpośredniego nadzoru, organ ten powinien powoływać wspólne

⁵ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu – plan działania Komisji i dalszy rozwój sytuacji (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204; https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0204_PL.html

⁶ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12608-2020-INIT/pl/pdf>

⁷ Zakres nadzoru unijnego organu nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinien na obecnym etapie koncentrować się m.in. na: instytucjach kredytowych, instytucjach płatniczych, kantorach wymiany walut, instytucjach pieniądza elektronicznego, podmiotach świadczących usługi w zakresie aktywów wirtualnych objętych zaleceniami FATF, z możliwością oceny rozszerzenia w przyszłości nadzoru na inne podmioty zobowiązane stwarzające ryzyko, ale z uwzględnieniem bardziej jednorodnego charakteru sektora finansowego oraz wysokiego poziomu harmonizacji w zakresie wymogów ostrożnościowych w porównaniu z sektorem niefinansowym. Unijny nadzór oparty na analizie ryzyka powinien uwzględniać następujące parametry: ryzyko wynikające z charakteru działalności podmiotu zobowiązanego, w szczególności jego bazy klientów, produktów, kanałów dystrybucji, ekspozycji geograficznej oraz powinien uwzględniać aspekty transgraniczne; pojawiające się zagrożenia związane ze zmieniającymi się metodami dystrybucji, w szczególności wyzwania dla przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu wynikające z cyfryzacji usług finansowych, jak również konsekwencje w przypadku urzeczywistnienia się tych zagrożeń.

zespoły nadzorcze, przeprowadzać ogólne kontrole oraz nakładać środki nadzorcze i sankcje administracyjne, przy jednoczesnym poszanowaniu specyfiki krajowych systemów i struktur egzekwowania prawa. Nowy organ nadzoru powinien posiadać niezależną i autonomiczną strukturę zarządzania oraz współpracować z innymi właściwymi organami unijnymi i krajowymi. W odniesieniu do ustanowienia mechanizmu koordynacji i wsparcia jednostek analityki finansowej Rada proponuje, by nowy organ odgrywał główną rolę we wzmacnianiu i ułatwianiu wspólnych analiz prowadzonych w ramach współpracy między poszczególnymi jednostkami analityki finansowej, we wspieraniu analiz jednostek analityki finansowej oraz promowaniu kontaktów pomiędzy jednostkami analityki finansowej, a także kontaktów tych jednostek z innymi właściwymi organami, jak również budowania zdolności tych jednostek w warunkach wzajemnej współpracy. Zarządzanie mechanizmem koordynacji i wsparcia powinno opierać się na zarządzaniu, które w pełni angażuje jednostki analityki finansowej oraz respektuje ich podstawowe role i obowiązki w zakresie niezależności i autonomii operacyjnej, a także bezpieczeństwa i poufności wywiadu finansowego.

Niniejszy wniosek ustanawia **Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu („AMLA” lub „Urząd”)**. Ten nowy organ europejski ma zasadnicze znaczenie dla wyeliminowania obecnych braków w nadzorze nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w Unii: nadzór nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w UE pozostaje obecnie w gestii poszczególnych państw członkowskich. Jego jakość i skuteczność są nierówne ze względu na znaczne zróżnicowanie zasobów i praktyk w poszczególnych państwach członkowskich⁸. Jak pokazują ostatnie przypadki domniemanego prania pieniędzy z udziałem instytucji kredytowych UE, podejście do sytuacji transgranicznych nie jest spójne. Sprawozdanie Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) w sprawie podejścia właściwych organów do nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu⁹ potwierdziło, że – pomimo postępów – nie wszystkie właściwe organy są w stanie skutecznie współpracować z krajowymi i międzynarodowymi interesariuszami. Metody identyfikacji ryzyka i stosowania podejścia do nadzoru opartego na analizie ryzyka również są rozbieżne. Podczas gdy niektóre rodzaje ryzyka mają charakter krajowy, inne mają charakter horyzontalny lub mogą mieć wpływ na cały system finansowy Unii. Państwa członkowskie podkreśliły potrzebę wspólnej, spójnej metodyki oceny i identyfikacji ryzyka w odpowiedzi na ukierunkowany kwestionariusz rozesłany przez Komisję w ramach konsultacji publicznych rozpoczętych podczas przyjmowania planu działania w dniu 7 maja 2020 r.¹⁰ Oprócz opisanych już rozbieżności w zakresie uprawnień nadzorczych EUNB zauważył również, że krajowe organy nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu mogą nie zawsze być skłonne do korzystania z pełnego zestawu dostępnych uprawnień. Prowadzi to nie tylko do nieodpowiedniego nadzoru na szczeblu krajowym, ale również do niewystarczającego nadzoru nad specjalistami świadczącymi usługi transgraniczne, co stwarza zagrożenia dla całego jednolitego rynku. Ustalenia te znalazły również w zasadniczej mierze potwierdzenie w najnowszym sprawozdaniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego¹¹.

⁸ Więcej szczegółów znajduje się w załączonej ocenie skutków. [Urząd Publikacji: proszę wstawić odnośnik do SWD(2021) 190]

⁹ Sprawozdanie EBA/Rep/2020/06, dostępne pod adresem: <https://eba.europa.eu/file/744071/download?token=Tf9XDqWX>.

¹⁰ Niedostępne publicznie.

¹¹ Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego „Działania UE na rzecz zwalczania prania pieniędzy w sektorze bankowym pozostają rozproszone i nie są wdrażane w wystarczającym stopniu”: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR21_13/SR_AML_PL.pdf

W celu zaradzenia tym brakom Urząd stanie się **centralnym filarem zintegrowanego systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu**, w skład którego wejdzie sam Urząd oraz organy krajowe uprawnione do nadzorowania przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (zwane dalej „organami nadzoru”). Poprzez bezpośredni nadzór nad niektórymi z transgranicznych podmiotów zobowiązanych z sektora finansowego, które stwarzają największe ryzyko, i poprzez podejmowanie decyzji w ich sprawie Urząd przyczyni się bezpośrednio do zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w Unii. W ostatnich latach kilka przypadków braku właściwego wdrożenia środków przez firmy lub braku zastosowania odpowiednich środków zaradczych przez organy nadzoru było przedmiotem publicznej dyskusji. Ustanowienie bezpośredniego europejskiego nadzoru nad podmiotami, z którymi wiąże się wysokie ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, wyeliminuje te luki, w szczególności w zakresie nadzoru transgranicznego. Jednocześnie umożliwi to koordynację krajowych organów nadzorczych i pomoc w zwiększaniu przez nie skuteczności egzekwowania jednolitego zbioru przepisów oraz w zapewnianiu jednolitych i wysokiej jakości standardów nadzorczych, podejścia do nadzoru i metodyki oceny ryzyka.

Wszystkie zgłoszone ostatnio poważne przypadki prania pieniędzy w UE miały wymiar transgraniczny. Wykrywanie tych przepływów finansowych pozostawia się jednak krajowym jednostkom analityki finansowej oraz współpracy między nimi. Odzwierciedla to niezależność operacyjną i autonomię jednostek analityki finansowej, jednak brak wspólnej struktury, która stanowiłaby podstawę tej współpracy, prowadzi do sytuacji, w których wspólne analizy nie są przeprowadzane z powodu braku wspólnych narzędzi lub zasobów. Rozbieżności te utrudniają współpracę transgraniczną, a tym samym zmniejszają zdolność do wczesnego i skutecznego wykrywania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Skutkuje to fragmentarycznym podejściem, które jest narażone na nadużycia w zakresie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu i w ramach którego nie można w porę określić tendencji i typologii na szczeblu unijnym¹².

Nowy Urząd powinien również odgrywać istotną rolę w usprawnianiu wymiany informacji i współpracy między jednostkami analityki finansowej. Urząd będzie pełnił funkcję ośrodka wsparcia i koordynacji, wspomagając ich prace m.in. nad wspólnymi analizami zgłoszeń podejrzanych transakcji i zgłoszeń podejrzanej działalności o znacznym zasięgu transgranicznym oraz zapewniając stabilny hosting platformy FIU.net. Ponadto Urząd umożliwi opracowanie wspólnych wzorów i standardów sprawozdawczości, które będą stosowane przez unijne jednostki analityki finansowej.

Ponadto Urząd będzie miał uprawnienia do opracowywania projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, wytycznych i zaleceń w zakresie swoich zadań, jak również do udzielania Komisji i współprawodawcom porad i informacji na temat wielu aspektów polityki przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym na temat ryzyka związanego z jurysdykcjami poza Unią.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Na obecne ramy prawne w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w Unii składają się: dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu¹³ oraz rozporządzenie w sprawie transferów środków

¹² Więcej szczegółów znajduje się w załączonej ocenie skutków [Urząd Publikacji: proszę wstawić odnośnik do SWD(2021) 190].

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu,

pieniężnych¹⁴. Niniejszemu wnioskowi towarzyszą trzy inne wnioski dotyczące zmiany obowiązującego prawa Unii w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu:

- i. nowe rozporządzenie ustanawiające jednolity zbiór przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- ii. nowa dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, uzupełniająca rozporządzenie; oraz
- iii. przekształcone rozporządzenie (UE) 2015/847 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych.

Ten pakiet czterech wniosków ustawodawczych uznaje się za spójną całość w ramach wdrażania planu działania Komisji w sprawie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu z dnia 7 maja 2020 r., tworzącego nowe i bardziej restrykcyjne ramy egzekwowania przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w Unii.

Ujęcie w rozporządzeniu bezpośrednio stosowanych przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, bardziej szczegółowych niż te zawarte w obowiązującej dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, nie tylko będzie sprzyjać konwergencji praktyk nadzorczych i praktyk w zakresie egzekwowania przepisów w państwach członkowskich, lecz także zapewni przepisy, dzięki którym Urząd będzie mógł występować jako organ sprawujący bezpośredni nadzór nad niektórymi wybranymi podmiotami zobowiązanymi. W obszarze pośredniego nadzoru oraz koordynacji i wsparcia jednostek analityki finansowej wnioski towarzyszące niniejszemu wnioskowi zawierają przepisy uprawniające Urząd do opracowywania projektów różnych regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych oraz do przyjmowania wytycznych i zaleceń, tym samym określając konkretną rolę i funkcję Urzędu. Wsparcie Urzędu w zakresie ocen i analiz ryzyka udzielane organom nadzorczym i jednostkom analityki finansowej będzie również kluczową funkcją w nowej architekturze egzekwowania przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Urząd będzie również wspierał politykę Unii wobec państw trzecich w odniesieniu do zagrożeń spoza Unii związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Urząd będzie współpracował w tym zakresie z odpowiednimi służbami Komisji, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ), organami i agencjami UE.

• **Spójność z innymi politykami Unii**

Chociaż granice kompetencji Urzędu wyznaczać będzie zakres prawodawstwa UE dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, prawodawstwo to samo w sobie jest spójne z innymi przepisami dotyczącymi usług finansowych i prawa karnego. Obejmuje to przepisy UE dotyczące płatności i transferów środków pieniężnych (np. dyrektywa w sprawie usług płatniczych, dyrektywa w sprawie rachunków płatniczych i dyrektywa w sprawie pieniądza elektronicznego¹⁵). W odniesieniu do jednostek analityki finansowej pod uwagę wzięto także dyrektywę ułatwiającą wykorzystywanie informacji finansowych do zapobiegania przestępstwom oraz ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń

zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (tekst mający znaczenie dla EOG), (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 1).

¹⁵ Dyrektywy (UE) 2015/2366, (UE) 2014/92 oraz (UE) 2009/110.

w ich sprawie i ich ścigania¹⁶. Kompetencje Urzędu w zakresie aktywów wirtualnych są spójne z pakietem dotyczącym finansów cyfrowych opublikowanym przez Komisję w dniu 24 września 2020 r.

Dobra współpraca między Urzędem a innymi odpowiednimi zdecentralizowanymi agencjami UE oraz innymi organami unijnymi i krajowymi jest przewidziana w odnośnych przepisach projektu rozporządzenia; obejmują one Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), Prokuraturę Europejską (EPPO), Jednolity Mechanizm Nadzorczy na szczeblu unijnym oraz różne organy krajowe, w tym organy nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami finansowymi. Aby poprawić nadzór i egzekwowanie prawa we wszystkich sektorach, Urząd powinien umożliwić skuteczną wymianę informacji między wyżej wymienionymi organami oraz stworzyć synergię z tymi organami w przypadkach, w których mogłoby to usprawnić skuteczne zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą niniejszego wniosku jest art. 114 TFUE, który stanowi tę samą podstawę prawną, na której opierają się obecne ramy prawne w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Art. 114 uznano za odpowiednią podstawę przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zważywszy, że – z jednej strony – rozbieżny rozwój przepisów krajowych mógłby zakłócić prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego; z drugiej strony – działania związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu mogą stanowić próbę wykorzystania swobodnego przepływu kapitału i swobody świadczenia usług finansowych, powodując w ten sposób straty gospodarcze, zakłócenia w funkcjonowaniu jednolitego rynku oraz nadszarpnięcie reputacji na szczeblu Unii.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem prawodawca UE, działając na podstawie art. 114 TFUE, może uznać za konieczne ustanowienie organu UE, który odpowiadałby za przyczynianie się do realizacji procesu harmonizacji¹⁷.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

W pakiecie Komisji dotyczącym przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu z 2019 r.¹⁸, składającym się z komunikatu i czterech sprawozdań, podkreślono, w jaki sposób przestępcy wykorzystywali różnice we wdrażaniu europejskiego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu krajowym w poszczególnych państwach członkowskich. Transgraniczny charakter prania pieniędzy i finansowania terroryzmu sprawia, że dobra współpraca między krajowymi organami nadzoru a jednostkami analityki finansowej ma zasadnicze znaczenie dla zapobiegania tym przestępstwom. Wiele podmiotów podlegających obowiązkowi w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu prowadzi działalność transgraniczną, a różne podejścia organów nadzorczych i jednostek analityki finansowej utrudniają odnośnym

¹⁶ Dyrektywa (UE) 2019/1153.

¹⁷ Sprawa C-217/04 *Zjednoczone Królestwo przeciwko Parlamentowi i Radzie* EU:C:2006:279, pkt 44 oraz sprawa C-270/12 *Zjednoczone Królestwo przeciwko Parlamentowi i Radzie* EU:C:2014:18, pkt 104.

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/publications/190724-anti-money-laundering-terrorism-financing-communication_en.

podmiotom stosowanie optymalnych praktyk w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na poziomie grupy. Większa koordynacja na szczeblu unijnym – w tym element bezpośredniego nadzoru UE nad niektórymi najbardziej ryzykownymi podmiotami – jest konieczna, aby rozwiązać te kwestie transgraniczne oraz zmaksymalizować zdolność systemu finansowego UE zarówno do zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jak i wykrywania tych zjawisk.

- **Proporcjonalność**

Transgraniczny charakter procedury prania pieniędzy i finansowania terroryzmu wymaga wzmożonych działań na szczeblu unijnym w celu doprowadzenia do ściślejszej współpracy między organami nadzoru i jednostkami analityki finansowej. Jednakże, jak opisano w ocenie skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi, warianty polegające na objęciu wszystkich dużych lub transgranicznych instytucji finansowych nadzorem w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu UE oraz na utworzeniu jednostki analityki finansowej na szczeblu UE odrzucono jako nieproporcjonalne.

- **Wybór instrumentu**

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady jest wymagany instrumentem do utworzenia nowej agencji UE.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Pełna ocena *ex post* obecnego unijnego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz wykonywania przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego kompetencji w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które przejął na początku 2020 r.¹⁹, nie została jeszcze przeprowadzona w kontekście szeregu ostatnich zmian legislacyjnych. Czwarta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy została przyjęta w dniu 20 maja 2015 r., a termin transpozycji dla państw członkowskich upłynął 26 czerwca 2017 r. Piąta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy²⁰ została przyjęta w dniu 30 maja 2018 r., a termin transpozycji wyznaczono na 10 stycznia 2020 r. Kontrola transpozycji jest w toku. Komunikat Komisji z lipca 2019 r. i towarzyszące mu sprawozdania, o których mowa powyżej, służą jednak jako ocena skuteczności unijnego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w obowiązującym wówczas kształcie.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Strategia konsultacji w sprawie planu działania Komisji na rzecz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu składała się z szeregu następujących elementów:

- konsultacje w sprawie harmonogramu zapowiadającego plan działania Komisji. Konsultacje na portalu Komisji „Wyraź swoją opinię” odbyły się

¹⁹ Przyznane EUNB na mocy rozporządzenia (UE) 2019/2175 (rozporządzenie w sprawie przeglądu Europejskiego Urzędu Nadzoru).

²⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

między 11 lutego a 12 marca 2020 r. i od szeregu zainteresowanych stron otrzymano 42 odpowiedzi;

- konsultacje publiczne na temat działań przedstawionych w planie działania, otwarte dla ogółu społeczeństwa i wszystkich grup interesariuszy, rozpoczęte w dniu 7 maja i otwarte do dnia 26 sierpnia 2020 r. W ramach konsultacji otrzymano 202 oficjalne odpowiedzi;
- ukierunkowane konsultacje z państwami członkowskimi i właściwymi organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Państwa członkowskie miały możliwość przedstawienia swoich poglądów na różnych posiedzeniach grupy ekspertów ds. prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, a unijne jednostki analityki finansowej wniosły swój wkład w posiedzenia platformy UE-FIU oraz w formie pisemnych dokumentów;
- wniosek o opinię Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego złożony w marcu 2020 r.; EUNB wydał opinię w dniu 10 września 2020 r.;
- w dniu 23 lipca 2020 r. Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię w sprawie planu działania Komisji;
- w dniu 30 września 2020 r. Komisja zorganizowała konferencję wysokiego szczebla z udziałem przedstawicieli władz krajowych i unijnych, posłów do PE, przedstawicieli sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego oraz środowisk akademickich.

Opinie zainteresowanych stron na temat planu działania były zasadniczo bardzo pozytywne, przy czym większość poparła utworzenie unijnego organu nadzoru posiadającego kompetencje wobec wszystkich podmiotów zobowiązanych, finansowych i niefinansowych, oraz posiadającego bezpośrednie uprawnienia nadzorcze przynajmniej w stosunku do niektórych podmiotów zobowiązanych z sektora finansowego.

• **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przygotowując niniejszy wniosek, Komisja opierała się na dowodach jakościowych i ilościowych zebranych z uznanych źródeł, w tym na opinii technicznej Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Informacje na temat egzekwowania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy uzyskano również od państw członkowskich za pośrednictwem kwestionariuszy oraz w ramach grupy ekspertów ds. prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.

• **Ocena skutków**

Niniejszemu wnioskowi towarzyszy ocena skutków²¹, która została przedłożona Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej w dniu 6 listopada 2020 r. i zatwierdzona w dniu 4 grudnia 2020 r.

²¹ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2021) 190 – sprawozdanie z oceny skutków towarzyszące pakietowi wniosków ustawodawczych Komisji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT) oraz egzekwowania prawa, obejmującemu: projekt rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zmieniającego również obowiązujące rozporządzenie w sprawie transferów środków pieniężnych (rozporządzenie 2015/847); projekt nowelizacji dyrektywy 2015/849 w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; projekt rozporządzenia ustanawiającego unijny urząd ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w formie agencji regulacyjnej; projekt nowelizacji dyrektywy 2019/1153 ustanawiającej zasady ułatwiające korzystanie z informacji finansowych i innych w celu zapobiegania niektórym przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie lub ich ścigania.

Taka sama ocena skutków towarzyszy również dwóm pozostałym wnioskom ustawodawczym, przedstawionym wraz z niniejszym wnioskiem – projektowi rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz przekształconej wersji dyrektywy 2015/849 w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej zaproponowała w swojej pozytywnej opinii różne ulepszenia dotyczące prezentacji oceny skutków; ulepszenia te wprowadzono.

W ocenie skutków Komisja rozważyła osobno warianty polityki dotyczące poprawy skuteczności i spójności nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz podwyższenia poziomu współpracy i wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej.

W odniesieniu do nadzoru rozważane są następujące warianty:

- 1) nadzór nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy byłby nadal prowadzony na szczeblu krajowym, a Europejski Urząd Nadzoru Bankowego odpowiadałby za nadzór zwierzchni nad tymże nadzorem w sektorze finansowym (scenariusz odniesienia);
- 2) ustanowienie pośredniego nadzoru nad wszystkimi podmiotami zobowiązanymi;
- 3) bezpośrednie uprawnienia nadzorcze w stosunku do wybranych, stwarzających ryzyko podmiotów zobowiązanych z sektora finansowego, podlegających wymogom dotyczącym przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz pośredni nadzór nad wszystkimi pozostałymi podmiotami;
- 4) bezpośredni nadzór na szczeblu UE nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy w odniesieniu do wszystkich podmiotów zobowiązanych.

Na podstawie oceny skutków preferowanym wariantem jest wariant 3, czyli połączenie bezpośrednich i pośrednich uprawnień nadzorczych w organie nadzoru na szczeblu UE w formie zdecentralizowanej agencji.

W odniesieniu do współpracy i wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej rozważane są następujące warianty:

- 1) jednostki analityki finansowej kontynuowałyby współpracę w ramach unijnej platformy FIU, która zostałaby sklasyfikowana jako sieć (scenariusz odniesienia);
- 2) przekształcenie unijnej platformy FIU w komitet procedury komitetowej, pozostawiając w gestii Komisji przyjmowanie aktów wykonawczych określających standardy dla jednostek analityki finansowej;
- 3) unijna platforma FIU stałaby się unijnym mechanizmem uprawnionym do wydawania wytycznych i standardów technicznych oraz organizowania wspólnych analiz i szkoleń, a także przeprowadzania analizy tendencji i ryzyka;
- 4) unijna platforma FIU stałaby się jednostką analityki finansowej na szczeblu UE, zastępując krajowe jednostki analityki finansowej.

Wariant 3, czyli mechanizm koordynacji i wsparcia jednostek analityki finansowej na szczeblu UE, w ramach organu UE, jest wariantem preferowanym.

Połączenie wszystkich tych zadań w jednym nowym organie jest niezbędnym krokiem w celu zapewnienia należytego funkcjonowania nowego organu, ponieważ będzie on współpracował z różnymi zainteresowanymi stronami z sektora finansowego i niefinansowego oraz koordynował odrębne funkcje nadzoru i wywiadu finansowego. Po dokładnej analizie²² wariant polegający na powierzeniu nowych zadań istniejącym organom (np. Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego) odrzucono z kilku powodów: napotkano trudności przy wykonywaniu przez EUNB niektórych z jego obecnych uprawnień, zwłaszcza tych związanych z egzekwowaniem przepisów, ze względu na specyfikę modelu zarządzania EUNB: EUNB musiałby posiadać podwójny model decyzyjny – jeden dla istniejących funkcji innych niż przeciwdziałanie praniu pieniędzy, a drugi tylko dla zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy. Ponadto efekty synergii byłyby bardzo ograniczone, ponieważ EUNB nie ma doświadczenia w bezpośrednim nadzorze nad podmiotami i musiałby zgromadzić odpowiednią wiedzę ekspercką, nie tylko w odniesieniu do sektora finansowego, ale również niefinansowego. Jest to również zgodne z wynikami konsultacji publicznych, z których wynika, że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego cieszy się niewielkim poparciem jako przyszły organ nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w UE. Podczas gdy jedna trzecia respondentów nie wyraziła żadnej opinii, zaledwie 19 % z tych, którzy to uczynili, poparło EUNB.

Ponadto, ze względu na nowy charakter zadań mechanizmu wsparcia i koordynacji jednostek analityki finansowej oraz fakt, że żaden istniejący organ Unii nie posiada odpowiedniego mandatu prawnego do wykonywania takich zadań, prawdopodobnie konieczna byłaby nowa specjalna agencja ds. mechanizmu wsparcia i koordynacji jednostek analityki finansowej²³. Połączenie obu funkcji (nadzoru i koordynacji jednostek analityki finansowej) w ramach nowego organu powinno przynieść oszczędności w porównaniu z dwoma agencjami; można też oczekiwać synergii. Posiadanie jednego urzędu ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy na szczeblu unijnym, którego zakres działania obejmowałby – w ramach jednej instytucjonalnej struktury – różne etapy i elementy skutecznego procesu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, wydaje się być jedyną reakcją polityczną, która stanowić będzie wyczerpującą odpowiedź na wezwanie do opracowania kompleksowej polityki UE w zakresie AML/CFT.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek stanowi inicjatywę mającą na celu utworzenie nowej agencji UE i nie uchyla ani nie upraszcza żadnego istniejącego prawodawstwa. Zbadano, czy istniejące agencje UE byłyby w stanie podjąć pełen zakres proponowanych zadań nowego urzędu ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy, i stwierdzono, że z powodów prawnych i innych nie jest to możliwe. W odniesieniu do uproszczenia można zauważyć, że transgraniczne podmioty finansowe wysokiego ryzyka, które będą bezpośrednio nadzorowane przez unijny urząd ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy, nie będą już musiały współpracować z wieloma organami nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy w różnych państwach członkowskich, co uprości dla nich nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy. Ponadto utworzenie mechanizmu koordynacji jednostek analityki finansowej uprości i usprawni współpracę między nimi.

- **Prawa podstawowe**

²² Zob. załączona ocena skutków [Urząd Publikacji: proszę wstawić odnośnik do SWD(2021) 190].

²³ Dalsze rozważania na temat mechanizmu wsparcia i koordynacji jednostek analityki finansowej znajdują się w załączonej ocenie skutków [Urząd Publikacji: proszę wstawić odnośnik do SWD(2021) 190].

UE dąży do zapewnienia najwyższych standardów ochrony praw podstawowych. Jako organ UE Urząd będzie podlegać odpowiedniemu rozporządzeniu o ochronie danych²⁴ w zakresie, w jakim może on przetwarzać jakiekolwiek dane osobowe.

4. WPLYW NA BUDŻET

Urząd będzie nowo utworzoną zdecentralizowaną agencją unijną, finansowaną po części z budżetu UE, a po części z opłat pobieranych od podmiotów zobowiązanych, które będą bezpośrednio lub pośrednio nadzorowane przez Urząd. Metodyka wyboru podmiotów podlegających opłatom oraz ustalania samych opłat zostanie określona w akcie delegowanym Komisji.

Niezbędne zasoby ludzkie i budżetowe Urzędu są uzależnione od jego zadań. Oprócz centralnej administracji i zadań związanych z zarządzaniem można je podzielić na trzy główne kategorie:

- i. bezpośredni nadzór nad niektórymi wybranymi podmiotami zobowiązanymi z sektora finansowego;
- ii. pośredni nadzór nad podmiotami zobowiązanymi zarówno z sektora finansowego, jak i z sektora niefinansowego poprzez nadzór zwierzchni nad organami nadzoru lub organami samorządu zawodowego; oraz
- iii. mechanizm koordynacji i wsparcia dla jednostek analityki finansowej UE.

Przewiduje się, że po osiągnięciu przez Urząd pełnej zdolności operacyjnej poziom zatrudnienia w Urzędzie wyniesie – łącznie dla wszystkich kategorii pracowników – 250 osób.

Urząd przejmie również zarządzanie dwiema istniejącymi infrastrukturami: i. bazą danych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, obecnie zarządzaną przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego²⁵ oraz ii. bezpieczną siecią komunikacyjną dla jednostek analityki finansowej – FIU.net²⁶. Te dwie infrastruktury są już finansowane z budżetu UE. Ich ogólny wpływ na budżet UE może zatem ulec zmianie o tyle, o ile opracowywane będą dodatkowe funkcje i inne ulepszenia.

Całkowite roczne wydatki Urzędu po osiągnięciu przez niego pełnej gotowości operacyjnej obliczono na 45,6 mln EUR, z czego około trzy czwarte ma być finansowane z opłat od podmiotów zobowiązanych. Urząd zostanie ustanowiony na początku 2023 r., bezpośredni nadzór rozpocznie się na początku 2026 r., a zatem Urząd osiągnie pełną zdolność do działania pod koniec 2025 r.; rok 2026 będzie pierwszym rokiem, w którym Urząd będzie dysponował pełnymi zasobami przez cały rok kalendarzowy.

²⁴ Rozporządzenie (UE) 2018/1725 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne UE i swobodnego przepływu takich danych.

²⁵ Baza danych powstała na mocy rozporządzenia (UE) 2019/2175 (rozporządzenie w sprawie przeglądu Europejskiego Urzędu Nadzoru), na podstawie którego rozszerzono jednocześnie kompetencje EUNB w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

²⁶ Od 2016 r. hosting systemu FIU.net prowadzi Europol, ale do września 2021 r. system ten ma zostać tymczasowo przeniesiony do Komisji, w oczekiwaniu na utworzenie Urzędu. Wynika to z decyzji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z grudnia 2019 r., zgodnie z którą hosting FIU.net przez Europol wykracza poza uprawnienia tego ostatniego w zakresie przetwarzania danych osobowych.

Skutki finansowe niniejszego wniosku oraz jego wpływ na budżet wyjaśniono szczegółowo w ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do niniejszego wniosku.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Urząd będzie nowo utworzoną zdecentralizowaną agencją unijną, finansowaną po części z budżetu UE, a po części z opłat pobieranych od podmiotów zobowiązanych, które będą bezpośrednio lub pośrednio nadzorowane przez Urząd. Metodyka wyboru podmiotów podlegających opłatom oraz ustalania samych opłat zostanie określona w akcie delegowanym Komisji.

Niezbędne zasoby ludzkie i budżetowe Urzędu są uzależnione od jego zadań. Oprócz centralnej administracji i zadań związanych z zarządzaniem można je podzielić na trzy główne kategorie:

bezpośredni nadzór nad niektórymi wybranymi podmiotami zobowiązanymi z sektora finansowego;

pośredni nadzór nad podmiotami zobowiązanymi zarówno z sektora finansowego, jak i z sektora niefinansowego poprzez nadzór zwierzchni nad organami nadzoru lub organami samorządu zawodowego; oraz

mechanizm koordynacji i wsparcia dla jednostek analityki finansowej UE.

Przewiduje się, że po osiągnięciu przez Urząd pełnej zdolności operacyjnej poziom zatrudnienia w Urzędzie wyniesie – łącznie dla wszystkich kategorii pracowników – 250 osób.

Urząd przejmie również zarządzanie dwiema istniejącymi infrastrukturami: i. bazą danych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, obecnie zarządzaną przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego²⁷ oraz ii. bezpieczną siecią komunikacyjną dla jednostek analityki finansowej – FIU.net²⁸. Te dwie infrastruktury są już finansowane z budżetu UE. Ich ogólny wpływ na budżet UE może zatem ulec zmianie o tyle, o ile opracowywane będą dodatkowe funkcje i inne ulepszenia.

Całkowite roczne wydatki Urzędu po osiągnięciu przez niego pełnej gotowości operacyjnej obliczono na 45,6 mln EUR, z czego około trzy czwarte ma być finansowane z opłat od podmiotów zobowiązanych. Urząd zostanie ustanowiony na początku 2023 r., bezpośredni nadzór rozpocznie się na początku 2026 r., a zatem Urząd osiągnie pełną zdolność do działania pod koniec 2025 r.; rok 2026 będzie pierwszym rokiem, w którym Urząd będzie dysponował pełnymi zasobami przez cały rok kalendarzowy.

Skutki finansowe niniejszego wniosku oraz jego wpływ na budżet wyjaśniono szczegółowo w ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do niniejszego wniosku.

²⁷ Baza danych powstała na mocy rozporządzenia (UE) 2019/2175 (rozporządzenie w sprawie przeglądu Europejskiego Urzędu Nadzoru), na podstawie którego rozszerzono jednocześnie kompetencje EUNB w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

²⁸ Od 2016 r. hosting systemu FIU.net prowadzi Europol, ale do września 2021 r. system ten ma zostać tymczasowo przeniesiony do Komisji, w oczekiwaniu na utworzenie Urzędu. Wynika to z decyzji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z grudnia 2019 r., zgodnie z którą hosting FIU.net przez Europol wykracza poza uprawnienia tego ostatniego w zakresie przetwarzania danych osobowych.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Urząd będzie organem posiadającym osobowość prawną, w formie zdecentralizowanej agencji UE. Będzie działał w ramach prawodawstwa UE w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, co obejmuje nowe rozporządzenie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które Komisja przedstawia wraz z niniejszym wnioskiem, a także nowelizację obowiązującej dyrektywy (UE) 2015/849 oraz nowelizację rozporządzenia (UE) 2015/847. Jego celem jest zapobieganie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w Unii, poprzez przyczynianie się do wzmocnienia nadzoru i poprawy współpracy między jednostkami analityki finansowej a organami nadzorczymi. Decyzję w sprawie siedziby Urzędu należy podjąć zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnego podejścia Parlamentu Europejskiego, Rady UE i Komisji Europejskiej w sprawie agencji zdecentralizowanych²⁹.

- **Zadania i uprawnienia Urzędu (art. 5–44)**

Zadania Urzędu można podzielić na pięć obszarów:

- i. W odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych Urząd zapewnia zgodność na poziomie grupy z wymogami określonymi w dyrektywie/rozporządzeniu w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz we wszelkich innych prawnie wiążących aktach Unii nakładających na instytucje finansowe obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Dokonuje przeglądów i ocen nadzorczych na poziomie poszczególnych podmiotów i całej grupy, uczestniczy w nadzorze na poziomie grupy oraz opracowuje i aktualizuje system oceny ryzyka i słabości wybranych podmiotów zobowiązanych.
- ii. W odniesieniu do organów nadzoru finansowego Urząd przeprowadza okresowe przeglądy, aby zagwarantować, że wszystkie organy nadzoru finansowego posiadają odpowiednie zasoby i uprawnienia niezbędne do realizacji swoich zadań. Ułatwia funkcjonowanie kolegów i przyczynia się do konwergencji praktyk nadzorczych oraz promowania wysokich standardów nadzoru. Koordynuje wymianę personelu i informacji między organami nadzoru finansowego w Unii oraz zapewnia pomoc tym organom.
- iii. W odniesieniu do organów nadzoru niefinansowego, w tym w stosownych przypadkach organów samorządu zawodowego, Urząd koordynuje wzajemne oceny standardów i praktyk nadzorczych oraz zwraca się do organów nadzoru niefinansowego o zbadanie ewentualnych naruszeń wymogów mających zastosowanie do podmiotów zobowiązanych oraz o rozważenie nałożenia sankcji lub podjęcia działań zaradczych w związku z takimi naruszeniami. Urząd przeprowadza okresowe przeglądy i zapewnia pomoc organom nadzoru. W przypadku przekazania nadzoru nad określonymi sektorami organom samorządu zawodowego na szczeblu krajowym Urząd wykonuje zadania określone w akapicie pierwszym w odniesieniu do organów publicznych nadzorujących działalność takich organów samorządu zawodowego.
- iv. W odniesieniu do jednostek analityki finansowej w państwach członkowskich Urząd odgrywa znaczącą rolę w prowadzeniu wspólnych analiz przez te jednostki, tj. w identyfikowaniu odpowiednich przypadków oraz

²⁹

https://europa.eu/european-union/sites/default/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_pl.pdf

opracowywaniu właściwych metod wspólnej analizy przypadków transgranicznych. Ponadto udostępnia jednostkom analityki finansowej usługi i narzędzia informatyczne oraz usługi w zakresie sztucznej inteligencji służące bezpiecznej wymianie informacji, w tym poprzez hosting sieci FIU.net. Promuje wiedzę ekspercką na temat metod wykrywania, analizy i rozpowszechniania informacji o podejrzanych transakcjach, prowadzi specjalistyczne szkolenia i udziela pomocy jednostkom analityki finansowej oraz przygotowuje i koordynuje oceny zagrożeń.

- v. Ogólne uprawnienia Urzędu odnoszące się do wszystkich wyżej wymienionych zadań będą obejmować uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych i wykonawczych standardów technicznych, jeżeli jest to przewidziane w mających zastosowanie przepisach dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a także szerokie uprawnienia do przyjmowania wytycznych lub zaleceń skierowanych do podmiotów zobowiązanych, organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub jednostek analityki finansowej. W kontekście nadzoru bezpośredniego Urząd posiada uprawnienia do przyjmowania wiążących decyzji, stosowania środków administracyjnych i nakładania kar pieniężnych na podmioty zobowiązane podlegające bezpośredniemu nadzorowi. W kontekście nadzoru pośredniego, w odniesieniu do organów nadzoru finansowego i niefinansowego, Urząd posiada między innymi uprawnienia do kierowania do nich wezwań do podjęcia działań oraz poleceń dotyczących wykonywania własnych uprawnień nadzorczych tych organów.

• **Bezpośredni nadzór nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi z sektora finansowego (art. 12–27)**

Urząd będzie organem nadzoru dla ograniczonej liczby transgranicznych podmiotów zobowiązanych z sektora finansowego stwarzających najwyższe ryzyko („wybrane podmioty zobowiązane”). Ponadto przewidziano procedurę umożliwiającą mu przejęcie od krajowych organów nadzorczych nadzoru nad dowolnym podmiotem zobowiązanym z sektora finansowego w sytuacjach nadzwyczajnych, jeżeli istnieją przesłanki wskazujące na naruszenia przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, na które to naruszenia organ nadzorczy nie reaguje skutecznie ani we właściwy sposób. Okresowy wybór podmiotów, które zostaną objęte bezpośrednim nadzorem, będzie odbywał się co trzy lata, na podstawie obiektywnych kryteriów. Aby trafić do grupy podmiotów objętych bezpośrednim nadzorem, podmioty muszą prowadzić działalność w minimalnie określonej liczbie państw członkowskich, a przy tym w co najmniej określonej liczbie tych państw członkowskich muszą być zaklasyfikowane przez organ nadzorczy do najwyższej kategorii ryzyka na podstawie zharmonizowanej metodyki oceny ryzyka.

Urząd może przejąć nadzór nad poszczególnymi podmiotami zobowiązanymi z sektora finansowego, jeżeli wystąpiły problemy związane z przestrzeganiem obowiązujących wymogów na poziomie tych podmiotów, a właściwy organ nadzorczy nie zastosował odpowiednich środków w celu terminowego usunięcia niezgodności. Przejęcie może nastąpić wyłącznie po przeprowadzeniu procedury zakończonej potwierdzającą je decyzją Komisji. Zanim miałyby to nastąpić, Urząd nakazywałby organowi nadzorczemu podjęcie konkretnego działania w celu usunięcia stwierdzonych uchybień na poziomie podmiotu zobowiązanego, organ krajowy musiałby nie podjąć takiego działania w wyznaczonym terminie, w którym to przypadku Urząd kierowałby sprawę do Komisji, zwracając się o wydanie decyzji przekazującej mu kompetencje nadzorcze. Nadzór nad bezpośrednio nadzorowanymi

wybranymi podmiotami zobowiązanymi będzie prowadzony przez wspólne zespoły nadzorcze, którym przewodniczyć będzie Urzędu, lecz w których skład wejdą pracownicy krajowych organów nadzorczych. Kontrole na miejscu będą stanowiły część nadzoru. Urząd będzie miał uprawnienia do kierowania wiążących decyzji do wybranych podmiotów zobowiązanych oraz do nakładania sankcji administracyjnych na podmioty prawne w maksymalnej wysokości 10 % obrotu lub 10 mln EUR, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.

- **Pośredni nadzór nad niewybranymi podmiotami zobowiązanymi (art. 25–27) oraz niefinansowymi podmiotami zobowiązanymi (art. 28–29)**

Pośrednia rola nadzorcza Urzędu będzie polegała na koordynacji i nadzorze krajowych organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym organów samorządu zawodowego w niektórych państwach członkowskich w odniesieniu do niektórych niefinansowych podmiotów zobowiązanych. Wzajemne oceny i przeglądy tematyczne będą istotnymi narzędziami służącymi do identyfikacji dobrych i gorszych praktyk oraz zapewnienia wysokich standardów nadzorczych w całej Unii. Urząd będzie uprawniony do wydawania opinii i zaleceń w formie wytycznych krajowym organom nadzoru i organom samorządu zawodowego.

- **Mechanizm wsparcia i koordynacji dla jednostek analityki finansowej (art. 33–37)**

Urząd będzie uprawniony do przyjmowania, za pośrednictwem wykonawczych standardów technicznych, wiążących formularzy i wzorów na potrzeby zgłaszania przez podmioty zobowiązane podejrzanych transakcji i podejrzanej działalności jednostkom analityki finansowej, ułatwiając w ten sposób szybszą i skuteczniejszą współpracę i wymianę informacji między jednostkami analityki finansowej. Urząd będzie promować wspólne analizy niektórych podejrzanych transakcji i działań transgranicznych oraz będzie uczestniczyć w organizowaniu takich analiz. Będzie przeprowadzać przeglądy postępowania, metod i procedur służących przeprowadzaniu takich wspólnych analiz w celu stałej poprawy ich skuteczności. Ponadto będzie zajmować się hostingiem i administracją FIU.net – bezpiecznej sieci komunikacyjnej, za pośrednictwem której mogą się kontaktować ze sobą jednostki analityki finansowej.

- **Organizacja Urzędu i zarządzanie nim (art. 45–63)**

Urząd będzie składał się z dwóch kolegialnych organów zarządzających, a mianowicie z Rady Wykonawczej, w skład której wejdzie pięciu niezależnych członków zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy i przewodniczący Urzędu, oraz z Rady Generalnej złożonej z przedstawicieli państw członkowskich. W celu realizacji różnych zadań powierzonych Urzędowi Rada Generalna będzie miała dwa alternatywne składy: skład nadzorczy, w którym zasiadać będą szefowie organów publicznych odpowiedzialnych za nadzór nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy, oraz skład właściwy dla jednostek analityki finansowej, w którym zasiadać będą szefowie jednostek analityki finansowej z państw członkowskich. Obu składom Rady Generalnej przewodniczyć przewodniczący Urzędu.

Rada Generalna, w odpowiednim składzie w zależności od tematyki, będzie przyjmować wszystkie instrumenty regulacyjne, projekty regulacyjnych i technicznych standardów wykonawczych, wytyczne i zalecenia. Rada Generalna w składzie nadzorczym może również przedstawić swoją opinię na temat każdej decyzji w odniesieniu do bezpośrednio nadzorowanych wybranych podmiotów zobowiązanych, przygotowanej przez wspólny zespół nadzorczy przed przyjęciem ostatecznej decyzji przez Radę Wykonawczą.

Rada Wykonawcza będzie organem zarządzającym Urzędem. Będzie podejmować wszelkie decyzje wobec poszczególnych podmiotów zobowiązanych lub poszczególnych organów nadzorczych, w przypadku gdy Urząd działa w charakterze organu nadzoru sprawującego bezpośredni nadzór nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi, organu nadzoru sprawującego pośredni nadzór nad niewybranymi podmiotami zobowiązanymi lub niefinansowymi podmiotami zobowiązanymi, dysponując szczególnymi uprawnieniami nadzorczymi wobec organów nadzorczych właściwych dla tych podmiotów. Rada Wykonawcza będzie również podejmować decyzje dotyczące projektu budżetu i innych kwestii związanych z administracją, operacjami i funkcjonowaniem Urzędu. W odniesieniu do tych szczególnych decyzji przedstawicielowi Komisji przysługuje prawo głosu.

Urząd będzie miał przewodniczącego i dyrektora wykonawczego. Przewodniczący reprezentuje Urząd i jest odpowiedzialny za przygotowanie prac Rady Generalnej i Rady Wykonawczej. Dyrektor wykonawczy będzie odpowiadał za bieżące zarządzanie Urzędem i będzie odpowiedzialny w wymiarze administracyjnym za wykonanie budżetu, zasoby, personel i zamówienia w Urzędzie. Przewodniczący Urzędu i dyrektor wykonawczy będą wybierani zgodnie z procedurami selekcji właściwymi dla każdego z tych stanowisk.

Administracyjna Rada Odwoławcza będzie rozpatrywać odwołania od wiążących decyzji Urzędu skierowanych do podmiotów zobowiązanych znajdujących się pod jego bezpośrednim nadzorem; od decyzji Administracyjnej Rady Odwoławczej będzie przysługiwało odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W skład Administracyjnej Rady Odwoławczej wejdą osoby o nieposzlakowanej opinii, których zadaniem będzie rozpatrywanie odwołań administracyjnych składanych przez wybrane podmioty zobowiązane od wiążących decyzji kierowanych do tych podmiotów przez Urząd. Administracyjna Rada Odwoławcza może zaproponować zmianę lub zastąpienie pierwotnej decyzji Rady Wykonawczej, będącej przedmiotem odwołania administracyjnego. Rada Wykonawcza bierze pod uwagę opinię Administracyjnej Rady Odwoławczej, ale nie jest nią związana.

- **Przepisy finansowe (art. 64–72)**

Urząd sporządzi roczny budżet – który musi być zrównoważony – do przyjęcia przez organ władzy budżetowej. Urząd przyjmie wewnętrzne rozporządzenie finansowe oraz środki zwalczania nadużyć finansowych. Trybunał Obrachunkowy przedstawi uwagi na temat projektu budżetu i będzie uprawniony do kontroli Urzędu. Parlament Europejski udzieli absolutorium budżetowego, podobnie jak w przypadku innych agencji zdecentralizowanych.

Dochody Urzędu będą pochodzić zarówno z budżetu UE, jak i z opłat nakładanych na niektóre wybrane i niewybrane podmioty zobowiązane z sektora finansowego. Opłaty pobierane od wybranych i niewybranych podmiotów zobowiązanych będą odpowiadały kosztom ponoszonym przez Urząd w związku z bezpośrednim i pośrednim nadzorem nad podmiotami zobowiązanymi z sektora finansowego. Akt delegowany Komisji określi podzbiór podmiotów zobowiązanych podlegających opłatom i ustawi metodę obliczania opłat pobieranych od podmiotu zobowiązanego.

- **Regulamin pracowniczy (art. 73–76) i współpraca (art. 77–81)**

Urząd będzie stosował regulamin pracowniczy oraz warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, w tym dotyczące tajemnicy zawodowej oraz przywilejów i immunitetów. Przepisy dotyczące ochrony danych i dostępu do dokumentów wprowadzą obowiązek ścisłej współpracy z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i Europejską Radą Ochrony Danych.

Urząd zobowiązany jest współpracować w dobrej wierze z odpowiednimi organami zewnętrznymi, w tym z organami UE (Europolem, europejskimi urzędami nadzoru,

Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym i Prokuraturą Europejską), innymi odpowiednimi właściwymi organami krajowymi, takimi jak organy nadzoru ostrożnościowego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy systemów gwarancji depozytów, a także, w stosownych przypadkach, z organami państw trzecich.

- **Przepisy końcowe (art. 82–93)**

Kompetencje Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zostają zniesione i przekazane Urzędowi.

Urząd zostanie powołany na początku 2023 r., a działalność w zakresie bezpośredniego nadzoru rozpocznie na początku 2026 r. Ocena zostanie przeprowadzona do grudnia 2029 r.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu
Terroryzmu i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE)
nr 1095/2010**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych²,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Doświadczenia związane ze stosowaniem obecnych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT), które w dużym stopniu opierają się na wdrażaniu środków służących przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu krajowym, wskazują na niedociągnięcia nie tylko w odniesieniu do skutecznego funkcjonowania unijnych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, ale również w odniesieniu do włączania do nich zaleceń międzynarodowych. Niedociągnięcia te prowadzą do pojawienia się nowych przeszkód w należytym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, zarówno ze względu na zagrożenia na rynku wewnętrznym, jak i zagrożenia zewnętrzne, na które rynek wewnętrzny jest narażony.
- (2) Transgraniczny charakter przestępstw i dochodów z przestępstw zagraża podejmowanym w ramach systemu finansowego Unii wysiłkom mającym na celu zapobieganie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Wysiłki te należy podjąć na szczeblu unijnym poprzez utworzenie Urzędu odpowiedzialnego za przyczynianie się do wdrażania zharmonizowanych przepisów. Ponadto Urząd powinien przyjąć zharmonizowane podejście w celu wzmocnienia istniejących unijnych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a w szczególności wzmocnienia nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i współpracy między jednostkami analityki finansowej. Podejście to powinno zmniejszyć rozbieżności w ustawodawstwie krajowym i praktykach nadzorczych oraz wprowadzić struktury, które w zdecydowany sposób sprzyjają sprawnemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, a zatem powinno opierać się na art. 114 TFUE.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² [dodać odniesienie] Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- (3) Dlatego też należy ustanowić europejski urząd ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu – Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy („Urząd”). Utworzenie tego nowego Urzędu ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia skutecznego i odpowiedniego nadzoru nad podmiotami zobowiązanymi, z którymi nieodłącznie związane jest wysokie ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, dla wzmocnienia wspólnego podejścia nadzorczego w odniesieniu do niewybranych podmiotów zobowiązanych oraz ułatwienia wspólnych analiz i współpracy między jednostkami analityki finansowej (FIU).
- (4) Ten nowy instrument jest częścią kompleksowego pakietu mającego na celu wzmocnienie unijnych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Niniejszy instrument, dyrektywa [proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący szóstej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy], rozporządzenie [proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący przekształcenia rozporządzenia (UE) 2015/847] oraz rozporządzenie [proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy] łącznie stworzą ramy prawne regulujące wymogi w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, których muszą przestrzegać podmioty zobowiązane, oraz stanowiące podstawę unijnych ram instytucjonalnych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
- (5) Aby nadzór nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu osiągnął skuteczny i jednolity poziom w całej Unii, konieczne jest przyznanie Urzędowi uprawnień obejmujących: bezpośredni nadzór nad określoną liczbą wybranych podmiotów zobowiązanych z sektora finansowego; monitorowanie, analizę i wymianę informacji dotyczących ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, wpływającego na rynek wewnętrzny; koordynację i nadzór zwierzchni nad organami nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze finansowym; koordynację i nadzór zwierzchni nad organami nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze niefinansowym, w tym organami samorządu zawodowego, oraz koordynację i wsparcie jednostek analityki finansowej.
- (6) Połączenie zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich kompetencji w zakresie nadzoru nad podmiotami zobowiązanymi, a także funkcjonowanie jako mechanizm wsparcia i współpracy dla jednostek analityki finansowej jest najwłaściwszym sposobem wprowadzenia nadzoru i współpracy między jednostkami analityki finansowej na szczeblu unijnym. Należy to osiągnąć poprzez utworzenie Urzędu, który powinien łączyć w sobie niezależność i wysoki poziom technicznej wiedzy eksperckiej i który należy ustanowić zgodnie ze wspólnym oświadczeniem i wspólnym podejściem Parlamentu Europejskiego, Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej w sprawie zdecentralizowanych agencji³.
- (7) Pomędzy Urzędem a przyjmującym państwem członkowskim powinna zostać zawarta umowa w sprawie siedziby, określająca warunki ustanowienia siedziby i przywileje przyznane przez państwo członkowskie Urzędowi i jego pracownikom.
- (8) Uprawnienia Urzędu powinny umożliwić mu poprawę – na różne sposoby – nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w Unii. W odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych Urząd powinien zapewnić

³

https://europa.eu/european-union/sites/default/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_pl.pdf

na poziomie grupy zgodność z wymogami określonymi w ramach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz we wszelkich innych prawnie wiążących aktach Unii nakładających na instytucje finansowe obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Ponadto Urząd powinien przeprowadzać okresowe przeglądy, aby zagwarantować, że wszystkie organy nadzoru finansowego posiadają odpowiednie zasoby i uprawnienia niezbędne do realizacji swoich zadań. Powinien ułatwiać funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i przyczyniać się do konwergencji praktyk nadzorczych oraz promowania wysokich standardów nadzorczych. W odniesieniu do organów nadzoru niefinansowego, w tym w stosownych przypadkach organów samorządu zawodowego, Urząd powinien koordynować wzajemne oceny standardów i praktyk nadzorczych oraz zwracać się do organów nadzoru niefinansowego o przeprowadzanie dochodzeń w sprawie ewentualnych naruszeń wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Ponadto Urząd powinien koordynować prowadzenie wspólnych analiz przez jednostki analityki finansowej i udostępniać im usługi informatyczne i usługi w zakresie sztucznej inteligencji oraz narzędzia umożliwiające bezpieczną wymianę informacji, w tym poprzez hosting systemu FIU.net.

- (9) W celu wzmocnienia przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu unijnym oraz zwiększenia ich przejrzystości, przy jednoczesnym zapewnieniu spójności ze standardami międzynarodowymi i innymi przepisami, konieczne jest ustanowienie roli koordynacyjnej Urzędu na szczeblu unijnym w odniesieniu do wszystkich rodzajów podmiotów zobowiązanych, tak aby wspierać krajowe organy nadzoru i promować konwergencję praktyk nadzorczych, w celu zwiększenia skuteczności wdrażania środków przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, również w sektorze niefinansowym. W związku z tym Urząd powinien być uprawniony do opracowywania regulacyjnych standardów technicznych, do przyjmowania wytycznych, zaleceń i opinii, tak by w przypadku gdy nadzór pozostaje na poziomie krajowym, te same praktyki i standardy nadzorcze miały zastosowanie zasadniczo do wszystkich porównywalnych podmiotów. Ze względu na swoją wysoce ekspercką wiedzę Urzędowi należy powierzyć zadanie opracowania metodyki nadzoru zgodnej z podejściem opartym na analizie ryzyka. Niektóre aspekty metodyki, które mogą obejmować zharmonizowane ilościowe poziomy odniesienia, takie jak podejście do klasyfikacji profilu ryzyka nieodłącznego podmiotów zobowiązanych, należy szczegółowo określić w bezpośrednio stosowanych wiążących środkach regulacyjnych – regulacyjnych lub wykonawczych standardach technicznych. Inne aspekty, które wymagają szerszej swobody decyzyjnej organów nadzoru, takie jak podejścia do oceny profilu ryzyka rezydualnego i mechanizmów kontroli wewnętrznej w podmiotach zobowiązanych, powinny być przedmiotem niewiążących wytycznych, zaleceń i opinii Urzędu. Zharmonizowana metodyka nadzoru powinna należycie uwzględniać, a w stosownych przypadkach wykorzystywać istniejące metodyki nadzoru dotyczące innych aspektów nadzoru nad podmiotami zobowiązanymi z sektora finansowego, w szczególności w przypadku interakcji między nadzorem nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a nadzorem ostrożnościowym. W szczególności metodyka nadzoru, którą opracuje Urząd, powinna uzupełniać wytyczne i inne instrumenty opracowane przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, określające szczegółowo podejście organów nadzoru ostrożnościowego do uwzględniania ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w nadzorze ostrożnościowym, aby zapewnić

skuteczną interakcję między nadzorem ostrożnościowym a nadzorem nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

- (10) Urząd powinien posiadać uprawnienia do opracowywania regulacyjnych standardów technicznych w celu uzupełnienia zharmonizowanego zbioru przepisów ustanowionego w [proszę wstawić odniesienia – wniosek dotyczący szóstej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz wniosek dotyczący przekształcenia rozporządzenia (UE) 2015/847]. Komisja powinna zatwierdzać projekty regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu nadania im wiążącej mocy prawnej. Zmiany tych projektów powinny być możliwe jedynie w sytuacjach nadzwyczajnych, ponieważ to Urząd jest podmiotem w bezpośredniej styczności z ramami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i ma ich najlepszą znajomość. Aby zapewnić sprawną i szybką procedurę przyjmowania tych standardów, należy ustalić termin, w którym Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie ich zatwierdzenia.
- (11) Komisja powinna mieć także uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE.
- (12) Ponieważ nie istnieją wystarczająco skuteczne mechanizmy postępowania w przypadku incydentów związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmujących aspekty transgraniczne, konieczne jest wprowadzenie zintegrowanego systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu Unii, zapewniającego stosowanie – w sposób spójny i przy zachowaniu wysokiej jakości – metodyki nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz sprzyjającego współpracy między wszystkimi odpowiednimi właściwymi organami. Z tych powodów Urząd i krajowe organy nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu („organy nadzorcze”) powinny stanowić filary systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Byłoby to również korzystne dla organów nadzorczych w przypadku szczególnych wyzwań, na przykład w związku z podwyższonym ryzykiem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu lub z brakiem zasobów, ponieważ w ramach tego systemu wzajemna pomoc byłaby możliwa na wniosek zainteresowanego organu. Mogłoby to obejmować wymianę i oddelegowanie personelu, działania szkoleniowe i wymianę najlepszych praktyk. Ponadto Komisja mogłaby zapewnić państwom członkowskim wsparcie techniczne na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240, aby promować reformy mające na celu wzmocnienie walki z praniem pieniędzy⁴.
- (13) Zważywszy na istotną rolę przeglądów tematycznych w nadzorze nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w całej Unii, które to przeglądy umożliwiają określenie i porównanie ekspozycji na ryzyko oraz tendencji w odniesieniu do nadzorowanych podmiotów zobowiązanych, oraz z uwagi na fakt, że obecnie organy nadzoru w różnych państwach członkowskich nie czerpią korzyści z tych przeglądów, konieczne jest, by Urząd zidentyfikował krajowe przeglądy tematyczne o podobnym zakresie i podobnych ramach czasowych oraz zapewnił ich koordynację na szczeblu Unii. Aby uniknąć ewentualnych sprzecznych komunikatów w kontaktach z podmiotami nadzorowanymi, rola koordynacyjna Urzędu powinna

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240 z dnia 10 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument Wsparcia Technicznego (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 1).

ograniczać się do kontaktów z odpowiednimi organami nadzorczymi i nie powinna obejmować bezpośrednich kontaktów z niewybranymi podmiotami zobowiązanymi. Z tego samego powodu Urząd powinien zbadać możliwość zharmonizowania lub zsynchronizowania ram czasowych krajowych przeglądów tematycznych oraz ułatwić wszelkie działania, które właściwe organy nadzorcze mogą chcieć przeprowadzić wspólnie lub w podobny sposób.

- (14) Efektywne wykorzystanie danych prowadzi do lepszego monitorowania i zapewnienia przestrzegania przepisów przez firmy. Dlatego też zarówno bezpośredni, jak i pośredni nadzór sprawowany przez Urząd i organy nadzorcze nad wszystkimi podmiotami zobowiązanymi w całym systemie powinien opierać się na szybkim dostępie do odpowiednich danych i informacji na temat samych podmiotów zobowiązanych oraz podejmowanych wobec nich działań nadzorczych i stosowanych wobec nich środków nadzorczych. W tym celu Urząd powinien stworzyć centralną bazę danych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zawierającą informacje zbierane od wszystkich organów nadzorczych i powinien selektywnie udostępniać takie informacje każdemu organowi nadzorcemu w ramach systemu. Dane te powinny również obejmować procedury cofnięcia zezwolenia, oceny kompetencji i reputacji udziałowców lub akcjonariuszy i członków poszczególnych podmiotów zobowiązanych, ponieważ umożliwi to odpowiednim organom należyte uwzględnienie – w odniesieniu do konkretnych podmiotów i osób – ewentualnych uchybień, które mogły wystąpić w innych państwach członkowskich. Baza danych powinna również zawierać informacje statystyczne dotyczące organów nadzoru i innych organów publicznych zaangażowanych w nadzór nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Informacje te umożliwiłyby Urzędowi skuteczny nadzór nad należytym funkcjonowaniem i skutecznością systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Informacje z bazy danych umożliwiłyby także Urzędowi terminowe reagowanie na potencjalne uchybienia i przypadki nieprzestrzegania przepisów przez niewybrane podmioty zobowiązane. Zgodnie z art. 24 rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939⁵ Urząd bez zbędnej zwłoki zgłasza Prokuraturze Europejskiej wszelkie czyny zabronione, w odniesieniu do których Prokuratura Europejska mogłaby wykonywać swoje kompetencje zgodnie z art. 22 i art. 25 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 8 rozporządzenia 883/2013⁶ Urząd niezwłocznie przekazuje OLAF-owi wszelkie informacje dotyczące potencjalnych przypadków nadużyć finansowych, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii.
- (15) W celu zapewnienia bardziej skutecznej i mniej rozproszonej ochrony ram finansowych Unii ograniczoną liczbę podmiotów zobowiązanych stwarzających największe ryzyko należy objąć bezpośrednim nadzorem Urzędu. Ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu nie jest proporcjonalne do wielkości nadzorowanych podmiotów, dlatego należy zastosować inne kryteria w celu zidentyfikowania podmiotów stwarzających największe ryzyko. W szczególności należy wziąć pod uwagę dwie kategorie: transgraniczne instytucje kredytowe i instytucje finansowe wysokiego ryzyka prowadzące działalność w znacznej liczbie państw członkowskich, wybierane okresowo; oraz, w wyjątkowych przypadkach,

⁵ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1073/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

każdy podmiot, który dopuścił się istotnych naruszeń obowiązujących wymogów, a na naruszenia te właściwy dla niego krajowy organ nadzoru nie zareagował w wystarczającym stopniu lub w odpowiednim czasie. Podmioty te należałyby do kategorii „wybranych podmiotów zobowiązanych”.

- (16) Instytucje kredytowe i instytucje finansowe lub grupy takich instytucji, które zaliczono do pierwszej kategorii, powinny być przedmiotem oceny co trzy lata na podstawie połączonych obiektywnych kryteriów związanych z ich obecnością w wielu państwach członkowskich i ich działalnością transgraniczną oraz kryteriów związanych z ich profilem nieodłącznego ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. W procesie selekcji należy uwzględnić wyłącznie duże złożone grupy finansowe działające w kilku państwach członkowskich, które można by skuteczniej nadzorować na szczeblu Unii. W odniesieniu do instytucji kredytowych obecność w minimalnej liczbie państw członkowskich na potrzeby włączenia danego podmiotu do procesu selekcji powinna opierać się na liczbie jednostek zależnych i oddziałów w różnych państwach członkowskich, ponieważ ryzykowne operacje bankowe o znacznej skali wymagają obecności w danym państwie członkowskim w formie zakładu. Inne podmioty sektora finansowego mogą natomiast prowadzić działalność, która może być wystarczająco ryzykowna z perspektywy prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, poprzez bezpośrednie świadczenie usług, na przykład za pośrednictwem sieci przedstawicieli, ale mogą nie mieć ustanowionych jednostek zależnych lub oddziałów w dużej liczbie państw członkowskich. Dlatego też stosowanie tych samych kryteriów transgranicznych, tj. kryteriów związanych ze swobodą przedsiębiorczości, prowadziłoby do pominięcia dużych podmiotów sektora finansowego, które mogą charakteryzować się profilem znacznego ryzyka w wielu państwach członkowskich, nie mając w nich siedziby. Ponieważ wolumen działalności prowadzonej w drodze bezpośredniego świadczenia usług jest zazwyczaj mniejszy niż wolumen działalności prowadzonej za pośrednictwem oddziału lub jednostki zależnej, właściwe jest uwzględnienie jedynie grup, które mają siedzibę w co najmniej dwóch państwach członkowskich, ale świadczą usługi bezpośrednio lub za pośrednictwem sieci przedstawicieli w co najmniej ośmiu innych państwach członkowskich.
- (17) W celu zapewnienia, aby jedynie stwarzające największe ryzyko podmioty zobowiązane spośród tych, które prowadzą znaczącą działalność transgraniczną, były nadzorowane bezpośrednio na szczeblu Unii, należy zharmonizować ocenę ich ryzyka nieodłącznego. Obecnie istnieją różne podejścia krajowe, a organy nadzorcze stosują różne poziomy odniesienia do oceny i klasyfikacji nieodłącznego ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, jakie stwarzają podmioty zobowiązane. Stosowanie tych krajowych metodyk przy wyborze podmiotów, które należałoby objąć bezpośrednim nadzorem na szczeblu unijnym, mogłoby doprowadzić do zróżnicowania warunków działania dla tych podmiotów. Dlatego też Urząd powinien zostać upoważniony do opracowania regulacyjnych standardów technicznych określających zharmonizowaną metodykę i zharmonizowane poziomy odniesienia służące kategoryzacji nieodłącznego ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu jako niskiego, średniego, znacznego lub wysokiego. Metodyka ta powinna być dostosowana do poszczególnych rodzajów ryzyka, a zatem powinna uwzględniać różne kategorie podmiotów zobowiązanych, które są instytucjami finansowymi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer kolejny dla COM(2021) 420]. Metodyka ta powinna być wystarczająco szczegółowa i powinna określać konkretne ilościowe i jakościowe poziomy odniesienia, uwzględniając co najmniej czynniki

ryzyka związane z rodzajami obsługiwanych klientów, oferowanymi produktami i usługami oraz obszarami geograficznymi, w tym jurysdykcjami państw trzecich, w których podmioty zobowiązane prowadzą działalność lub z którymi są powiązane. W szczególności każdy oceniony podmiot zobowiązany zostałby sklasyfikowany pod względem jego profilu ryzyka nieodłącznego w każdym państwie członkowskim, w którym prowadzi działalność, w sposób spójny z klasyfikacją każdego innego podmiotu zobowiązanego w Unii. Dzięki określeniu ilościowych i jakościowych poziomów odniesienia taka klasyfikacja byłaby obiektywna i nie zależałaby od uznania danego organu nadzorczego w państwie członkowskim ani od uznania Urzędu.

- (18) Ostateczne kryterium wyboru powinno gwarantować równe warunki działania wśród bezpośrednio nadzorowanych podmiotów zobowiązanych i w tym celu nie należy pozostawiać Urzędowi ani organom nadzorczym żadnej swobody przy podejmowaniu decyzji w sprawie wykazu podmiotów zobowiązanych, które powinny podlegać bezpośredniemu nadzorowi. W związku z tym, jeżeli dany oceniany podmiot zobowiązany prowadzi działalność transgraniczną i należy do kategorii wysokiego ryzyka zgodnie ze zharmonizowaną metodyką w minimalnej liczbie państw członkowskich, należy go uznać za wybrany podmiot zobowiązany. W przypadku instytucji kredytowych aspekt transgraniczny należy uwzględnić poprzez włączenie tych instytucji kredytowych, które są sklasyfikowane jako instytucje wysokiego ryzyka w co najmniej czterech państwach członkowskich i w przypadku których w co najmniej jednym państwie członkowskim z tych czterech państw dany podmiot był objęty postępowaniem nadzorczym lub innym publicznym postępowaniem wyjaśniającym w sprawie istotnych naruszeń wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W przypadku innych instytucji finansowych aspekt transgraniczny należy uwzględnić poprzez włączenie tych instytucji finansowych, które zostały sklasyfikowane jako instytucje wysokiego ryzyka w co najmniej jednym państwie członkowskim, w którym mają siedzibę, oraz w co najmniej pięciu innych państwach członkowskich, w których prowadzą działalność w formie bezpośredniego świadczenia usług.
- (19) Aby zapewnić przejrzystość i jasność odpowiednim instytucjom, Urząd powinien opublikować wykaz wybranych podmiotów zobowiązanych w ciągu jednego miesiąca od rozpoczęcia rundy selekcji, po sprawdzeniu zgodności informacji przekazanych przez organy nadzoru finansowego z kryteriami działalności transgranicznej i metodyką określania ryzyka nieodłącznego. Dlatego istotne jest, by na początku każdego okresu selekcji odpowiednie organy nadzoru finansowego przedstawiały Urzędowi aktualne informacje statystyczne w celu określenia wykazu instytucji finansowych kwalifikujących się do oceny zgodnie z wejściowymi kryteriami oceny dotyczącymi ich działalności transgranicznej. W tym kontekście organy nadzoru finansowego powinny informować Urząd o kategorii ryzyka nieodłącznego, do której w ramach ich jurysdykcji zalicza się dana instytucja finansowa, zgodnie z metodyką określoną w regulacyjnych standardach technicznych. Urząd powinien następnie przejąć zadania związane z bezpośrednim nadzorem pięć miesięcy po opublikowaniu wykazu. Czas ten jest potrzebny na odpowiednie przygotowanie przeniesienia zadań nadzorczych ze szczebla krajowego na unijny, w tym na utworzenie wspólnego zespołu nadzorczego i przyjęcie wszelkich stosownych ustaleń roboczych z odpowiednimi organami nadzoru finansowego.
- (20) Aby zapewnić pewność prawa i równe warunki działania wybranym podmiotom, każdy wybrany podmiot powinien pozostawać pod bezpośrednim nadzorem Urzędu

przez co najmniej trzy lata, nawet jeżeli od momentu wyboru i w ciągu tych trzech lat przestanie spełniać którekolwiek z kryteriów dotyczących działalności transgranicznej lub ryzyka, np. z powodu potencjalnej konsolidacji, rozwoju lub realokacji działalności prowadzonej za pośrednictwem zakładów lub w ramach swobody świadczenia usług. Urząd powinien również dopilnować, by podmioty zobowiązane i ich organy nadzorcze poświęcały wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do przeniesienia nadzoru ze szczebla krajowego na unijny. Dlatego każda kolejna selekcja powinna rozpoczynać się sześć miesięcy przed datą zakończenia trzyletniego okresu nadzoru nad poprzednio wybranymi podmiotami.

- (21) Odpowiednie podmioty zaangażowane w stosowanie ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu powinny współpracować ze sobą zgodnie z obowiązkiem lojalnej współpracy zapisanym w Traktatach. W celu zapewnienia, aby system nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy składający się z Urzędu i organów nadzorczych funkcjonował jako zintegrowany mechanizm oraz aby ryzyko specyficzne dla danej jurysdykcji oraz wiedza ekspercka lokalnych organów nadzorczych były należycie uwzględniane i dobrze wykorzystywane, bezpośredni nadzór nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi powinien być prowadzony w formie wspólnych zespołów nadzorczych. Zespołami tymi powinien kierować pracownik Urzędu koordynujący wszystkie działania nadzorcze zespołu. Aby zapewnić odpowiednie zrozumienie ewentualnej specyfiki krajowej, kierownik zespołu („koordynator wspólnego zespołu nadzorczego”) powinien stacjonować w państwie członkowskim, w którym wybrany podmiot ma swoją główną siedzibę. Urząd powinien być odpowiedzialny za ustanowienie i skład wspólnego zespołu nadzorczego, a lokalne organy nadzoru powinny dopilnować, by do zespołu wyznaczono wystarczającą liczbę pracowników, biorąc pod uwagę profil ryzyka wybranego podmiotu w ich jurysdykcji.
- (22) Aby zapewnić, by Urząd mógł skutecznie wypełniać swoje obowiązki nadzorcze wobec wybranych podmiotów zobowiązanych, powinien móc uzyskiwać wszelkie dokumenty wewnętrzne i informacje niezbędne do wykonywania swoich zadań oraz posiadać w tym celu ogólne uprawnienia dochodzeniowe przyznane wszystkim organom nadzorczym na mocy krajowego prawa administracyjnego.
- (23) Urząd powinien być uprawniony do żądania podjęcia wewnętrznych działań przez dany podmiot w celu zapewnienia większej zgodności podmiotów zobowiązanych z ramami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym do żądania wzmocnienia procedur wewnętrznych i zmian w strukturze zarządzania, aż po odwoływanie członków organu zarządzającego, bez uszczerbku dla uprawnień innych odpowiednich organów nadzorczych właściwych dla tego samego wybranego podmiotu. Po stwierdzeniu nieprzestrzegania lub częściowego przestrzegania obowiązujących wymogów przez podmiot zobowiązany Urząd powinien mieć możliwość zastosowania szczególnych środków lub procedur w stosunku do konkretnych klientów lub kategorii klientów, którzy stwarzają wysokie ryzyko. Regularnym elementem takiego nadzoru powinny być kontrole na miejscu. Jeżeli określony rodzaj kontroli na miejscu wymaga zezwolenia krajowego organu sądowego, Urząd powinien wystąpić o takie zezwolenie.
- (24) Urząd powinien posiadać pełen zakres uprawnień nadzorczych w stosunku do bezpośrednio nadzorowanych podmiotów, tak by zapewnić zgodność z obowiązującymi wymogami. Uprawnienia te powinny mieć zastosowanie w przypadkach, gdy wybrany podmiot nie spełnia wymogów, gdy spełnienie niektórych wymogów jest mało prawdopodobne, jak również gdy procesy wewnętrzne

i mechanizmy kontroli wewnętrznej nie są odpowiednie dla zapewnienia prawidłowego zarządzania ryzykiem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, na jakie narażony jest wybrany podmiot zobowiązany. Wykonywanie tych uprawnień mogłoby odbywać się w drodze wiążących decyzji kierowanych do poszczególnych wybranych podmiotów zobowiązanych.

- (25) Oprócz uprawnień nadzorczych oraz w celu zapewnienia przestrzegania przepisów, w przypadku istotnego naruszenia bezpośrednio obowiązujących wymogów, Urząd powinien mieć możliwość nakładania na wybrane podmioty zobowiązane administracyjnych kar pieniężnych. Kary te powinny być proporcjonalne i zniechęcające, powinny mieć zarówno skutek karny, jak i odstraszający oraz powinny być zgodne z zasadą *ne bis in idem*. Maksymalne kwoty kar pieniężnych powinny być zgodne z kwotami określonymi w [proszę wstawić odniesienie – szósta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy] i dostępne dla wszystkich organów nadzorczych w całej Unii. Podstawowe kwoty tych kar powinny być określone w granicach ustanowionych w ramach w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, z uwzględnieniem charakteru wymogów, które zostały naruszone. Aby Urząd odpowiednio uwzględnił czynniki obciążające lub łagodzące, należy umożliwić dostosowanie odpowiedniej kwoty podstawowej. W celu doprowadzenia do odpowiednio szybkiej zmiany szkodliwych praktyk biznesowych Rada Wykonawcza Urzędu powinna być uprawniona do nakładania okresowych kar pieniężnych, aby nakłonić odpowiednią osobę prawną lub fizyczną do zaprzestania danego postępowania. W celu zwiększenia świadomości wszystkich podmiotów zobowiązanych poprzez zachęcanie ich do przyjęcia praktyk biznesowych zgodnych z ramami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu te administracyjne i okresowe kary pieniężne powinny być podawane do wiadomości publicznej. Trybunał Sprawiedliwości powinien mieć właściwość w przedmiocie kontroli legalności decyzji przyjmowanych przez Urząd, Radę i Komisję, zgodnie z art. 263 TFUE, a także w zakresie ustalania ich odpowiedzialności pozaumownej.
- (26) W celu umożliwienia Urzędowi i organom nadzoru finansowego sprawnej i skutecznej komunikacji w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz w celu umożliwienia bardziej spójnych procesów decyzyjnych konieczne jest wprowadzenie szczególnych ustaleń dotyczących komunikacji w ramach tego systemu.
- (27) W przypadku niewybranych podmiotów zobowiązanych nadzór nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ma pozostać przede wszystkim na poziomie krajowym, przy czym właściwe organy krajowe pozostają w pełni odpowiedzialne i rozliczalne za bezpośredni nadzór. Urząd powinien otrzymać odpowiednie uprawnienia w zakresie pośredniego nadzoru, tak by zapewnić w całej Unii spójność i wysoką jakość działań nadzorczych prowadzonych na szczeblu krajowym. Dlatego też powinien przeprowadzać oceny stanu konwergencji praktyk nadzorczych i publikować sprawozdania zawierające jego ustalenia. Urząd powinien być uprawniony do wydawania wytycznych i zaleceń skierowanych zarówno do podmiotów zobowiązanych, jak i do organów nadzorczych w celu zapewnienia harmonizacji i wysokiego poziomu praktyk nadzorczych w całej Unii.
- (28) Niektóre podmioty zobowiązane w sektorze finansowym, które nie spełniają kryteriów regularnej selekcji, mogą mimo to charakteryzować się wysokim ryzykiem nieodłącznym z punktu widzenia prania pieniędzy i finansowania terroryzmu lub mogą podejmować, zmieniać lub rozszerzać działalność obciążoną wysokim ryzykiem, którego nie zniwelowano adekwatnymi mechanizmami kontroli

wewnętrznej, co prowadzi do istotnych naruszeń wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jakim podlegają te podmioty. Jeżeli istnieją przesłanki wskazujące na możliwe istotne naruszenia obowiązujących wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, mogą one świadczyć o rażącym zaniedbaniu ze strony podmiotu zobowiązanego. Organ nadzorczy powinien w większości przypadków być w stanie odpowiednio zareagować na wszelkie możliwe naruszenia i zapobiec urzeczywistnieniu się ryzyka, co mogłoby doprowadzić do rażącego zaniedbania wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W niektórych przypadkach reakcja na szczeblu krajowym może być jednak niewystarczająca lub nie nastąpić w odpowiednim czasie, zwłaszcza gdy istnieją przesłanki wskazujące na to, że na poziomie danego podmiotu dochodziło już do istotnych naruszeń. W takich przypadkach Urząd powinien mieć możliwość zwrócenia się do lokalnego organu nadzoru o zastosowanie konkretnych środków w celu zaradzenia sytuacji, w tym o nałożenie kar finansowych. Aby zapobiec urzeczywistnieniu się ryzyka prania pieniędzy i terroryzmu, termin na podjęcie działań na szczeblu krajowym powinien być odpowiednio krótki.

- (29) Urząd powinien mieć możliwość wystąpienia z własnej inicjatywy z wnioskiem o przekazanie zadań i uprawnień nadzorczych dotyczących konkretnego podmiotu zobowiązanego w przypadku braku działania lub niezastosowania się do poleceń Urzędu w wyznaczonym terminie. Ponieważ przekazanie Urzędowi zadań i uprawnień dotyczących podmiotu zobowiązanego bez konkretnego wniosku organu nadzoru finansowego wymagałoby uznaniowej decyzji ze strony Urzędu, Urząd powinien skierować w tym celu konkretny wniosek do Komisji. Aby Komisja mogła podjąć decyzję spójną z ramami regulującymi zadania przydzielone Urzędowi w granicach ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, wniosek Urzędu powinien zawierać odpowiednie uzasadnienie i wskazywać dokładny okres, na jaki zadania i uprawnienia mają zostać przeniesione do Urzędu. Okres, na jaki ma nastąpić przeniesienie uprawnień, powinien odzwierciedlać czas, jakiego Urząd potrzebuje, aby zaradzić ryzyku na poziomie podmiotu, i nie powinien przekraczać trzech lat. Komisja powinna przyjąć decyzję przekazującą Urzędowi uprawnienia i zadania związane z nadzorem nad podmiotem niezwłocznie, a w każdym razie w ciągu miesiąca.
- (30) W celu udoskonalenia praktyk nadzorczych w sektorze niefinansowym Urząd powinien przeprowadzać wzajemne oceny organów nadzorczych w sektorze niefinansowym, w tym organów publicznych nadzorujących organy samorządu zawodowego, oraz publikować sprawozdania zawierające dokonane przez Urząd ustalenia; mogłyby im towarzyszyć wytyczne lub zalecenia skierowane do odpowiednich organów publicznych, w tym organów publicznych nadzorujących organy samorządu zawodowego. Organy samorządu zawodowego powinny mieć możliwość uczestniczenia we wzajemnych ocenach w indywidualnych przypadkach, gdy wyraziły taką wolę.
- (31) W celu zwiększenia skuteczności wdrażania środków przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu również w sektorze niefinansowym Urząd powinien mieć również możliwość prowadzenia dochodzeń w sprawie ewentualnych naruszeń lub nieprawidłowego stosowania prawa unijnego przez organy nadzorcze w tym sektorze, w tym także przez organy publiczne nadzorujące organy samorządu zawodowego.

- (32) W celu analizy podejrzanej działalności mającej wpływ na wiele jurysdykcji odpowiednie jednostki analityki finansowej, które otrzymały powiązane zgłoszenia, powinny być w stanie skutecznie przeprowadzać wspólne analizy przypadków będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. W tym celu Urząd powinien mieć możliwość proponowania, koordynowania i wspierania za pomocą wszelkich właściwych środków wspólnych analiz podejrzanych transakcji transgranicznych lub podejrzanej działalności transgranicznej. Wspólne analizy należy inicjować w przypadku, gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia takich wspólnych analiz zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii. Za wyraźną zgodą jednostek analityki finansowej uczestniczących we wspólnych analizach pracownicy Urzędu wspierający prowadzenie wspólnych analiz powinni mieć możliwość otrzymywania i przetwarzania wszelkich niezbędnych danych i informacji, w tym danych i informacji dotyczących analizowanych przypadków.
- (33) Aby zwiększyć skuteczność wspólnych analiz, Urząd powinien mieć możliwość inicjowania przeglądów metod, procedur i sposobu prowadzenia wspólnych analiz w celu określenia wniosków ze zdobytych doświadczeń oraz ulepszenia i promowania tych analiz. Informacje zwrotne dotyczące wspólnej analizy powinny umożliwić Urzędowi formułowanie wniosków i wydawanie zaleceń, które ostatecznie prowadzić miałyby do regularnego dopracowywania i ulepszania metod i procedur przeprowadzania wspólnych analiz.
- (34) W celu ułatwienia i usprawnienia współpracy między jednostkami analityki finansowej a Urzędem, w tym na potrzeby prowadzenia wspólnych analiz, jednostki analityki finansowej powinny mieć możliwość dobrowolnego delegowania do Urzędu jednego pracownika z każdej jednostki analityki finansowej. Oddelegowani pracownicy krajowych jednostek analityki finansowej powinni wspierać personel Urzędu we wszystkich zadaniach związanych z jednostkami analityki finansowej, w tym w przeprowadzaniu wspólnych analiz oraz przygotowywaniu ocen zagrożeń i strategicznych analiz zagrożeń, ryzyka i metod związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Oprócz wspólnych analiz Urząd powinien wspierać i ułatwiać różne formy wzajemnej pomocy między jednostkami analityki finansowej, w tym szkolenia i wymiany personelu, w celu zwiększenia skuteczności procesu budowania zdolności oraz umożliwienia wymiany wiedzy i dobrych praktyk między jednostkami analityki finansowej.
- (35) Urząd powinien zarządzać systemem FIU.net – specjalnym systemem informatycznym umożliwiającym jednostkom analityki finansowej współpracę i wymianę informacji między sobą oraz, w stosownych przypadkach, z ich odpowiednikami z państw trzecich i z osobami trzecimi – a także prowadzić hosting tego systemu i go utrzymywać. Urząd powinien, we współpracy z państwami członkowskimi, na bieżąco aktualizować ten system. W tym celu Urząd powinien zapewnić, by do rozwoju systemu FIU.net zawsze wykorzystywano najbardziej zaawansowaną, najnowocześniejszą dostępną technologię, z zastrzeżeniem analizy kosztów i korzyści.
- (36) W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych i praktyk dotyczących jednostek analityki finansowej oraz zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii Urząd powinien mieć możliwość wydawania wytycznych i zaleceń skierowanych do wszystkich podmiotów zobowiązanych lub do danej kategorii tych podmiotów oraz do wszystkich organów nadzorczych i jednostek analityki finansowej lub do danej ich kategorii. Wytyczne i zalecenia mogą być wydawane na mocy szczególnego upoważnienia zawartego

w obowiązujących aktach Unii lub z inicjatywy własnej Urzędu, w przypadku gdy istnieje potrzeba wzmocnienia ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu unijnym.

- (37) Ustanowienie solidnej struktury zarządzania w ramach Urzędu jest niezbędne do zapewnienia skutecznego wykonywania zadań powierzonych Urzędowi oraz efektywnego i obiektywnego procesu podejmowania decyzji. Ze względu na złożoność i różnorodność zadań powierzonych Urzędowi zarówno w obszarze nadzoru, jak i w obszarze jednostek analityki finansowej decyzje nie mogą być podejmowane przez jeden organ zarządzający, jak ma to często miejsce w przypadku zdecentralizowanych agencji. Podczas gdy niektóre rodzaje decyzji, takie jak decyzje w sprawie przyjęcia wspólnych instrumentów, muszą być podejmowane przez przedstawicieli właściwych organów lub jednostek analityki finansowej i z poszanowaniem zasad głosowania określonych w TFUE, niektóre inne decyzje, takie jak decyzje dotyczące poszczególnych wybranych podmiotów zobowiązanych lub poszczególnych organów, wymagają organu decyzyjnego o mniejszym składzie, którego członkowie powinni podlegać odpowiednim ustaleniom dotyczącym odpowiedzialności. W związku z tym Urząd powinien posiadać Radę Generalną oraz Radę Wykonawczą składającą się z pięciu niezależnych członków zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy oraz przewodniczącego Urzędowi.
- (38) W celu zapewnienia odpowiedniej wiedzy eksperckiej Rada Generalna powinna mieć dwa składy. W przypadku wszystkich decyzji dotyczących przyjmowania aktów o zasięgu ogólnym, takich jak regulacyjne i wykonawcze standardy techniczne, wytyczne, zalecenia i opinie dotyczące jednostek analityki finansowej, Rada Generalna powinna występować w składzie skupiającym szefów jednostek analityki finansowej z państw członkowskich („Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej”). W przypadku tych samych rodzajów aktów związanych z bezpośrednim lub pośrednim nadzorem nad podmiotami zobowiązanymi finansowymi i niefinansowymi Rada Generalna powinna występować w składzie skupiającym szefów organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu będących organami publicznymi („Rada Generalna w składzie nadzorczym”). Wszystkie strony reprezentowane w Radzie Generalnej dokładają starań w celu ograniczenia rotacji swych przedstawicieli, aby zapewnić ciągłość prac Rady. Wszystkie strony powinny dążyć do osiągnięcia równowagi pod względem reprezentacji mężczyzn i kobiet w Radzie Generalnej.
- (39) Aby proces decyzyjny przebiegał sprawnie, zadania powinny być jasno podzielone: Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej powinna decydować o odpowiednich środkach dla jednostek analityki finansowej, zaś Rada Generalna w składzie nadzorczym powinna decydować o aktach delegowanych, wytycznych i podobnych środkach dla podmiotów zobowiązanych. Rada Generalna w składzie nadzorczym powinna mieć również możliwość przedstawiania Radzie Wykonawczej swojej opinii i udzielania jej porad w sprawie wszystkich projektów decyzji dotyczących poszczególnych wybranych podmiotów zobowiązanych, proponowanych przez wspólne zespoły nadzorcze. W przypadku braku takiej opinii lub porady decyzje powinny być podejmowane przez Radę Wykonawczą. W przypadku gdy Rada Wykonawcza w swojej ostatecznej decyzji odstąpi od porady udzielonej przez Radę Generalną w składzie nadzorczym, powinna wyjaśnić na piśmie przyczyny takiego odstępstwa.
- (40) Do celów głosowania i podejmowania decyzji każde państwo członkowskie powinno mieć jednego przedstawiciela z prawem głosu. Dlatego też szefowie organów

publicznych powinni wyznaczyć stałego przedstawiciela jako członka Rady Generalnej w składzie nadzorczym z prawem głosu. Alternatywnie, w zależności od przedmiotu decyzji lub porządku obrad danego posiedzenia Rady Generalnej, organy publiczne państwa członkowskiego mogą zdecydować się na wyznaczenie przedstawiciela ad hoc. Praktyczne ustalenia dotyczące podejmowania decyzji i głosowania przez członków Rady Generalnej w składzie nadzorczym należy zawrzeć w regulaminie wewnętrznym Rady Generalnej, który zostanie opracowany przez Urząd.

- (41) Przewodniczący Urzędu powinien przewodniczyć posiedzeniom Rady Generalnej i mieć prawo głosu, gdy decyzje podejmowane są zwykłą większością głosów. Komisja powinna być członkiem Rady Generalnej bez prawa głosu. Aby nawiązać dobrą współpracę z innymi właściwymi instytucjami, Rada Generalna powinna mieć również możliwość przyjmowania innych obserwatorów bez prawa głosu, takich jak przedstawiciel Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i każdego z trzech Europejskich Urzędów Nadzoru (EUNB, EIOPA i ESMA) w przypadku Rady Generalnej w składzie nadzorczym oraz przedstawiciel Europolu, Prokuratury Europejskiej i Eurojustu w przypadku Rady Generalnej w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej, gdy omawiane lub rozstrzygane są sprawy wchodzące w zakres ich odpowiednich mandatów. Aby umożliwić sprawny proces decyzyjny, decyzje Rady Generalnej powinny być podejmowane zwykłą większością głosów, z wyjątkiem decyzji dotyczących projektów standardów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, wytycznych i zaleceń, które powinny być podejmowane kwalifikowaną większością głosów przedstawicieli państw członkowskich zgodnie z zasadami głosowania określonymi w TFUE.
- (42) Organem zarządzającym Urzędem powinna być Rada Wykonawcza, składająca się z przewodniczącego Urzędu i pięciu członków zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu, mianowanych przez Radę Generalną na podstawie listy kandydatów sporządzonej przez Komisję. W celu zapewnienia szybkiego i skutecznego procesu decyzyjnego Rada Wykonawcza powinna być odpowiedzialna za planowanie i wykonywanie wszystkich zadań Urzędu, z wyjątkiem przypadków, w których konkretne decyzje wyraźnie powierzono Radzie Generalnej. W celu zapewnienia obiektywizmu i odpowiedniej szybkości procesu decyzyjnego w zakresie bezpośredniego nadzoru nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi Rada Wykonawcza powinna podejmować wszelkie wiążące decyzje skierowane do wybranych podmiotów zobowiązanych. Ponadto Rada Wykonawcza powinna ponosić zbiorową odpowiedzialność za decyzje administracyjne i budżetowe Urzędu wraz z przedstawicielem Komisji. Zgoda Komisji powinna być wymagana przy podejmowaniu przez Radę Wykonawczą decyzji związanych z zarządzaniem budżetem, zamówieniami publicznymi, rekrutacją i kontrolą Urzędu, zważywszy, że część środków na finansowanie Urzędu będzie pochodzić z budżetu Unii.
- (43) Aby umożliwić szybkie podejmowanie decyzji, wszystkie decyzje Rady Wykonawczej, w tym decyzje, przy których podejmowaniu Komisja ma prawo głosu, powinny być podejmowane zwykłą większością głosów, przy czym w przypadku równego rozkładu głosów przewodniczący ma głos decydujący. Aby zapewnić prawidłowe zarządzanie finansami Urzędu, w przypadku decyzji dotyczących budżetu, administracji i rekrutacji wymagana powinna być zgoda Komisji. Posiadający prawo głosu członkowie Rady Wykonawczej, z wyjątkiem przewodniczącego, powinni być wybierani przez Radę Generalną na podstawie listy kandydatów sporządzonej przez Komisję.

- (44) Aby zapewnić niezależne funkcjonowanie Urzędu, pięciu członków Rady Wykonawczej i przewodniczący Urzędu powinni działać niezależnie i w interesie Unii jako całości. Zarówno w trakcie kadencji, jak i po jej zakończeniu powinni oni postępować uczciwie i rozważnie przy obejmowaniu określonych stanowisk lub przyjmowaniu określonych korzyści. Aby uniknąć stwarzania wrażenia, że członek Rady Wykonawczej może wykorzystać swoją pozycję jako członka Rady Wykonawczej Urzędu do uzyskania wysokiego stanowiska w sektorze prywatnym po zakończeniu kadencji, oraz aby zapobiec konfliktom interesów po zakończeniu zatrudnienia w sektorze publicznym, należy wprowadzić okres karencji dla pięciu członków Rady Wykonawczej, w tym również dla przewodniczącego Urzędu.
- (45) Przewodniczący Urzędu powinien być powoływany na podstawie obiektywnych kryteriów przez Radę po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski. Powinien reprezentować Urząd na zewnątrz i składać sprawozdania z wykonania zadań Urzędu.
- (46) Dyrektor wykonawczy Urzędu powinien być powoływany przez Radę Wykonawczą na podstawie listy kandydatów sporządzonej przez Komisję. Dyrektor wykonawczy Urzędu powinien być w Urzędzie urzędnikiem administracyjnym wyższego szczebla, odpowiedzialnym za bieżące zarządzanie Urzędem oraz za zarządzanie budżetem, za zamówienia publiczne, rekrutację i zatrudnianie pracowników.
- (47) W celu skutecznej ochrony praw zainteresowanych stron, z uwagi na ekonomię procesową i zmniejszenie obciążenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Urząd powinien zapewniać osobom fizycznym i prawnym możliwość zwrócenia się z wnioskiem o ponowny przegląd decyzji podjętych na podstawie uprawnień związanych z nadzorem bezpośrednim, przyznanych Urzędowi na mocy niniejszego rozporządzenia, które to decyzje są skierowane do tych osób lub bezpośrednio i indywidualnie ich dotyczą. Gwarancją niezależności i obiektywizmu decyzji podejmowanych przez Administracyjną Radę Odwoławczą powinien między innymi być jej skład obejmujący pięć niezależnych i odpowiednio wykwalifikowanych osób. Od decyzji Administracyjnej Rady Odwoławczej powinno z kolei przysługiwać odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (48) Aby zagwarantować należyte funkcjonowanie Urzędu, finansowanie powinno pochodzić z połączenia opłat nakładanych na niektóre podmioty zobowiązane oraz wkładu z budżetu Unii, w zależności od zadań i funkcji. Budżet Urzędu powinien stanowić część budżetu Unii zatwierdzanego przez władzę budżetową na podstawie wniosku Komisji. Urząd powinien przedłożyć Komisji do zatwierdzenia projekt budżetu oraz wewnętrzne rozporządzenie finansowe.
- (49) Aby zagwarantować, że Urząd może również wypełniać swoje zadania jako organ sprawujący bezpośredni i pośredni nadzór nad podmiotami zobowiązanymi, należy wprowadzić odpowiedni mechanizm ustalania i pobierania opłat. W odniesieniu do opłat pobieranych od wybranych podmiotów zobowiązanych i niektórych niewybranych podmiotów zobowiązanych metoda obliczania opłat i proces ich pobierania powinny zostać określone w akcie delegowanym Komisji. Metoda ta powinna opierać się na ryzyku stwarzanym przez bezpośrednio i pośrednio nadzorowane podmioty, a także na ich obrocie lub przychodach.
- (50) Zasady dotyczące ustanawiania i wykonywania budżetu Urzędu oraz przedstawiania rocznych sprawozdań finansowych Urzędu powinny być zgodne z przepisami

rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/715⁷ w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską i skuteczności dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych.

- (51) W celu zapobiegania wewnętrznym nadużyciom finansowym, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności w ramach Urzędu oraz ich skutecznego zwalczania Urząd powinien podlegać rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską oraz skuteczności dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych. Urząd powinien przystąpić do porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez OLAF, który powinien mieć możliwość przeprowadzania kontroli na miejscu w ramach swoich kompetencji.
- (52) Jak stwierdzono w strategii Unii Europejskiej w zakresie cyberbezpieczeństwa⁸, ze względu na coraz bardziej wrogie środowisko zagrożeń konieczne jest zapewnienie wysokiego poziomu cyberodporności we wszystkich instytucjach, organach i agencjach UE. Dyrektor wykonawczy musi zatem zapewnić odpowiednie zarządzanie ryzykiem informatycznym, silne wewnętrzne mechanizmy zarządzania IT oraz wystarczające środki finansowe na bezpieczeństwo informatyczne. Urząd ściśle współpracuje z zespołem reagowania na incydenty komputerowe w instytucjach, organach i agencjach Unii Europejskiej i zgłasza poważne incydenty w ciągu 24 godzin do CERT-UE oraz do Komisji.
- (53) Urząd powinien odpowiadać za wykonanie swoich zadań i niniejszego rozporządzenia zarówno przed Parlamentem Europejskim, jak i Radą. Przewodniczący Urzędu powinien co roku przedstawiać odpowiednie sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.
- (54) Personel Urzędu powinien składać się z pracowników zatrudnionych na czas określony, pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych, a także oddelegowanych pracowników krajowych oddanych do dyspozycji Urzędu przez unijne jednostki analityki finansowej. Urząd, w porozumieniu z Komisją, powinien przyjąć odpowiednie środki wykonawcze zgodnie z ustaleniami przewidzianymi w art. 110 regulaminu pracowniczego⁹.
- (55) Aby zapewnić odpowiednie traktowanie informacji poufnych, wszyscy członkowie organów kierowniczych Urzędu, cały personel Urzędu, w tym pracownicy oddelegowani i pozostający do dyspozycji Urzędu, a także wszystkie osoby wykonujące zadania na rzecz Urzędu na podstawie umów powinni podlegać obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej, w tym wszelkim ograniczeniom i obowiązkom dotyczącym poufności wynikającym z odpowiednich przepisów Unii oraz związanym ze szczególnymi zadaniami Urzędu. Obowiązek zachowania poufności i tajemnicy zawodowej nie powinien jednak uniemożliwiać Urzędowi współpracy z innymi odpowiednimi organami, podmiotami krajowymi lub unijnymi ani wymiany z nimi lub ujawniania im informacji, w przypadku gdy jest to konieczne

⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1).

⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52013JC0001>

⁹ Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA) ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. P 45 z 14.6.1962, s. 1385).

do wykonania ich zadań oraz gdy takie obowiązki w zakresie współpracy i wymiany informacji są przewidziane w prawie Unii.

- (56) Bez uszczerbku dla obowiązku zachowania poufności, który ma zastosowanie do pracowników i przedstawicieli Urzędu zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii, Urząd powinien podlegać przepisom rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁰. Zgodnie z ograniczeniami dotyczącymi poufności i tajemnicy zawodowej związanymi z zadaniami Urzędu w zakresie nadzoru oraz koordynacji i wsparcia jednostek analityki finansowej dostęp taki nie powinien obejmować informacji poufnych, którymi zajmuje się personel Urzędu. W szczególności za poufne należy uznać wszelkie dane operacyjne lub informacje związane z takimi danymi operacyjnymi Urzędu i unijnych jednostek analityki finansowej, znajdujące się w posiadaniu Urzędu w związku z wykonywaniem zadań i działań związanych ze wspieraniem i koordynacją jednostek analityki finansowej. W odniesieniu do zadań nadzorczych informacje lub dane Urzędu, organów nadzoru finansowego lub podmiotów zobowiązanych, do których uzyskano dostęp w trakcie wykonywania zadań i czynności związanych z nadzorem bezpośrednim, powinny być co do zasady również traktowane jako poufne i niepodlegające ujawnieniu. Jednakże wymienione informacje poufne dotyczące procedury nadzorczej mogą być w całości lub częściowo ujawnione podmiotom zobowiązanym, które są stronami takiej procedury nadzorczej, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu osób prawnych i fizycznych innych niż dana strona w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych.
- (57) Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek systemu językowego, który może zostać przyjęty w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz w kontaktach z wybranymi podmiotami zobowiązanymi, rozporządzenie Rady nr 1¹¹ powinno mieć zastosowanie do Urzędu, a wszelkie usługi tłumaczeniowe niezbędne do funkcjonowania Urzędu powinno świadczyć Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.
- (58) Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich i ich organów przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia do celów zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu należy uznać za niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej Urzędowi na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725¹² oraz art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹³. Przy opracowywaniu wszelkich instrumentów lub podejmowaniu wszelkich decyzji, które mogą mieć istotny wpływ na ochronę danych osobowych, Urząd powinien ściśle współpracować, w stosownych przypadkach, z Europejską Radą Ochrony Danych ustanowioną rozporządzeniem

¹⁰ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

¹¹ Rozporządzenie Rady nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385).

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

(UE) 2016/679 oraz z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych ustanowionym rozporządzeniem (UE) 2018/1725, aby uniknąć powielania działań.

- (59) Urząd powinien ustanowić stosunki współpracy z odpowiednimi agencjami i organami unijnymi, w tym z Europolem, Eurojustem, Prokuraturą Europejską i Europejskimi Urzędami Nadzoru, a mianowicie z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych. W celu poprawy nadzoru międzysektorowego oraz lepszej współpracy między organami nadzoru ostrożnościowego i organami nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu Urząd powinien również nawiązać oparte na zasadzie współpracy stosunki z organami właściwymi w zakresie nadzoru ostrożnościowego nad podmiotami zobowiązanymi z sektora finansowego, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym w odniesieniu do kwestii związanych z zadaniami powierzonymi mu na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013¹⁴, jak również z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowanymi w art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2014/59/UE¹⁵ oraz wyznaczonymi organami ds. systemów gwarancji depozytów zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE¹⁶. W tym celu Urząd powinien mieć możliwość zawierania umów lub protokołów ustaleń z takimi organami, w tym w odniesieniu do wymiany informacji niezbędnych do realizacji odpowiednich zadań Urzędu i tych organów. Urząd powinien dołożyć wszelkich starań, by dzielić się informacjami z takimi organami na ich wnioski, w granicach wynikających z ograniczeń prawnych, w tym przepisów o ochronie danych. Ponadto Urząd powinien umożliwić skuteczną wymianę informacji pomiędzy wszystkimi organami nadzoru finansowego w systemie nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a wyżej wymienionymi organami, przy czym taka współpraca i wymiana informacji powinna odbywać się w sposób zorganizowany i efektywny.
- (60) W niektórych państwach członkowskich partnerstwa publiczno-prywatne („PPP”) stają się coraz istotniejszymi forami współpracy i wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej, różnymi krajowymi organami nadzoru i organami ścigania oraz podmiotami zobowiązanymi. W przypadku gdy Urząd działałby jako organ sprawujący bezpośredni nadzór nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi, które są częścią PPP w dowolnym państwie członkowskim, dla Urzędu korzystne mogłoby być również uczestnictwo w PPP na warunkach określonych przez odpowiedni krajowy organ publiczny lub organy publiczne, które utworzyły takie PPP, oraz za ich wyraźną zgodą.
- (61) Zważywszy, że współpraca między organami nadzoru, organami administracyjnymi i organami ścigania ma kluczowe znaczenie dla skutecznego zwalczania prania

¹⁴ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EEG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

pieniędzy i finansowania terroryzmu, a niektóre organy i instytucje Unii mają konkretne zadania lub mandaty w tym obszarze, Urząd powinien dopilnować, by był w stanie współpracować z takimi organami i instytucjami, w szczególności z OLAF-em, Europol, Eurojustem i Prokuraturą Europejską. Jeżeli zaistnieje potrzeba ustanowienia specjalnych porozumień roboczych lub zawarcia protokołów ustaleń między Urzędem a tymi organami i władzami, Urząd powinien mieć taką możliwość. Porozumienia te powinny mieć charakter strategiczny i techniczny, nie powinny wiązać się z wymianą jakichkolwiek poufnych lub operacyjnych informacji będących w posiadaniu Urzędu oraz powinny uwzględniać zadania już wykonywane przez inne unijne instytucje, organy lub jednostki organizacyjne w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk.

- (62) Zarówno powiązane przestępstwa źródłowe, jak i samo przestępstwo prania pieniędzy mają często charakter globalny, a zważywszy, że podmioty zobowiązane z Unii prowadzą również działalność w państwach trzecich i w relacji z tym państwami, dlatego skuteczna współpraca ze wszystkimi odpowiednimi organami państw trzecich w zakresie zarówno nadzoru, jak i funkcjonowania jednostek analityki finansowej ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia unijnych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Biorąc pod uwagę, że w ramach Urzędu połączono w wyjątkowy sposób bezpośredni i pośredni nadzór oraz zadania i uprawnienia związane ze współpracą jednostek analityki finansowej, Urząd powinien móc odgrywać aktywną rolę w takich zewnętrznych ustaleniach dotyczących współpracy. W szczególności Urząd powinien być uprawniony do nawiązywania kontaktów i zawierania porozumień administracyjnych z organami krajów trzecich posiadającymi kompetencje regulacyjne, nadzorcze i dotyczące jednostek analityki finansowej. Rola Urzędu mogłaby być szczególnie korzystna w przypadkach, gdy kontakty między kilkoma unijnymi organami publicznymi i jednostkami analityki finansowej a organami państw trzecich dotyczą kwestii wchodzących w zakres zadań Urzędu. W takich przypadkach Urząd powinien odgrywać wiodącą rolę w ułatwianiu tych kontaktów.
- (63) Urząd będzie miał pełen zakres uprawnień i zadań związanych z bezpośrednim i pośrednim nadzorem i nadzorem zwierzchnim nad wszystkimi podmiotami zobowiązanymi, dlatego konieczne jest, by uprawnienia te zostały skonsolidowane w ramach jednego organu unijnego i nie prowadziły do konfliktu kompetencji z innymi organami unijnymi. W związku z tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie powinien zachować swoich zadań i uprawnień związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a odpowiednie artykuły rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010¹⁷ powinny zostać uchylone. Zasoby przyznane Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego na realizację tych zadań powinny zostać przekazane Urzędowi. Biorąc pod uwagę, że wszystkie trzy Europejskie Urzędy Nadzoru (EUNB, ESMA i EIOPA) będą współpracować z Urzędem i mogą uczestniczyć w posiedzeniach Rady Generalnej w składzie nadzorczym w charakterze obserwatorów, Urząd powinien mieć taką samą możliwość w odniesieniu do posiedzeń Rady Organów Nadzoru Europejskich Urzędów Nadzoru. W przypadkach gdy odpowiednie Rady Organów Nadzoru omawiają lub podejmują decyzje w sprawach istotnych dla wykonywania

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

zadań i uprawnień Urzędu, Urząd powinien móc uczestniczyć w ich posiedzeniach w charakterze obserwatora. Należy zatem odpowiednio zmienić artykuły dotyczące składu Rady Organów Nadzoru w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010¹⁸ oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010¹⁹.

- (64) Urząd powinien osiągnąć pełną zdolność operacyjną na początku 2024 r. Tak wyznaczony termin powinien zapewnić Urzędowi wystarczająco dużo czasu na ustanowienie swojej siedziby w państwie członkowskim, jak określono w niniejszym rozporządzeniu.
- (65) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, [który wydał opinię w dniu ... r.],

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

USTANOWIENIE URZĘDU, STATUS PRAWNY I DEFINICJE

Artykuł 1

Ustanowienie Urzędu i zakres jego działalności

1. Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu („Urząd”) zostaje ustanowiony z dniem 1 stycznia 2023 r.
2. Urząd działa w ramach uprawnień przyznanych niniejszym rozporządzeniem, w szczególności tych określonych w art. 6, oraz w zakresie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847²⁰, dyrektywy w sprawie mechanizmów, które państwa członkowskie powinny wprowadzić, mających na celu zapobieganie wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz uchylającej dyrektywę (UE) 2015/849 [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer kolejny dla COM(2021) 423] oraz rozporządzenia w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer kolejny dla COM(2021) 422], w tym wszystkich dyrektyw, rozporządzeń i decyzji wydanych na podstawie tych aktów, wszelkich przyszłych prawnie wiążących aktów unijnych powierzających zadania Urzędowi oraz przepisów krajowych wdrażających dyrektywę w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy [Urząd Publikacji: proszę

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 1).

wstawić numer kolejny dla COM(2021) 423] lub innych dyrektyw powierzających zadania organom nadzorczym.

3. Celem Urzędu jest ochrona interesu publicznego, stabilności systemu finansowego Unii i prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez:

- a) przeciwdziałanie wykorzystywaniu systemu finansowego Unii do celów prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu;
- b) przyczynianie się do identyfikacji i oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu na rynku wewnętrznym, jak również ryzyka i zagrożeń pochodzących spoza Unii, które mają lub mogą mieć wpływ na rynek wewnętrzny;
- c) zapewnienie wysokiej jakości nadzoru w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na całym rynku wewnętrznym;
- d) przyczynianie się do konwergencji praktyk nadzorczych w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na całym rynku wewnętrznym;
- e) przyczynianie się do harmonizacji praktyk w zakresie wykrywania przez jednostki analityki finansowej transgranicznych podejrzanych przepływów środków pieniężnych lub podejrzanej działalności;
- f) wspieranie i koordynowanie wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej oraz między jednostkami analityki finansowej a innymi właściwymi organami.

Przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Komisji, w szczególności przyznanych w art. 258 TFUE w celu zapewniania przestrzegania prawa Unii.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, oprócz definicji określonych w art. 2 [Urząd Publikacji: proszę wstawić odniesienie do rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy COM(2021) 420] i w art. 2 [Urząd Publikacji: proszę wstawić odniesienie do szóstej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy COM(2021) 423], zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „wybrany podmiot zobowiązany” oznacza instytucję kredytową, instytucję finansową lub grupę instytucji kredytowych lub finansowych na najwyższym poziomie konsolidacji w Unii, nad którymi Urząd sprawuje bezpośredni nadzór na podstawie art. 13;
- 2) „niewybrany podmiot zobowiązany” oznacza instytucję kredytową, instytucję finansową lub grupę instytucji kredytowych lub instytucji finansowych na najwyższym szczeblu konsolidacji w Unii, inne niż wybrany podmiot zobowiązany;
- 3) „system nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu” oznacza Urząd oraz organy nadzorcze w państwach członkowskich;

- 4) „organ nadzoru niefinansowego” oznacza organ nadzoru odpowiedzialny za podmioty zobowiązane wymienione w art. 3 [rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy], inne niż instytucje kredytowe i finansowe.
- 5) „organ spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu” oznacza:
 - a) właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013²¹;
 - b) Europejski Bank Centralny, gdy realizuje zadania powierzone mu na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013;
 - c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczony zgodnie z art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE;
 - d) wyznaczony organ właściwy dla systemów gwarancji depozytów, który to organ zdefiniowano w art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE.

Artykuł 3

Status prawny

1. Urząd jest organem unijnym i posiada osobowość prawną.
2. W każdym państwie członkowskim Urząd posiada zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznanym przez prawo krajowe osobom prawnym. Urząd może w szczególności nabywać lub zbywać ruchomości i nieruchomości oraz być stroną w postępowaniach sądowych.
3. Urząd reprezentuje jego przewodniczący.

Artykuł 4

Siedziba

Siedziba Urzędu mieści się w [...].

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1)

ROZDZIAŁ II

ZADANIA I UPRAWNIENIA URZĘDU

SEKCJA 1

ZADANIA I UPRAWNIENIA

Artykuł 5

Zadania

1. Urząd wykonuje następujące zadania w odniesieniu do ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, na jakie narażony jest rynek wewnętrzny:
 - a) monitorowanie rozwoju sytuacji na rynku wewnętrznym oraz ocena zagrożeń, podatności na zagrożenia oraz ocena ryzyka w odniesieniu do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;
 - b) monitorowanie rozwoju sytuacji w państwach trzecich i ocena zagrożeń, podatności na zagrożenia oraz ocena ryzyka w odniesieniu do ich systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
 - c) gromadzenie informacji pochodzących z własnych działań nadzorczych oraz działań organów nadzoru i organów nadzorczych na temat niedociągnięć stwierdzonych w stosowaniu przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu przez podmioty zobowiązane, ich ekspozycji na ryzyko, zastosowanych sankcji i działań zaradczych;
 - d) utworzenie i aktualizowanie centralnej bazy danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu zawierającej informacje zebrane od organów nadzoru i organów nadzorczych;
 - e) analizowanie informacji zgromadzonych w centralnej bazie danych i udostępnianie tych analiz organom nadzoru i organom nadzorczym na zasadzie ograniczonego dostępu i poufności;
 - f) monitorowanie i wspieranie realizacji zamrożenia aktywów w ramach unijnych środków ograniczających na całym rynku wewnętrznym;
 - g) wspieranie, ułatwianie i wzmacnianie współpracy i wymiany informacji między podmiotami zobowiązanymi a organami publicznymi w celu wypracowania wspólnego rozumienia ryzyka i zagrożeń związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, przed którymi stoi rynek wewnętrzny;
 - h) podejmowanie wszelkich innych szczególnych zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w innych aktach ustawodawczych.
2. Urząd wykonuje następujące zadania w odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych:
 - a) zapewnienie zgodności na poziomie grupy z wymogami mającymi zastosowanie do wybranych podmiotów zobowiązanych zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz wszelkimi innymi

prawnie wiążącymi aktami Unii, które nakładają na instytucje finansowe obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

- b) przeprowadzanie przeglądów i ocen nadzorczych na poziomie poszczególnych podmiotów i całej grupy w celu ustalenia, czy porozumienia, strategie, procedury i mechanizmy wdrożone przez wybrane podmioty zobowiązane są odpowiednie do ograniczania ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, oraz nakładanie na podstawie tych przeglądów nadzorczych szczególnych wymogów, środków nadzorczych i administracyjnych kar pieniężnych zgodnie z art. 20, 21 i 22;
- c) uczestniczenie w nadzorze na poziomie grupy, w szczególności w kolegiach organów nadzoru, w tym w przypadkach, gdy wybrany podmiot zobowiązany jest częścią grupy, której siedziba główna, jednostki zależne lub oddziały znajdują się poza Unią;
- d) opracowanie i aktualizowanie systemu oceny ryzyka i podatności na zagrożenia wybranych podmiotów zobowiązanych w celu wsparcia działań nadzorczych Urzędu i organów nadzorczych, w tym poprzez zbieranie danych od tych podmiotów.

3. Urząd wykonuje następujące zadania w odniesieniu do organów nadzoru finansowego:

- a) prowadzenie aktualnego wykazu organów nadzoru finansowego w Unii;
- b) przeprowadzanie okresowych przeglądów w celu zapewnienia, by wszystkie organy nadzoru finansowego posiadały odpowiednie zasoby i uprawnienia niezbędne do wykonywania swoich zadań w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- c) przeprowadzanie oceny strategii, zdolności i zasobów organów nadzoru finansowego w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz udostępnianie wyników tych ocen wszystkim organom nadzoru finansowego;
- d) ułatwianie funkcjonowania kolegiów organów nadzoru finansowego w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu;
- e) przyczynianie się do konwergencji praktyk nadzorczych i promowanie wysokich standardów nadzoru w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu;
- f) koordynowanie wymiany personelu i informacji między organami nadzoru finansowego w Unii;
- g) udzielanie pomocy organom nadzoru finansowego na ich konkretny wniosek, w tym w odpowiedzi na wnioski o rozstrzygnięcie wszelkich sporów dotyczących środków, które należy zastosować w odniesieniu do podmiotu zobowiązanego.

4. Urząd wykonuje następujące zadania w odniesieniu do organów nadzoru niefinansowego:

- a) prowadzenie aktualnego wykazu organów nadzoru niefinansowego w Unii;

- b) koordynowanie wzajemnych ocen standardów i praktyk nadzorczych w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu;
- c) zwracanie się do organów nadzoru niefinansowego o zbadanie ewentualnych naruszeń wymogów mających zastosowanie do podmiotów zobowiązanych oraz o rozważenie nałożenia sankcji lub podjęcia działań zaradczych w związku z takimi naruszeniami;
- d) przeprowadzanie okresowych przeglądów w celu zapewnienia, by wszystkie organy nadzoru niefinansowego posiadały odpowiednie zasoby i uprawnienia niezbędne do wykonywania swoich zadań w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- e) przyczynianie się do konwergencji praktyk nadzorczych i promowanie wysokich standardów nadzoru w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu;
- f) udzielanie pomocy organom nadzoru niefinansowego na ich konkretny wniosek, w tym w odpowiedzi na wnioski o rozstrzygnięcie wszelkich sporów dotyczących środków, które należy zastosować w odniesieniu do podmiotu zobowiązanego.

W przypadku przekazania nadzoru nad określonymi sektorami organom samorządu zawodowego na szczeblu krajowym Urząd wykonuje zadania określone w akapicie pierwszym w odniesieniu do organów nadzorczych nadzorujących działalność organów samorządu zawodowego.

5. Urząd wykonuje następujące zadania w odniesieniu do jednostek analityki finansowej i ich działalności w państwach członkowskich:
- a) wspieranie i koordynowanie prac jednostek analityki finansowej oraz przyczynianie się do poprawy współpracy między nimi;
 - b) przyczynianie się do identyfikacji i wyboru odpowiednich przypadków, które mogłyby być przedmiotem wspólnych analiz prowadzonych przez jednostki analityki finansowej;
 - c) opracowanie odpowiednich metod i procedur przeprowadzania takich wspólnych analiz przypadków transgranicznych;
 - d) tworzenie, koordynacja, organizacja i ułatwianie prowadzenia wspólnych analiz prowadzonych przez jednostki analityki finansowej;
 - e) opracowywanie i udostępnianie jednostkom analityki finansowej usług i narzędzi informatycznych oraz usług i narzędzi w zakresie sztucznej inteligencji służących bezpiecznej wymianie informacji, w tym poprzez hosting systemu FIU.net;
 - f) opracowywanie, udostępnianie i promowanie wiedzy eksperckiej na temat metod wykrywania, analizy i rozpowszechniania informacji o podejrzanych transakcjach;
 - g) zapewnianie jednostkom analityki finansowej specjalistycznych szkoleń i pomocy, w tym poprzez udzielanie wsparcia finansowego, w zakresie swoich celów oraz zgodnie z posiadanymi zasobami kadrowymi i budżetowymi;
 - h) wspieranie kontaktów jednostek analityki finansowej z podmiotami zobowiązanymi poprzez organizowanie specjalistycznych szkoleń dla

podmiotów zobowiązanych, w tym podnoszenie ich świadomości i usprawnianie procedur wykrywania podejrzanych działań i operacji finansowych oraz ich zgłaszania jednostkom analityki finansowej;

- i) przygotowywanie i koordynowanie oceny zagrożeń oraz analiz strategicznych dotyczących zagrożeń, ryzyka i metod związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, zidentyfikowanych przez jednostki analityki finansowej.
6. Do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia Urząd stosuje wszelkie odpowiednie przepisy prawa Unii, a w przypadku gdy takie przepisy prawa Unii ustanowiono w dyrektywach – przepisy krajowe transponujące te dyrektywy. W przypadku gdy odpowiednie przepisy prawa Unii ustanowiono w rozporządzeniach, a w rozporządzeniach tych w obecnym ich brzmieniu wyraźnie przyznano państwom członkowskim możliwość wyboru opcji, Urząd stosuje również przepisy krajowe realizujące tę możliwość wyboru.

Artykuł 6

Uprawnienia Urzędu

1. W odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych Urząd posiada uprawnienia nadzorcze i śledcze określone w art. 16–20 oraz uprawnienia do nakładania administracyjnych kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych określonych w art. 21 i 22.

W celu wykonywania tych uprawnień Urząd może wydawać wiążące decyzje skierowane do poszczególnych wybranych podmiotów. Urząd posiada uprawnienia do nakładania administracyjnych kar pieniężnych w przypadku nieprzestrzegania decyzji podjętych w ramach wykonywania uprawnień ustanowionych w art. 20 zgodnie z art. 21.

2. W odniesieniu do organów nadzoru i organów nadzorczych Urząd posiada następujące uprawnienia:
 - a) żądanie przedstawienia wszelkich informacji lub dokumentów, w tym pisemnych lub ustnych wyjaśnień niezbędnych do wykonywania jego funkcji, w tym informacji statystycznych oraz informacji dotyczących wewnętrznych procesów lub porozumień organów krajowych;
 - b) wydawanie wytycznych i zaleceń;
 - c) kierowanie wezwań do podjęcia działania oraz wydawanie poleceń dotyczących środków, które należy zastosować wobec niewybranych podmiotów zobowiązanych zgodnie z rozdziałem II sekcja 4.
3. W odniesieniu do jednostek analityki finansowej w państwach członkowskich Urząd posiada następujące uprawnienia:
 - a) żądanie od jednostek analityki finansowej danych i analiz, które są istotne dla oceny zagrożeń, podatności na zagrożenia i ryzyka, na jakie narażony jest rynek wewnętrzny w związku z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu;
 - b) gromadzenie informacji i danych statystycznych związanych z zadaniami i działaniami jednostek analityki finansowej;

- c) uzyskiwanie i przetwarzanie informacji i danych wymaganych do koordynacji wspólnych analiz, jak określono w art. 33;
 - d) wydawanie wytycznych i zaleceń.
4. Do celów realizacji zadań określonych w art. 5 ust. 1 Urząd posiada następujące uprawnienia:
- a) opracowywanie projektów regulacyjnych standardów technicznych w określonych przypadkach, o których mowa w art. 38;
 - b) opracowywanie projektów wykonawczych standardów technicznych w określonych przypadkach, o których mowa w art. 42;
 - c) wydawanie wytycznych i zaleceń, jak przewidziano w art. 43;
 - d) wydawanie opinii skierowanych do Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji, jak przewidziano w art. 44.

SEKCJA 2

SYSTEM NADZORU NAD PRZECIWDZIAŁANIEM PRANIU PIENIĘDZY I FINANSOWANIU TERRORYZMU

Artykuł 7

Współpraca w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

1. Urząd odpowiada za skuteczne i spójne funkcjonowanie systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
2. Zarówno Urząd, jak i organy nadzorcze podlegają obowiązkowi współpracy w dobrej wierze i obowiązkowi wymiany informacji.

Artykuł 8

Metodyka nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

1. Urząd opracowuje i utrzymuje aktualną i zharmonizowaną metodykę nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy, określającą szczegółowo oparte na analizie ryzyka podejście do nadzoru nad podmiotami zobowiązanymi w Unii. Metodyka obejmuje wytyczne, zalecenia oraz, w stosownych przypadkach, inne środki i instrumenty, w tym w szczególności projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, na podstawie uprawnień określonych w aktach, o których mowa w art. 1 ust. 2.
2. Opracowując metodykę nadzoru, Urząd dokonuje rozróżnienia między podmiotami zobowiązanymi na podstawie sektorów, w których prowadzą one działalność. Metodyka nadzoru zawiera przynajmniej następujące elementy:
 - a) poziomy odniesienia i metodę klasyfikacji podmiotów zobowiązanych do kategorii ryzyka na podstawie profilu ryzyka rezydualnego, odrębnie dla każdej kategorii podmiotów zobowiązanych;

- b) podejścia do przeglądu nadzorczego obejmującego dokonywaną przez podmioty zobowiązane samoocenę ryzyka prania pieniędzy;
 - c) podejścia do przeglądu nadzorczego obejmującego wewnętrzne strategie i procedury podmiotów zobowiązanych, w tym zasady należytej staranności wobec klienta;
 - d) podejścia do nadzorczej oceny czynników ryzyka nieodłącznie związanych z klientami, stosunkami gospodarczymi, transakcjami i kanałami dystrybucji podmiotów zobowiązanych lub z nimi powiązanych, jak również geograficznych czynników ryzyka.
3. Metodyka odzwierciedla wysokie standardy nadzoru na szczeblu Unii i opiera się na odpowiednich międzynarodowych standardach i wytycznych. Urząd dokonuje okresowych przeglądów i aktualizacji metodyki nadzoru, uwzględniając zmiany w zakresie ryzyka wpływającego na rynek wewnętrzny.

Artykuł 9

Przeglądy tematyczne

1. Do dnia 31 października każdego roku organy nadzorcze przedkładają Urzędowi swoje roczne programy prac na kolejny rok. Jeżeli te programy prac obejmują przeglądy nadzorcze przeprowadzane na zasadzie tematycznej w celu oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu lub szczególnego aspektu takiego ryzyka, na które narażonych jest wiele podmiotów zobowiązanych w tym samym czasie, wówczas organy nadzorcze przekazują następujące informacje:
 - a) zakres każdego planowanego przeglądu tematycznego pod względem kategorii i liczby objętych nim podmiotów zobowiązanych oraz tematu lub tematów przeglądu;
 - b) ramy czasowe każdego planowanego przeglądu tematycznego;
 - c) planowane rodzaje, charakter i częstotliwość działań nadzorczych, które mają zostać przeprowadzone w związku z każdym przeglądem tematycznym, w tym – w stosownych przypadkach – wszelkie kontrole na miejscu lub inne rodzaje bezpośredniej interakcji z podmiotami zobowiązanymi.
2. Do końca każdego roku przewodniczący Urzędu przedstawia Radzie Generalnej w składzie nadzorczym, o którym mowa w art. 46 ust. 2, skonsolidowany plan przeglądów tematycznych, które organy nadzorcze zamierzają przeprowadzić w kolejnym roku.
3. W przypadku gdy zakres i ogólnounijne znaczenie przeglądów tematycznych uzasadniają koordynację na szczeblu Unii, są one przeprowadzane wspólnie przez odpowiednie organy nadzorcze i koordynowane przez Urząd. Rada Generalna w składzie nadzorczym sporządza wykaz wspólnych przeglądów tematycznych. Rada Generalna w składzie nadzorczym sporządza sprawozdanie dotyczące przebiegu, przedmiotu i wyników każdego wspólnego przeglądu tematycznego. Urząd publikuje to sprawozdanie na swojej stronie internetowej.
4. Urząd koordynuje działania organów nadzorczych i ułatwia planowanie i przeprowadzanie wybranych wspólnych przeglądów tematycznych, o których mowa w ust. 3. Wszelkie bezpośrednie interakcje z niewybranymi podmiotami zobowiązanymi w kontekście jakiegokolwiek przeglądu tematycznego pozostają

w wyłącznej gestii organu nadzorczego odpowiedzialnego za nadzór nad niewybranymi podmiotami zobowiązanymi i nie należy ich interpretować jako przeniesienia zadań i uprawnień związanych z tymi podmiotami w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu,

5. W przypadku gdy planowane przeglądy tematyczne na szczeblu krajowym nie są objęte skoordynowanym podejściem na szczeblu Unii, Urząd – wspólnie z organami nadzorczymi – bada potrzebę i możliwość dostosowania lub synchronizacji ram czasowych tych przeglądów tematycznych oraz ułatwia wymianę informacji i wzajemną pomoc między organami nadzorczymi przeprowadzającymi te przeglądy tematyczne. Urząd ułatwia również wszelkie działania, które odpowiednie organy nadzorcze mogą chcieć przeprowadzić wspólnie lub w podobny sposób w kontekście prowadzonych przez nie przeglądów tematycznych.
6. Urząd dopilnowuje, by wszystkim organom nadzorczym udostępniano wyniki i wnioski z przeglądów tematycznych przeprowadzonych na poziomie krajowym przez kilka organów nadzorczych, z wyjątkiem informacji poufnych dotyczących poszczególnych podmiotów zobowiązanych. Wymiana informacji obejmuje wszelkie wspólne wnioski wynikające z wymiany informacji lub wszelkich wspólnych lub skoordynowanych działań prowadzonych przez kilka organów nadzorczych.

Artykuł 10

Wzajemna pomoc w systemie nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

1. Urząd może, w razie potrzeby, opracować:
 - a) nowe, praktyczne instrumenty i narzędzia służące zwiększaniu konwergencji w celu wspierania wspólnego podejścia do nadzoru i najlepszych praktyk nadzorczych;
 - b) praktyczne narzędzia i metody wzajemnej pomocy w następstwie:
 - (i) otrzymania konkretnych wniosków od organów nadzorczych;
 - (ii) skierowania do niego sporów między organami nadzorczymi w sprawie środków, które mają być zastosowane wspólnie przez kilka organów nadzorczych w odniesieniu do podmiotu zobowiązanego.
2. Urząd ułatwia i wspiera co najmniej następujące działania:
 - a) sektorowe i międzysektorowe programy szkoleniowe, w tym w odniesieniu do innowacji technologicznych;
 - b) wymiana pracowników oraz wykorzystanie programów oddelegowania pracowników, programów partnerskich i wizyt krótkoterminowych;
 - c) wymiany praktyk nadzorczych między organami nadzorczymi, gdy jeden organ zgromadził wiedzę ekspercką w określonym obszarze praktyk nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu.
3. Każdy organ nadzorczy może zwrócić się do Urzędu z wnioskiem o wzajemną pomoc związaną z jego zadaniami nadzorczymi, określając rodzaj pomocy, jakiej może udzielić personel Urzędu, personel jednego lub większej liczby organów nadzorczych, lub wspólnie personel Urzędu i wspomnianych organów. Jeżeli

wniosek dotyczy działań związanych z nadzorem nad określonymi podmiotami zobowiązanymi, organ nadzorczy występujący z wnioskiem zapewnia możliwość przyznania dostępu do wszelkich informacji i danych niezbędnych do udzielenia pomocy. Urząd przechowuje i regularnie aktualizuje informacje na temat konkretnych obszarów wiedzy eksperckiej oraz zdolności organów nadzorczych do świadczenia wzajemnej pomocy.

4. Jeżeli Urząd zostanie poproszony o pomoc przy wykonywaniu konkretnych zadań związanych z nadzorem na szczeblu krajowym w odniesieniu do niewybranych podmiotów zobowiązanymi, organ nadzorczy występujący z wnioskiem wyszczególnia w nim zadania, których dotyczy prośba o pomoc. Pomocy nie należy interpretować jako przeniesienia zadań nadzorczych, uprawnień ani odpowiedzialności za nadzór nad niewybranymi podmiotami zobowiązanymi z organu nadzorczego występującego z wnioskiem na Urząd.
5. Urząd dokłada wszelkich starań, by zapewnić pomoc, o którą wystąpiono we wniosku, w tym poprzez mobilizację własnych zasobów ludzkich oraz zapewnienie mobilizacji zasobów w organach nadzorczych na zasadzie dobrowolności.
6. Do końca każdego roku przewodniczący Urzędu informuje Radę Generalną w składzie nadzorczym o środkach, które Urząd przeznaczy na udzielanie takiej pomocy.
7. Wszelkie interakcje pomiędzy personelem Urzędu a podmiotem zobowiązanym pozostają w wyłącznej gestii organu nadzorczego odpowiedzialnego za nadzór nad tym podmiotem i nie należy ich interpretować jako przeniesienia zadań i uprawnień związanych z poszczególnymi podmiotami zobowiązanymi w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Artykuł 11

Centralna baza danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu

1. Urząd ustanawia i aktualizuje centralną bazę danych zawierającą informacje gromadzone zgodnie z ust. 2. Urząd analizuje otrzymane informacje i zapewnia, by udostępniano je organom nadzorczym na zasadzie ograniczonego dostępu i poufności. Urząd może z własnej inicjatywy udostępniać wyniki swoich analiz organom nadzorczym w celu ułatwienia im prowadzenia działań nadzorczych.
2. Organy nadzorcze przekazują Urzędowi co najmniej następujące informacje, w tym dane dotyczące poszczególnych podmiotów zobowiązanymi:
 - a) wykaz wszystkich organów nadzorczych i organów samorządu zawodowego, którym powierzono nadzór nad podmiotami zobowiązanymi, wraz z informacjami na temat ich mandatu, zadań i uprawnień;
 - b) informacje statystyczne na temat rodzaju i liczby nadzorowanych podmiotów zobowiązanymi w każdym państwie członkowskim oraz podstawowe informacje na temat profilu ryzyka;
 - c) wiążące środki i sankcje stosowane w toku nadzoru nad poszczególnymi podmiotami zobowiązanymi;
 - d) wszelkie porady udzielane innym organom krajowym w związku z procedurami udzielania zezwoleń, cofania zezwoleń oraz oceny kompetencji

- i reputacji akcjonariuszy lub członków organu zarządzającego poszczególnych podmiotów zobowiązanych;
- e) sprawozdania z wyników działań nadzorczych;
 - f) wyniki kontroli nadzorczych obejmujących dokumentację dotyczącą osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne, członków ich rodzin i ich wspólników;
 - g) informacje statystyczne dotyczące przeprowadzonych działań nadzorczych w ciągu ostatniego roku kalendarzowego, w tym liczba kontroli na miejscu i kontroli zdalnych;
 - h) informacje statystyczne dotyczące personelu i innych zasobów władz publicznych.
3. Urząd może zwrócić się do organów nadzorczych o dostarczenie innych informacji oprócz tych, o których mowa w ust. 2. Organy nadzorcze aktualizują wszelkie przekazane informacje.
4. Każdy organ nadzorczy lub każdy organ inny niż organ właściwy w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy może zwrócić się do Urzędu z uzasadnionym wnioskiem o udzielenie informacji zgromadzonych na podstawie ust. 2, które są istotne dla jego działań nadzorczych. Urząd rozpatruje te wnioski i udziela informacji, o które zwróciły się organy nadzorcze lub organy inne niż organy właściwe w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu, terminowo i z zachowaniem poufności. Urząd informuje organ, który pierwotnie dostarczył żądanych informacji, o tożsamości organu nadzoru lub innego organu występującego z wnioskiem, o tożsamości podmiotu zobowiązanego, którego to dotyczy, o przyczynie złożenia wniosku o udzielenie informacji oraz o tym, czy informacje przekazano organowi występującemu z wnioskiem.

SEKCJA 3

BEZPOŚREDNI NADZÓR NAD WYBRANYMI PODMIOTAMI ZOBOWIĄZANYMI

Artykuł 12

Ocena podmiotów zobowiązanych do celów wyboru podmiotów zobowiązanych, które należy objąć bezpośrednim nadzorem

1. W celu wykonywania zadań wymienionych w art. 5 ust. 2 Urząd przeprowadza okresową ocenę następujących podmiotów zobowiązanych, na podstawie kryteriów i procedury określonych w ust. 2–6 niniejszego artykułu oraz w art. 13:
- a) instytucji kredytowych prowadzących działalność w co najmniej siedmiu państwach członkowskich, wliczając w to państwo członkowskie, w którym mają siedzibę, oraz państwa członkowskie, w których działają za pośrednictwem jednostek zależnych lub oddziałów;
 - b) innych instytucji finansowych, które prowadzą działalność w co najmniej dziesięciu państwach członkowskich, wliczając w to państwo członkowskie siedziby, inne państwo członkowskie, w którym prowadzą działalność za pośrednictwem jednostki zależnej lub oddziału, oraz wszystkie inne państwa

członkowskie, w których prowadzą działalność w formie bezpośredniego świadczenia usług lub za pośrednictwem sieci przedstawicieli.

2. Profil ryzyka nieodłącznego ocenianych podmiotów zobowiązanych, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub b), klasyfikuje się jako niski, średni, znaczny lub wysoki w każdej jurysdykcji, w której prowadzą działalność, na podstawie poziomów odniesienia i metodyki określonych w regulacyjnym standardzie technicznym, o którym mowa w ust. 5.
3. Metodykę klasyfikacji profilu ryzyka nieodłącznego ustala się oddzielnie dla co najmniej następujących kategorii podmiotów zobowiązanych:
 - a) instytucji kredytowych;
 - b) kantorów wymiany walut;
 - c) przedsiębiorstw wspólnego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe oraz alternatywnych funduszy inwestycyjnych;
 - d) kredytodawców innych niż instytucje kredytowe;
 - e) instytucji pieniądza elektronicznego;
 - f) firm inwestycyjnych;
 - g) dostawców usług płatniczych;
 - h) zakładów ubezpieczeń prowadzących działalność w zakresie ubezpieczeń na życie;
 - i) pośredników ubezpieczeniowych;
 - j) pozostałych instytucji finansowych.
4. Dla każdej kategorii podmiotów zobowiązanych, o których mowa w ust. 4, poziomy odniesienia w metodyce oceny opierają się na kategoriach czynników ryzyka związanych z klientem, produktami, usługami, transakcjami, kanałami dystrybucji i obszarami geograficznymi. Poziomy odniesienia ustanawia się dla co najmniej następujących wskaźników ryzyka nieodłącznego w każdym państwie członkowskim, w którym podmioty prowadzą działalność:
 - a) w odniesieniu do ryzyka związanego z klientami: liczba klientów niebędących rezydentami, obecność i liczba klientów zidentyfikowanych jako osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne;
 - b) w odniesieniu do oferowanych produktów i usług:
 - (i) znaczenie i wielkość obrotu produktami i usługami uznanymi za najbardziej potencjalnie narażone na ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu na poziomie rynku wewnętrznego w ponadnarodowej ocenie ryzyka lub na poziomie kraju w krajowej ocenie ryzyka;
 - (ii) wolumen usług w zakresie depozytów i rachunków płatniczych świadczonych w ramach swobody świadczenia usług;
 - (iii) w przypadku dostawców usługi przekazów pieniężnych – znaczenie zagregowanego rocznego wolumenu przekazów wychodzących i przychodzących realizowanych przez każdego dostawcę tych usług w danej jurysdykcji;

- c) w odniesieniu do obszarów geograficznych:
- (i) roczny wolumen usług bankowości korespondenckiej świadczonych przez podmioty sektora finansowego z Unii w państwach trzecich;
 - (ii) liczba i udział klientów bankowości korespondenckiej z państw trzecich, w których systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy występują słabości strukturalne stwierdzone przez globalne organy normalizacyjne;
 - (iii) wolumen działalności dostawców usług w zakresie aktywów wirtualnych, którzy zostali zarejestrowani lub uzyskali zezwolenie w państwach trzecich i którzy działają jako instytucje finansowe w Unii.
5. Urząd opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodykę oraz poziomy odniesienia, o których mowa w ust. 4, do celów klasyfikacji profilu ryzyka nieodłącznego każdej transgranicznej instytucji kredytowej lub finansowej w każdym państwie członkowskim, w którym prowadzi ona działalność, jako niskiego, średniego, znacznego lub wysokiego.
- Urząd przedstawia Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia [1 stycznia 2025 r.]
- Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 38 niniejszego rozporządzenia.
6. Urząd dokonuje przeglądu poziomów odniesienia i metodyki co najmniej raz na trzy lata. Jeżeli wymagane są zmiany, Urząd przedstawia Komisji projekt zmienionych regulacyjnych standardów technicznych.

Artykuł 13

Proces umieszczania w wykazie wybranych podmiotów zobowiązanych

1. Następujące podmioty zobowiązane kwalifikują się jako wybrane podmioty zobowiązane:
- a) każda instytucja kredytowa oceniana zgodnie z art. 12, która charakteryzuje się wysokim profilem ryzyka nieodłącznego w co najmniej czterech państwach członkowskich i która w ciągu ostatnich trzech lat była objęta postępowaniem nadzorczym lub innym publicznym postępowaniem wyjaśniającym w sprawie istotnych naruszeń aktów prawnych, o których mowa w art. 1 ust. 2, w co najmniej jednym z tych państw członkowskich;
 - b) każda instytucja finansowa oceniana zgodnie z art. 12, która charakteryzuje się wysokim profilem ryzyka nieodłącznego w co najmniej jednym państwie członkowskim, w którym ma siedzibę lub prowadzi działalność za pośrednictwem jednostki zależnej lub oddziału, oraz w co najmniej pięciu innych państwach członkowskich, w których prowadzi działalność w formie bezpośredniego świadczenia usług lub za pośrednictwem sieci przedstawicieli.
2. Urząd rozpoczyna pierwszą procedurę wyboru w dniu 1 lipca 2025 r. i kończy ją w ciągu jednego miesiąca. Wyboru dokonuje się co trzy lata od daty rozpoczęcia pierwszej procedury wyboru i kończy w ciągu jednego miesiąca w każdym okresie wyboru. Wykaz wybranych podmiotów zobowiązanych jest publikowany przez Urząd bez zbędnej zwłoki po zakończeniu procesu wyboru. Urząd rozpoczyna

bezpośredni nadzór nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi pięć miesięcy po opublikowaniu tego wykazu.

- Wybrany podmiot zobowiązany pozostaje objęty bezpośrednim nadzorem Urzędu do czasu rozpoczęcia przez Urząd bezpośredniego nadzoru nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi na podstawie wykazu sporządzonego dla kolejnej rundy procedury wyboru, w którym ten podmiot zobowiązany już nie figuruje.

Artykuł 14

Współpraca w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu do celów bezpośredniego nadzoru

- Bez uszczerbku dla przysługujących Urzędowi na podstawie art. 20 ust. 2 lit. g) uprawnień do bezpośredniego otrzymywania lub bezpośredniego dostępu do informacji przekazywanych na bieżąco przez wybrane podmioty zobowiązane organy nadzoru finansowego przekazują Urzędowi wszelkie informacje niezbędne do wykonywania zadań powierzonych Urzędowi.
- W stosownych przypadkach organy nadzoru finansowego są odpowiedzialne za wspieranie Urzędu w przygotowywaniu i wdrażaniu wszelkich aktów związanych z zadaniami, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. b), w odniesieniu do wszystkich wybranych podmiotów zobowiązanych, co obejmuje pomoc w przeprowadzaniu czynności weryfikacyjnych. Podczas wykonywania tych zadań organy te postępują zgodnie z instrukcjami wydanymi przez Urząd.
- Urząd opracowuje wykonawcze standardy techniczne określające warunki, na jakich organy nadzoru finansowego mają udzielać Urzędowi pomocy na podstawie ust. 2.
- Urząd przedstawia Komisji projekt wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w pierwszym akapicie, zgodnie z art. 42.

Artykuł 15

Wspólne zespoły nadzorcze

- Do nadzoru nad każdym wybranym podmiotem zobowiązanym powołuje się wspólny zespół nadzorczy. W skład każdego wspólnego zespołu nadzorczego wchodzi personel Urzędu oraz organów nadzoru finansowego odpowiedzialnych za nadzór nad wybranym podmiotem zobowiązanym na szczeblu krajowym. Członków wspólnego zespołu nadzorczego powołuje się zgodnie z ust. 4, a ich pracę koordynuje wyznaczony pracownik Urzędu („koordynator wspólnego zespołu nadzorczego”).
- Koordynator wspólnego zespołu nadzorczego zapewnia koordynację prac w ramach wspólnego zespołu nadzorczego. Członkowie wspólnego zespołu nadzorczego stosują się do poleceń koordynatora dotyczących ich zadań w ramach wspólnego zespołu nadzorczego. Nie ma to wpływu na ich zadania i obowiązki w ich odpowiednich organach nadzoru finansowego. Koordynator wspólnego zespołu nadzorczego jest delegowany przez Urząd do organu nadzoru finansowego w państwie członkowskim, w którym wybrany podmiot zobowiązany ma swoją

siedzibę, za zgodą odpowiednich organów nadzoru finansowego. Okres oddelegowania jest ograniczony do okresu, w którym Urząd wykonuje zadania nadzorcze w odniesieniu do wybranego podmiotu zobowiązanego.

3. Zadania wspólnego zespołu nadzorczego obejmują, co następuje:
 - a) dokonywanie przeglądów i ocen nadzorczych w odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych;
 - b) przeprowadzanie i koordynowanie kontroli na miejscu w wybranych podmiotach zobowiązanych oraz przygotowywanie sprawozdań, w tym, w razie potrzeby, wniosków dotyczących zastosowania środków nadzorczych w następstwie takich sprawozdań;
 - c) biorąc pod uwagę przeglądy, oceny i kontrole na miejscu, o których mowa w lit. a) i b), udział w przygotowywaniu projektów decyzji mających zastosowanie do odpowiedniego wybranego podmiotu zobowiązanego, które zostaną przedstawione Radzie Generalnej i Radzie Wykonawczej;
 - d) utrzymywanie kontaktów z organami nadzoru finansowego, w przypadkach gdy jest to niezbędne do wykonywania zadań nadzorczych w każdym państwie członkowskim, w którym siedzibę ma wybrany podmiot zobowiązany.
4. Urząd jest odpowiedzialny za powoływanie wspólnych zespołów nadzorczych i za ustalanie ich składu. Odpowiednie organy nadzoru finansowego wyznaczają osobę lub osoby spośród swojego personelu na członka lub członków wspólnego zespołu nadzorczego. Pracownik organu nadzoru finansowego może zostać powołany na członka więcej niż jednego wspólnego zespołu nadzorczego.
5. Urząd i organy nadzoru finansowego konsultują się ze sobą i uzgadniają wykorzystanie personelu w odniesieniu do wspólnych zespołów nadzorczych.

Artykuł 16

Wezwanie do udzielenia informacji

1. Urząd może zażądać od wybranych podmiotów zobowiązanych i należących do nich osób fizycznych lub prawnych, a także od osób trzecich, którym wybrane podmioty zobowiązane zleciły funkcje lub działania operacyjne na zasadzie outsourcingu, oraz od powiązanych z nimi osób fizycznych lub prawnych, dostarczenia wszelkich informacji niezbędnych do realizacji zadań powierzonych Urzędowi na podstawie niniejszego rozporządzenia.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych lub spółek niemających osobowości prawnej – osoby powołane do ich reprezentacji zgodnie z ustawą lub statutem, udzielają żądanych informacji. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przekazywać informacje w imieniu swoich klientów. Jednak klienci pozostają w pełni odpowiedzialni za informacje, jeśli przekazane informacje są niepełne, niezgodne z prawdą lub mylące.
3. W przypadku gdy Urząd uzyskuje informacje bezpośrednio od osób fizycznych lub prawnych, o których mowa w ust. 1, udostępnia je zainteresowanemu organowi nadzoru finansowego.

Artykuł 17

Dochodzenia ogólne

1. Aby wykonywać zadania powierzone mu na podstawie niniejszego rozporządzenia, Urząd może prowadzić wszelkie niezbędne dochodzenia w stosunku do każdego wybranego podmiotu zobowiązanego lub każdej osoby fizycznej lub prawnej, która jest zatrudniona przez wybrany podmiot zobowiązany lub do niego należy i która ma siedzibę lub znajduje się w państwie członkowskim.

W tym celu Urząd może:

- a) żądać przedłożenia dokumentów;
 - b) badać księgi i rejestry osób i uzyskiwać kopie lub wyciągi z ksiąg i rejestrów;
 - c) uzyskiwać dostęp do sprawozdań z kontroli wewnętrznych, certyfikacji rachunków i do wszelkiego oprogramowania, baz danych, narzędzi informatycznych lub innych elektronicznych środków rejestrowania informacji;
 - d) uzyskiwać wyjaśnienia w formie pisemnej lub ustnej od dowolnej z osób, o których mowa w art. 16, lub od ich przedstawicieli lub członków personelu;
 - e) przesłuchiwać wszelkie inne osoby, które zgadzają się na przesłuchanie, do celów zbierania informacji związanych z przedmiotem dochodzenia.
2. Osoby, o których mowa w art. 16, podlegają dochodzeniom wszczynanym na podstawie decyzji Urzędu. Jeżeli dana osoba utrudnia prowadzenie dochodzenia, organ nadzoru finansowego państwa członkowskiego, w którym znajdują się odpowiednie lokale, udziela, zgodnie z prawem krajowym, niezbędnej pomocy obejmującej ułatwienie Urzędowi dostępu do lokali przedsiębiorstwa osób prawnych, o których mowa w art. 16, aby umożliwić wykonanie praw wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 18

Kontrole na miejscu

1. W celu wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia Urząd może – po uprzednim powiadomieniu zainteresowanego organu nadzoru finansowego – przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole na miejscu w lokalach osób prawnych, o których mowa w art. 16, stanowiących ich miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W przypadku gdy wymaga tego właściwe i skuteczne przeprowadzenie kontroli, Urząd może przeprowadzić kontrolę na miejscu bez uprzedzenia tych osób prawnych.
2. Personel Urzędu i inne osoby upoważnione przez Urząd do przeprowadzenia kontroli na miejscu mogą wejść do wszelkich lokali i na teren przedsiębiorstwa osób prawnych, których dotyczy przyjęta przez Urząd decyzja w sprawie dochodzenia, i posiadają wszelkie uprawnienia przewidziane w art. 20.
3. Osoby prawne, o których mowa w art. 16, podlegają kontrolom na miejscu na podstawie decyzji Urzędu.

4. Personel i inne osoby towarzyszące upoważnione lub wyznaczone przez organ nadzoru finansowego państwa członkowskiego, na którego terytorium ma być przeprowadzona kontrola, pod nadzorem Urzędu i w koordynacji z nim czynnie pomagają urzędnikom Urzędu i innym osobom upoważnionym przez Urząd. W tym celu posiadają uprawnienia określone w ust. 2. W kontrolach na miejscu mają również prawo uczestniczyć pracownicy organu nadzoru finansowego danego państwa członkowskiego.
5. Jeżeli pracownicy Urzędu i inne osoby towarzyszące upoważnione lub wyznaczone przez Urząd stwierdzą, że dana osoba sprzeciwia się kontroli na miejscu zarządzanej na mocy niniejszego artykułu, wówczas organ nadzoru finansowego danego państwa członkowskiego udziela niezbędnej pomocy zgodnie z prawem krajowym. W zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli pomoc ta może obejmować zaplombowanie dowolnych lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej oraz ksiąg lub zapisów. W przypadku gdy organ nadzoru finansowego nie dysponuje takimi kompetencjami, korzysta z uprawnień pozwalających mu na zwrócenie się o niezbędną pomoc do innych organów krajowych.

Artykuł 19

Zgoda organu sądowego

1. Jeżeli kontrola na miejscu, o której mowa w art. 18, wymaga uzyskania zgody organu sądowego zgodnie z prawem krajowym, Urząd występuje o taką zgodę.
2. W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o zgodę, o której mowa w ust. 1, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja Urzędu jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot kontroli. Kontrolując proporcjonalność środków przymusu, krajowy organ sądowy może zwrócić się do Urzędu o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności dotyczące powodów, dla których Urząd podejrzewa, że nastąpiło naruszenie aktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 akapit pierwszy, powagi podejrzanego naruszenia oraz charakteru, w jaki uczestniczy w nim osoba podlegająca środkom przymusu. Krajowy organ sądowy nie może jednak badać konieczności przeprowadzania kontroli ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach Urzędu. Zgodność decyzji Urzędu z prawem może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 20

Uprawnienia nadzorcze

1. W celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 5 ust. 2, Urząd posiada określone w ust. 2 niniejszego artykułu uprawnienia do zobowiązywania dowolnego wybranego podmiotu zobowiązanego do zastosowania niezbędnych środków, w przypadku gdy:
 - a) wybrany podmiot zobowiązany nie spełnia wymogów określonych w aktach Unii i przepisach krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - b) Urząd posiada dowody na to, że wybrany podmiot zobowiązany prawdopodobnie naruszy wymogi aktów Unii i przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2, w ciągu najbliższych 12 miesięcy;

- c) zasady, strategie, procedury i mechanizmy wdrożone przez wybrany podmiot zobowiązany nie zapewniają, na podstawie ustaleń Urzędu, prawidłowego zarządzania ryzykiem, na jakie podmiot ten jest narażony, ani pokrycia tego ryzyka.
2. Do celów art. 6 ust. 1 Urzędowi przysługują w szczególności uprawnienia do:
- a) wymagania udoskonalenia zasad, strategii, procedur i mechanizmów;
 - b) wymagania opracowania planu przywrócenia zgodności z wymogami nadzorczymi wynikającymi z aktów Unii i przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz określenia terminu wdrożenia tego planu, w tym poprawek do niego dotyczących zakresu i terminu;
 - c) wymagania stosowania szczególnej strategii wobec klientów, transakcji lub kanałów dystrybucji lub szczególnego ich traktowania;
 - d) ograniczania działalności, operacji lub sieci instytucji obejmującej wybrany podmiot zobowiązany lub żądania zbycia działalności, która stwarza nadmierne ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;
 - e) wymagania wdrożenia środków mających na celu ograniczenie ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, jakie stwarzają działalność, produkty i systemy wybranych podmiotów zobowiązanych;
 - f) wymagania zmian w strukturze zarządzania;
 - g) wymagania dostarczenia wszelkich danych lub informacji niezbędnych do wykonania zadań wymienionych w art. 5 ust. 2, żądania przedłożenia wszelkich dokumentów lub nałożenia dodatkowych wymogów w zakresie sprawozdawczości lub nałożenia wymogu częstszej sprawozdawczości;
 - h) nałożenia szczególnych wymogów dotyczących poszczególnych klientów, transakcji lub działań, które wiążą się z wysokim ryzykiem;
 - i) kierowania wniosków o cofnięcie zezwolenia wybranemu podmiotowi zobowiązanemu do organu, który udzielił takiego zezwolenia.
3. Urząd posiada również uprawnienia, który przysługują organom nadzorczym na podstawie odpowiednich przepisów prawa Unii, oraz obowiązki, które spoczywają na tych organach na podstawie wspomnianych przepisów, chyba że w niniejszym rozporządzeniu przewidziano inaczej. W zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, Urząd może wymagać – w drodze instrukcji – od tych organów nadzorczych, by korzystały ze swoich uprawnień przysługujących im na mocy prawa krajowego i na warunkach w nim przewidzianych, w przypadku gdy niniejszym rozporządzeniem nie powierzono takich uprawnień Urzędowi, w szczególności w przypadku gdy uprawnienia te wynikają z art. 41 ust. 1 lit. a)–f) i art. 41 ust. 2 i 3 [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM(2021) 423]. Te organy nadzorcze w pełni informują Urząd o wykonywaniu tych uprawnień.

Administracyjne kary pieniężne

1. W celu wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy wybrany podmiot zobowiązany umyślnie lub w wyniku zaniedbania narusza wymóg wymieniony w załączniku II wynikający z bezpośrednio obowiązujących aktów prawa Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub nie stosuje się do wiążącej decyzji, o której mowa w art. 6 ust. 1, Urząd może nałożyć administracyjne kary pieniężne na warunkach określonych w ust. 2–7 niniejszego artykułu.
2. Jeżeli Rada Wykonawcza Urzędu stwierdzi, że wybrany podmiot zobowiązany umyślnie lub w wyniku zaniedbania dopuścił się istotnego naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie wymogów zawartych w [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM (2021) 420] lub [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer rozporządzenia w sprawie transferów środków pieniężnych, COM(2021) 422], przyjmuje decyzję o nałożeniu administracyjnych kar pieniężnych zgodnie z ust. 3. Administracyjne kary pieniężne nakłada się, zależnie od okoliczności każdego indywidualnego przypadku, oprócz lub zamiast realizacji uprawnień, o których mowa w art. 20 ust. 2.
3. Podstawowa kwota administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, mieści się w następujących granicach:
 - a) w przypadku istotnych naruszeń co najmniej jednego wymogu związanego z należyłą starannością wobec klienta, zasadami i procedurami grupy lub obowiązkami sprawozdawczymi, które to naruszenia stwierdzono w co najmniej dwóch państwach członkowskich, w których prowadzi działalność wybrany podmiot zobowiązany, kara wynosi co najmniej 1 000 000 EUR i nie przekracza 2 000 000 EUR lub 1 % rocznego obrotu, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa;
 - b) w przypadku istotnych naruszeń co najmniej jednego wymogu związanego z należyłą starannością wobec klienta, wewnętrznymi zasadami, mechanizmami kontroli i procedurami lub obowiązkami sprawozdawczymi, które to naruszenia stwierdzono w jednym państwie członkowskich, w którym prowadzi działalność wybrany podmiot zobowiązany, kara wynosi co najmniej 500 000 EUR i nie przekracza 1 000 000 EUR lub 0,5 % rocznego obrotu, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa;
 - c) w przypadku istotnych naruszeń wszystkich pozostałych wymogów, które stwierdzono w co najmniej dwóch państwach członkowskich, w których prowadzi działalność wybrany podmiot zobowiązany, kara wynosi co najmniej 1 000 000 EUR i nie przekracza 2 000 000 EUR;
 - d) w przypadku istotnych naruszeń wszystkich pozostałych wymogów, które stwierdzono w jednym państwie członkowskim, kara wynosi co najmniej 500 000 EUR i nie przekracza 1 000 000 EUR;
 - e) w przypadku istotnych naruszeń decyzji Urzędu, o których mowa w art. 6 ust. 1, kara wynosi co najmniej 100 000 EUR i nie przekracza 1 000 000 EUR.
4. Kwoty podstawowe podane w granicach określonych w ust. 3 są w razie potrzeby korygowane poprzez uwzględnienie okoliczności obciążających lub łagodzących,

przy użyciu odpowiednich współczynników określonych w załączniku I. Odpowiednie współczynniki dla okoliczności obciążających stosuje się kolejno do kwoty podstawowej. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik dla okoliczności obciążających, różnicę między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika dla okoliczności obciążających dolicza się do kwoty podstawowej. W przypadku gdy możliwe jest określenie korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia przez osobę fizyczną lub prawną uznaną za odpowiedzialną lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, kwotę korzyści i strat dodaje się do łącznej kwoty kary po zastosowaniu współczynników.

5. Odpowiednie współczynniki dla okoliczności łagodzących stosuje się kolejno do kwoty podstawowej. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik dla okoliczności łagodzących, różnicę między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika dla okoliczności łagodzących odlicza się od kwoty podstawowej.
6. Maksymalna wysokość kary za istotne naruszenia, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), po zastosowaniu współczynników, o których mowa w ust. 4 i 5, nie przekracza 10 % całkowitego rocznego obrotu podmiotu zobowiązanego w poprzednim roku obrotowym.
7. Maksymalna wysokość kary za istotne naruszenia, o których mowa w ust. 2 lit. c) i d), po zastosowaniu współczynników, o których mowa w ust. 4 i 5, nie przekracza 10 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, odpowiadającej jej wartości w walucie krajowej.
8. W przypadku gdy wybrany podmiot zobowiązany jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE²², stosownym całkowitym rocznym obrotem jest całkowity roczny obrót lub analogiczny rodzaj dochodu zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości według ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla.
9. W przypadkach nieobjętych przepisami ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli jest to konieczne do celów wykonywania zadań powierzonych Urzędowi na podstawie niniejszego rozporządzenia, Urząd może nakazać organom nadzoru finansowego wszczęcie postępowania mającego na celu podjęcie działań zapewniających nałożenie odpowiednich administracyjnych kar pieniężnych zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2, i z wszelkimi odpowiednimi przepisami krajowymi powierzającymi szczególne uprawnienia, których obecnie nie przewidziano w prawie Unii. Kary stosowane przez organy nadzoru finansowego muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Akapit pierwszy ma zastosowanie do administracyjnych kar pieniężnych nakładanych na wybrane podmioty zobowiązane za naruszenia prawa krajowego transponującego [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM(2021) 423] oraz do wszelkich administracyjnych kar pieniężnych nakładanych na członków zarządu wybranych podmiotów zobowiązanych, którzy na mocy prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie popełnione przez podmiot zobowiązany.

10. Stosowane administracyjne kary pieniężne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Artykuł 22

Okresowe kary pieniężne

1. Rada Wykonawcza w drodze decyzji nakłada okresowe kary pieniężne w celu nakłonienia:
 - a) osoby do zaprzestania naruszenia, zgodnie z decyzją podjętą na podstawie art. 6 ust. 1;
 - b) osoby, o której mowa w art. 16 ust. 1, do dostarczenia kompletnych informacji, których zażądano w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 6 ust. 1;
 - c) osoby, o której mowa w art. 16 ust. 1, do poddania się dochodzeniu, a w szczególności do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur i wszelkich innych żądanych materiałów, a także do uzupełnienia i skorygowania innych informacji udostępnionych w dochodzeniu wszczętym na podstawie art. 17.
2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. Okresowa kara pieniężna jest nakładana za każdy dzień, do momentu gdy wybrany podmiot zobowiązany lub zainteresowana osoba podporządkuje się odpowiedniej decyzji, o której mowa w ust. 1.
3. Niezależnie od przepisów ust. 2 wysokość okresowych kar pieniężnych jest równa 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym lub – w przypadku osób fizycznych – 2 % średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Jest ona obliczana od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.
4. Okresową karę pieniężną można nałożyć na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od daty przekazania powiadomienia o decyzji Urzędu.

Artykuł 23

Wysłuchanie osób, które są przedmiotem postępowania

1. Przed podjęciem jakiejkolwiek decyzji nakładającej administracyjną karę pieniężną lub okresową karę pieniężną na podstawie art. 21 i 22 Rada Wykonawcza daje osobom objętym postępowaniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska w sprawie ustaleń dokonanych przez Urząd. Podstawę decyzji Rady Wykonawczej stanowią wyłącznie ustalenia, co do których osoby objęte postępowaniem mogły przedstawić swoje stanowisko.
2. W toku postępowaniu w pełni przestrzega się prawa do obrony osób, których dotyczy postępowanie. Osoby te mają prawo dostępu do gromadzonych przez Urząd akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony

ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt nie obejmuje dostępu do informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów przygotowawczych Urzędu.

Artykuł 24

Powiadamianie o administracyjnych karach pieniężnych i okresowych karach pieniężnych oraz ich charakter, egzekucja i przypisywanie

1. Urząd podaje do wiadomości publicznej każdą administracyjną karę pieniężną i każdą okresową karę pieniężną, które nałożono na podmiot zobowiązany na podstawie art. 21 i 22, chyba że takie publiczne powiadomienie wyrządziłoby nieproporcjonalną szkodę stronom, których to dotyczy.
2. Administracyjne kary pieniężne i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 21 i 22 podlegają egzekucji.

Postępowanie egzekucyjne regulują przepisy postępowania cywilnego obowiązujące w państwie, na terytorium którego ma ono miejsce. Klauzulę wykonalności nadaje decyzji – bez żadnych formalności innych niż weryfikacja autentyczności decyzji – wyznaczony w tym celu przez rząd państwa członkowskiego organ, o którym powiadamia się Urząd i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Po dopełnieniu tych formalności na wniosek zainteresowanej strony może ona przystąpić do egzekucji zgodnie z ustawodawstwem krajowym, wnosząc sprawę bezpośrednio do właściwego organu.

Postępowanie egzekucyjne może ulec zawieszeniu tylko na podstawie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Do rozpatrywania skarg na prawidłowość czynności egzekucyjnych właściwe są jednak sądy danego państwa członkowskiego.

3. Kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych przypisuje się do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

Artykuł 25

Przepisy proceduralne regulujące stosowanie środków nadzorczych i nakładanie administracyjnych kar pieniężnych

1. Jeżeli w trakcie wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia Urząd stwierdzi, że istnieją poważne przesłanki świadczące o możliwości istnienia okoliczności mogących stanowić co najmniej jedno z naruszeń wymienionych w załączniku II, Urząd powołuje w swoich strukturach niezależny zespół dochodzeniowy w celu zbadania tej sprawy. Członkowie zespołu dochodzeniowego nie mogą – ani nie mogli w przeszłości – być zaangażowani w bezpośredni nadzór nad danym wybranym podmiotem zobowiązanym i wykonują swoje funkcje niezależnie od Rady Wykonawczej Urzędu.
2. Zespół dochodzeniowy bada domniemane naruszenia, z uwzględnieniem wszelkich uwag przedstawionych przez osoby poddane dochodzeniu, i przedkłada Radzie Wykonawczej Urzędu pełne akta sprawy zawierające dokonane przez niego ustalenia.

Aby wykonywać swoje zadania, zespół dochodzeniowy może korzystać z prawa do żądania informacji zgodnie z art. 16 i do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu zgodnie z art. 17 i 18.

W trakcie wykonywania swych zadań zespół dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zebranych przez wspólny zespół nadzorczy w czasie działań nadzorczych.

3. Po zakończeniu dochodzenia i przed przedłożeniem Radzie Wykonawczej Urzędu akt zawierających jego ustalenia zespół dochodzeniowy zapewnia osobom, które są przedmiotem dochodzenia, możliwość przedstawienia swojego stanowiska na temat spraw będących przedmiotem dochodzenia. Zespół dochodzeniowy opiera swoje ustalenia wyłącznie na faktach, do których osoby poddane dochodzeniu miały możliwość się odnieść.

W trakcie dochodzeń prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu w pełni przestrzega się prawa zainteresowanych osób do obrony.

4. Przedkładając Radzie Wykonawczej Urzędu dokumentację zawierającą jego ustalenia, zespół dochodzeniowy powiadamia o tym fakcie osoby poddane dochodzeniu. Osoby poddane dochodzeniu mają prawo dostępu do dokumentacji, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do dokumentacji nie obejmuje informacji poufnych dotyczących stron trzecich.
5. Na podstawie akt sprawy zawierających ustalenia zespołu dochodzeniowego i po przeprowadzeniu – na wniosek osób, które są przedmiotem dochodzenia – wysłuchania tych osób zgodnie z art. X Rada Wykonawcza decyduje, czy osoby, które są przedmiotem dochodzenia, popełniły co najmniej jedno naruszenie wymienione w załączniku II, a jeżeli tak – stosuje środek nadzorczy zgodnie z art. 20 i nakłada administracyjną karę pieniężną zgodnie z art. 21.
6. Zespół dochodzeniowy nie bierze udziału w obradach Rady Wykonawczej ani nie uczestniczy w żaden inny sposób w procesie decyzyjnym Rady Wykonawczej.
7. Komisja przyjmuje dalsze przepisy regulaminowe dotyczące wykonywania prawa do nakładania administracyjnych kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisy dotyczące prawa do obrony, przepisy tymczasowe i przepisy dotyczące poboru administracyjnych kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych oraz przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące okresów przedawnienia odnoszących się do nakładania i egzekwowania kar.

Przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 85.

8. Urząd przekazuje sprawy w celu wszczęcia postępowania karnego odpowiednim organom krajowym, jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki wskazujące na możliwość zajścia okoliczności stanowiących przestępstwo. Ponadto Urząd powstrzymuje się od nakładania administracyjnych kar pieniężnych w przypadku, gdy – po zakończeniu postępowania karnego prowadzonego na mocy prawa krajowego – wyrok uniewinniający lub skazujący wydany w związku z tymi samymi czynami lub czynami, które są zasadniczo takie same, uprawomocnił się.

Artykuł 26

Kontrola Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania w sprawie decyzji Urzędu nakładających administracyjną karę pieniężną lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

Artykuł 27

System językowy w nadzorze bezpośrednim

1. Urząd i organy nadzoru finansowego przyjmują ustalenia dotyczące komunikacji w ramach systemu nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym język lub języki, które będą używane.
2. Wszelkie dokumenty przedkładane Urzędowi przez wybrany podmiot zobowiązany lub jakąkolwiek inną osobę fizyczną lub prawną indywidualnie podlegającą procedurom nadzorczym Urzędu mogą być sporządzane w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej, wybranym przez dany wybrany podmiot zobowiązany lub daną osobę fizyczną lub prawną.
3. Urząd, wybrane podmioty zobowiązane oraz wszelkie inne osoby prawne lub fizyczne indywidualnie podlegające procedurom nadzorczym Urzędu mogą zgodnie postanowić o wyłącznym stosowaniu jednego z języków urzędowych Unii w swojej korespondencji pisemnej, w tym w odniesieniu do decyzji nadzorczych Urzędu.
4. Odwołanie zgody na używanie jednego języka dotyczy jedynie tych aspektów procedury nadzorczej Urzędu, które jeszcze nie zostały przeprowadzone.
5. Jeżeli uczestnicy przesłuchania zażądają przesłuchania w innym języku urzędowym Unii niż język procedury nadzorczej Urzędu, żądanie to przedstawia się Urzędowi z odpowiednim wyprzedzeniem, tak aby umożliwić mu poczynienie niezbędnych przygotowań.

SEKCJA 4

POŚREDNI NADZÓR NAD NIEWYBRANYMI PODMIOTAMI ZOBOWIĄZANYMI

Artykuł 28

Ocena stanu konwergencji praktyk nadzorczych

1. Urząd przeprowadza okresowe oceny wszystkich lub niektórych działań jednego, kilku lub wszystkich organów nadzoru finansowego, w tym ocenę ich narzędzi i zasobów, tak by zapewnić wysokiej jakości standardy i praktyki nadzorcze. Oceny te obejmują przegląd stosowania metodyki nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu opracowanej zgodnie z art. 8 i obejmują wszystkie organy nadzoru finansowego w jednym cyklu oceny. Długość każdego cyklu oceny jest ustalana przez Urząd i nie przekracza siedmiu lat.

2. Oceny przeprowadza personel Urzędu przy dobrowolnym udziale pracowników organów nadzoru finansowego, które nie podlegają przeglądowi, po uzgodnieniu ich udziału z Radą Wykonawczą. W ocenach tych należy uwzględnić wszelkie stosowne ewaluacje, oceny lub sprawozdania sporządzane przez organizacje międzynarodowe i organy międzyrządowe posiadające kompetencje w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
3. Urząd sporządza sprawozdanie, w którym przedstawia wyniki każdej przeprowadzonej oceny. Sprawozdanie to jest przygotowywane przez personel Urzędu lub przez personel Urzędu wspólnie z personelem organów nadzoru finansowego, jeżeli personel organów nadzoru finansowego uczestniczył w ocenie na zasadzie ad hoc. Sprawozdanie jest przyjmowane przez Radę Wykonawczą, z uwzględnieniem uwag Rady Generalnej w składzie nadzorczym. W sprawozdaniu wyjaśnia się i wskazuje wszelkie konkretne środki następcze, które organ lub organy nadzoru finansowego objęte oceną muszą wprowadzić, a które w następstwie oceny uznano za właściwe, proporcjonalne i konieczne. Środki następcze mogą zostać przyjęte w formie wytycznych i zaleceń wydanych na podstawie art. 43, w tym zaleceń skierowanych do wszystkich lub kilku organów nadzoru finansowego lub, w stosownych przypadkach, do konkretnego organu nadzoru finansowego.
4. Organy nadzoru finansowego dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do konkretnych środków następczych skierowanych do nich w następstwie oceny.

Artykuł 29

Koordinacja i ułatwianie pracy kolegiów ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy

1. W ramach swoich uprawnień i bez uszczerbku dla uprawnień odpowiednich organów nadzoru finansowego na podstawie art. 36 [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM(2021) 423] Urząd zapewnia ustanowienie kolegiów organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i ich spójne funkcjonowanie w stosunku do niewybranych podmiotów zobowiązanych działających w kilku państwach członkowskich zgodnie z art. 36 [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM(2021) 423]. W tym celu Urząd może:
 - a) tworzyć kolegia, zwoływać i organizować posiedzenia kolegiów, jeżeli takie kolegium nie zostało utworzone, mimo że spełnione zostały odpowiednie warunki jego utworzenia określone w art. 36 [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM(2021) 423];
 - b) pomagać w organizacji posiedzeń kolegiów na wniosek odpowiednich organów nadzoru finansowego;
 - c) pomagać w organizacji wspólnych planów nadzoru i wspólnych badań;
 - d) gromadzić i wymieniać wszelkie istotne informacje we współpracy z organami nadzoru finansowego, by ułatwiać pracę kolegium oraz udostępniać takie informacje organom uczestniczącym w danym kolegium;
 - e) propagować skuteczne i wydajne działania nadzorcze, co obejmuje ocenę ryzyka, na jakie są lub mogą być narażone podmioty zobowiązane;

- f) nadzorować, zgodnie z zadaniami i uprawnieniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, zadania realizowane przez organy nadzoru finansowego.
2. Do celów ust. 1 personel Urzędu ma prawo do pełnego uczestnictwa w kolegiach organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i może brać udział w ich działaniach, w tym w kontrolach na miejscu, prowadzonych wspólnie przez co najmniej dwa organy nadzoru finansowego.

Artykuł 30

Wezwania do podjęcia działania w wyjątkowych okolicznościach

1. Organy nadzoru finansowego powiadamiają Urząd, gdy sytuacja niewybranego podmiotu zobowiązanego w odniesieniu do przestrzegania przez niego obowiązujących wymogów oraz jego ekspozycji na ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu ulega szybkiemu i znacznemu pogorszeniu, szczególnie gdy takie pogorszenie mogłoby doprowadzić do poważnego nadszarpnięcia reputacji państwa członkowskiego, w którym podmiot ten prowadzi działalność, kilku państw członkowskich lub całej Unii.
2. W przypadku gdy Urząd posiada wiedzę o przesłankach wskazujących na istotne naruszenia popełnione przez niewybrany podmiot zobowiązany, może zwrócić się do jego organu nadzoru finansowego o:
- a) zbadanie ewentualnych naruszeń przepisów prawa Unii przez niewybrany podmiot zobowiązany, a w przypadku gdy takie przepisy prawa Unii ustanowiono w dyrektywach lub wyraźnie przyznano w nich państwom członkowskim możliwość wyboru opcji – naruszeń przepisów prawa krajowego w zakresie, w jakim przepisy te transponują dyrektywy lub realizują możliwości wyboru przyznane państwom członkowskim w przepisach prawa Unii; oraz
 - b) rozważenie nałożenia na ten podmiot sankcji zgodnie z bezpośrednio stosowanymi przepisami prawa Unii lub przepisami prawa krajowego transponującymi dyrektywy w odniesieniu do takich naruszeń.

W stosownych przypadkach Urząd może również zwrócić się do organu nadzoru finansowego o przyjęcie skierowanej do tego podmiotu decyzji indywidualnej zobowiązującej go do podjęcia wszelkich działań niezbędnych w celu wypełnienia jego obowiązków wynikających z bezpośrednio obowiązujących przepisów prawa Unii lub z przepisów prawa krajowego, w zakresie, w jakim przepisy te transponują dyrektyw lub realizują możliwości wyboru przyznane państwom członkowskim na mocy przepisów prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

3. Zainteresowany organ nadzoru finansowego stosuje się do każdego wniosku skierowanego do niego zgodnie z ust. 2 oraz jak najszybciej i nie później niż w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia przekazania takiego wniosku, informuje Urząd o działaniach, które podjął lub zamierza podjąć, aby zastosować się do tego wniosku.
4. Jeżeli dany organ nadzoru finansowego nie zastosuje się do wniosku, o którym mowa w ust. 2, ani nie poinformuje Urzędu o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć, aby zastosować się do wniosku, w ciągu dziesięciu dni od daty przekazania wniosku, wówczas Urząd może zwrócić się do Komisji o zezwolenie na

przeniesienie z danego organu nadzoru finansowego do Urzędu odnośnych zadań i uprawnień, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 1, związanych z bezpośrednim nadzorem nad niewybranym podmiotem zobowiązanym.

5. Wniosek Urzędu zawiera:
 - a) opis istotnych naruszeń bezpośrednio obowiązujących wymogów przez wskazany niewybrany podmiot zobowiązany oraz uzasadnienie, że naruszenia te wchodzą w zakres kompetencji Urzędu, zgodnie z ust. 2;
 - b) uzasadnienie, dlaczego wniosek skierowany do organu nadzoru finansowego, o którym mowa w ust. 2, nie doprowadził do podjęcia żadnych działań w terminie określonym w ust. 3;
 - c) okres, który nie może przekraczać trzech lat, na jaki ma nastąpić wnioskowane przeniesienie odpowiednich zadań i uprawnień;
 - d) opis środków, jakie Urząd zamierza zastosować w stosunku do niewybranego podmiotu zobowiązanego po przekazaniu mu odpowiednich zadań i uprawnień w celu zaradzenia istotnym naruszeniom, o których mowa w ust. 2.
6. Od daty otrzymania wniosku od Urzędu Komisja ma miesiąc na przyjęcie decyzji w sprawie udzielenia zgody na przekazanie odpowiednich zadań i uprawnień lub wyrażenia sprzeciwu wobec takiego przekazania. O decyzji powiadamia się Urząd, który niezwłocznie informuje o niej organ nadzoru finansowego i niewybrany podmiot zobowiązany.
7. Dziesiątego dnia roboczego po powiadomieniu o decyzji zatwierdzającej przeniesienie zadań i uprawnień w odniesieniu do niewybranego podmiotu zobowiązanego niewybrany podmiot zobowiązany, o którym mowa w ust. 2, uznaje się za wybrany podmiot zobowiązany do celów wykonywania zadań, o których mowa w art. 5 ust. 2, oraz uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 16–22. W decyzji Komisji określa się okres wykonywania tych zadań i uprawnień, po upływie którego ulegają one automatycznemu przeniesieniu z powrotem do danego organu nadzoru finansowego.

SEKCJA 5

NADZÓR NAD SEKTOREM NIEFINANSOWYM

Artykuł 31

Wzajemne oceny

1. W celu zwiększania spójności i skuteczności wyników w zakresie nadzoru Urząd przeprowadza okresowo wzajemne oceny wszystkich lub części działań realizowanych przez organy nadzoru niefinansowego. W tym celu Urząd opracowuje metody umożliwiające obiektywną ocenę i porównanie ocenianych organów nadzoru niefinansowego. Podczas planowania i przeprowadzania wzajemnych ocen uwzględnia się dotychczasowe już uzyskane informacje i oceny dotyczące danego organu nadzoru niefinansowego, w tym wszelkie stosowne informacje przekazane Urzędowi zgodnie z art. 11, oceny lub sprawozdania sporządzone przez organizacje międzynarodowe i organy międzyrządowe właściwe w dziedzinie zapobiegania

praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz wszelkie stosowne informacje uzyskane od zainteresowanych stron.

2. Do celów niniejszego artykułu Urząd powołuje w trybie doraźnym komitety ds. wzajemnej oceny, w których skład wchodzi pracownicy Urzędu oraz członkowie organów nadzoru niefinansowego. Pracom komitetów ds. wzajemnej oceny przewodniczy pracownik Urzędu. Przewodniczący Urzędu, w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa, proponuje przewodniczącego i członków komitetu ds. wzajemnej oceny, których zatwierdza Rada Wykonawcza.
3. Wzajemna ocena obejmuje ocenę między innymi następujących aspektów:
 - a) adekwatności uprawnień oraz środków finansowych, zasobów ludzkich i technicznych, stopnia niezależności, mechanizmów zarządzania i standardów zawodowych organów nadzoru niefinansowego w celu zapewnienia skutecznego stosowania przepisów rozdziału IV [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM(2021) 423];
 - b) skuteczności i uzyskanego poziomu konwergencji w stosowaniu prawa Unii i konwergencji praktyk nadzorczych oraz stopnia, w jakim praktyki nadzorcze umożliwiają realizację celów wyznaczonych w prawie Unii;
 - c) stosowania najlepszych praktyk opracowanych przez organy nadzoru niefinansowego, których przyjęcie byłoby korzystne dla innych organów nadzoru niefinansowego;
 - d) skuteczności i poziomu konwergencji w zakresie egzekwowania przepisów przyjętych w trakcie wdrażania prawa Unii, w tym sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych zastosowanych wobec osób odpowiedzialnych za nieprzestrzeganie tych przepisów.
4. Urząd sporządza sprawozdanie, w którym przedstawia wyniki wzajemnej oceny. Sprawozdanie z wzajemnej oceny jest przygotowywane przez komitet ds. wzajemnej oceny i przyjmowane przez Radę Wykonawczą, po otrzymaniu uwag Rady Generalnej w składzie nadzorczym dotyczących spójności stosowania metodyki z innymi sprawozdaniami z wzajemnej oceny. W sprawozdaniu wyjaśnia się i wskazuje środki następcze, które uznaje się za właściwe, proporcjonalne i konieczne w wyniku wzajemnej oceny. Wspomniane środki następcze mogą zostać przyjęte w postaci wytycznych i zaleceń zgodnie z art. 3 oraz opinii zgodnie z art. 44. Zgodnie z art. 43 organy nadzoru niefinansowego dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do wszystkich wydanych wytycznych i zaleceń.
5. Urząd publikuje wyniki wzajemnej oceny na swojej stronie internetowej i przedkłada Komisji opinię, jeżeli – biorąc pod uwagę wynik wzajemnej oceny lub wszelkie inne informacje uzyskane przez Urząd podczas wykonywania jego zadań – uzna, że z punktu widzenia Unii niezbędna jest dalsza harmonizacja unijnych przepisów mających zastosowanie do podmiotów zobowiązanych w sektorze niefinansowym lub do organów nadzoru niefinansowego.
6. Dwa lata po publikacji sprawozdania z wzajemnej oceny Urząd sporządza sprawozdanie podsumowujące. Sprawozdanie podsumowujące przygotowuje komitet ds. wzajemnej oceny i przyjmuje Rada Wykonawcza po otrzymaniu uwag Rady Generalnej w składzie nadzorczym dotyczących spójności stosowania metodyki z innymi sprawozdaniami z wzajemnej oceny. Sprawozdanie podsumowujące zawiera ocenę adekwatności i skuteczności działań podjętych przez organy nadzoru

niefinansowego, które są objęte wzajemną oceną, w odpowiedzi na środki następcze określone w sprawozdaniu z wzajemnej oceny. Urząd publikuje ustalenia zawarte w sprawozdaniu podsumowującym na swojej stronie internetowej.

7. Do celów niniejszego artykułu Rada Wykonawcza przyjmuje co dwa lata plan prac w zakresie wzajemnej oceny, który odzwierciedla wnioski wyciągnięte z poprzednich procesów wzajemnej oceny i dyskusji przeprowadzonych w Radzie Generalnej w składzie nadzorczym. Plan prac w zakresie wzajemnej oceny stanowi oddzielną część rocznego i wieloletniego programu prac i włącza się go do jednolitego dokumentu programowego. W przypadku pilnego charakteru sprawy lub w przypadku nieprzewidzianych zdarzeń Urząd może zdecydować o przeprowadzeniu dodatkowych wzajemnych ocen.
8. W przypadku gdy nadzór sprawowany jest przez organy samorządu zawodowego, wzajemna ocena obejmuje ocenę adekwatności i skuteczności środków, o których mowa w art. 38 [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM(2021) 423], zastosowanych przez organ publiczny odpowiedzialny za nadzorowanie tych organów w celu zapewnienia, aby wykonywały one swoje funkcje zgodnie ze standardami wymaganymi na mocy prawa Unii.
9. W indywidualnych przypadkach, gdy organy samorządu zawodowego wyrażają zainteresowanie udziałem w procesie wzajemnej oceny, przedstawiciele takich organów, którym powierzono funkcje nadzorcze, mogą zostać zaproszeni do udziału we wzajemnej ocenie.

Artykuł 32

Uprawnienia organów nadzorczych w sektorze niefinansowym

1. W przypadku gdy organ nadzorczy w sektorze niefinansowym nie zastosował aktów Unii lub przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub zastosował je w sposób, który wydaje się stanowić naruszenie prawa Unii, w szczególności nie zapewniając spełnienia przez podmiot, nad którym sprawuje nadzór lub nadzór zwierzchni, wymogów ustanowionych w tych aktach lub przepisach, Urząd podejmuje działania zgodnie z uprawnieniami określonymi w ust. 2, 3, 4, 6 i 7 niniejszego artykułu.
2. Na wniosek jednego lub większej liczby organów nadzorczych w sektorze niefinansowym, Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji lub z własnej inicjatywy, w tym gdy podstawę stanowią dobrze uzasadnione informacje od osób fizycznych lub prawnych, oraz po poinformowaniu organu nadzorczego w sektorze niefinansowym Urząd przedstawia w zarysie sposób, w jaki zamierza zająć się daną sprawą, oraz, w stosownych przypadkach, przeprowadza dochodzenie w sprawie domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa Unii.

Organ nadzorczy niezwłocznie przekazuje Urzędowi wszelkie informacje uznane przez Urząd za niezbędne dla prowadzonego przez niego dochodzenia, w tym informacje na temat sposobu stosowania aktów Unii lub przepisów, o którym mowa w art. 1 ust. 2, zgodnie z prawem Unii.

W przypadku gdy zwrócenie się o informacje do danego organu nadzorczego okazało się niewystarczające lub zostało uznane za niewystarczające do uzyskania informacji uznanych za niezbędne do celów prowadzenia dochodzenia w sprawie

domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa Unii, Urząd może, po poinformowaniu organu nadzorczego, skierować należycie uzasadniony i umotywowany wniosek o informacje bezpośrednio do innych organów nadzorczych.

Adresaci takiego wniosku udzielają Urzędowi bez zbędnej zwłoki jasnych, dokładnych i kompletnych informacji.

3. W terminie sześciu miesięcy od rozpoczęcia dochodzenia Urząd może skierować do zainteresowanego organu nadzorczego w sektorze niefinansowym zalecenie określające działania konieczne do zapewnienia przestrzegania prawa Unii.

Przed wydaniem takiego zalecenia Urząd nawiązuje kontakty z zainteresowanym organem nadzorczym, jeśli uzna takie kontakty za właściwe w celu zaradzenia naruszeniu prawa Unii, próbując osiągnąć porozumienie w sprawie działań niezbędnych do zapewnienia przestrzegania prawa Unii.

W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania zalecenia organ nadzorczy w sektorze niefinansowym informuje Urząd o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć, aby zapewnić przestrzeganie prawa Unii.

4. W przypadku gdy organ nadzorczy w sektorze niefinansowym nie zapewnił przestrzegania prawa Unii w ciągu miesiąca od otrzymania zalecenia od Urzędu, Komisja może, po uzyskaniu informacji od Urzędu lub z własnej inicjatywy, wydać formalną opinię zobowiązującą organ nadzorczy w sektorze niefinansowym do podjęcia działań niezbędnych do zapewnienia przestrzegania prawa Unii. Formalna opinia Komisji uwzględnia zalecenie Urzędu.

Komisja wydaje taką formalną opinię w ciągu trzech miesięcy od przyjęcia zalecenia. Komisja może przedłużyć ten okres o jeden miesiąc.

Urząd i organ nadzorczy w sektorze niefinansowym przekazują Komisji wszelkie niezbędne informacje.

5. W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania formalnej opinii, o której mowa w ust. 5, organ nadzorczy w sektorze niefinansowym informuje Komisję i Urząd o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć, aby zastosować się do tej formalnej opinii.

6. W przypadku gdy formalna opinia, o której mowa w ust. 4, jest skierowana do organu nadzorczego będącego organem publicznym sprawującym nadzór nad organem samorządu zawodowego, a ten organ nadzorczy nie zastosuje się do niej w terminie w niej przewidzianym, aby zaradzić temu uchybieniu w odpowiednio krótkim czasie, Urząd może przyjąć decyzję indywidualną skierowaną do organu samorządu zawodowego, zobowiązującą go do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jego obowiązków wynikających z prawa Unii.

Decyzja Urzędu jest zgodna z formalną opinią wydaną przez Komisję zgodnie z ust. 4.

7. Decyzje przyjęte zgodnie z ust. 6 mają charakter nadrzędny w stosunku do wszelkich wcześniejszych decyzji przyjętych przez organ nadzorczy w tej samej sprawie.

Podejmując działania w związku z kwestiami, które są przedmiotem formalnej opinii zgodnie z ust. 5 lub decyzji zgodnie z ust. 7, organy nadzorcze stosują się, odpowiednio, do formalnej opinii lub do decyzji.

SEKCJA 6

MECHANIZM WSPARCIA I KOORDYNACJI JEDNOSTEK ANALITYKI FINANSOWEJ

Artykuł 33

Prowadzenie wspólnych analiz

1. Jeżeli zgodnie z art. 25 [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM(2021) 423] dana jednostka analityki finansowej państwa członkowskiego stwierdzi potencjalną potrzebę przeprowadzenia wspólnej analizy z jedną lub kilkoma jednostkami analityki finansowej w innych państwach członkowskich, powiadamia o tym Urząd. Urząd informuje jednostki analityki finansowej we wszystkich odnośnych państwach członkowskich i zaprasza je – w ciągu pięciu dni od wstępnego powiadomienia – do wzięcia udziału we wspólnej analizie. W tym celu Urząd korzysta z bezpiecznych kanałów komunikacji. Jednostki analityki finansowej we wszystkich odnośnych państwach członkowskich rozważają wzięcie udziału we wspólnej analizie. Urząd zapewnia, aby wspólną analizę rozpoczęto w ciągu 20 dni od wstępnego powiadomienia.
2. Jednostka analityki finansowej, która odmawia udziału w przeprowadzaniu wspólnej analizy, przedstawia Urzędowi na piśmie powody takiej decyzji w ciągu pięciu dni od otrzymania zaproszenia. Urząd niezwłocznie przedstawia takie wyjaśnienie jednostce analityki finansowej, która stwierdziła potrzebę przeprowadzenia wspólnej analizy.
3. Po uzyskaniu wyraźnej zgody jednostek analityki finansowej uczestniczących we wspólnej analizie personel Urzędu wspierający wspólną analizę uzyskuje dostęp do wszystkich danych dotyczących przedmiotu wspólnej analizy i może przetwarzać te dane.
4. Urząd zapewnia wszelkie niezbędne narzędzia i wsparcie operacyjne wymagane do przeprowadzenia danej wspólnej analizy, zgodnie z opracowanymi metodami i procedurami. W szczególności Urząd tworzy specjalny, bezpieczny kanał komunikacji na potrzeby przeprowadzania wspólnej analizy oraz zapewnia odpowiednią koordynację techniczną, w tym wsparcie informatyczne, a także wsparcie budżetowe i logistyczne.

Artykuł 34

Przegląd metod, procedur i przebiegu wspólnych analiz

1. Urząd zapewnia, aby metody i procedury ustanowione w celu przeprowadzania wspólnych analiz były okresowo poddawane przeglądowi i w razie potrzeby aktualizowane.
2. Jednostki analityki finansowej, które uczestniczyły we wspólnej analizie lub wspólnych analizach lub były w inny sposób w nie zaangażowane, mogą przekazywać informacje zwrotne na temat przebiegu analizy, w tym informacje zwrotne na temat wsparcia operacyjnego udzielonego przez Urząd w procesie

wspólnej analizy, jak również informacje zwrotne na temat wyników analizy, istniejących metod pracy i mechanizmów, dostępnych narzędzi oraz koordynacji między uczestniczącymi w analizach jednostkami analityki finansowej. Informacje zwrotne mogą być oznaczone jako poufne, w którym to przypadku nie będą one udostępniane innym jednostkom analityki finansowej.

3. Na podstawie informacji zwrotnych, o których mowa w ust. 2, lub z własnej inicjatywy Urząd może sporządzać sprawozdania podsumowujące dotyczące przebiegu wspólnych analiz, w tym zawierające konkretne sugestie dotyczące dostosowań metod i procedur przeprowadzania wspólnych analiz oraz wnioski dotyczące wyników wspólnych analiz. Aspekty proceduralne i operacyjne zawarte w sprawozdaniu podsumowującym udostępnia się wszystkim jednostkom analityki finansowej, bez ujawniania poufnych lub zastrzeżonych informacji dotyczących danej sprawy. Wnioski i zalecenia związane z prowadzeniem wspólnych analiz udostępnia się jednostkom analityki finansowej, które uczestniczyły w odpowiednich wspólnych analizach, oraz wszystkim pozostałym jednostkom analityki finansowej, o ile wnioski te nie zawierają informacji poufnych lub zastrzeżonych.

Artykuł 35

Oddelegowani pracownicy krajowych jednostek analityki finansowej

1. Jednostka analityki finansowej każdego państwa członkowskiego może oddelegować swojego jednego pracownika do Urzędu. Oddelegowany pracownik krajowej jednostki analityki finansowej ma swoje stałe miejsce pracy w siedzibie Urzędu.
2. Oddelegowani pracownicy jednostek analityki finansowej mają status pracowników delegującej jednostki analityki finansowej w momencie ich wyznaczenia i przez cały okres oddelegowania. Państwa członkowskie wyznaczają oddelegowanego pracownika swojej jednostki analityki finansowej na podstawie udokumentowanego wysokiego poziomu odpowiedniego, praktycznego doświadczenia w zakresie zadań jednostki analityki finansowej. Wynagrodzenie i uposażenie oddelegowanego pracownika jednostki analityki finansowej pokrywa delegująca jednostka analityki finansowej.
3. Kadencja oddelegowanych pracowników jednostek analityki finansowej trwa trzy lata i jest odnawialna jednokrotnie za zgodą delegującej jednostki analityki finansowej.
4. Oddelegowani pracownicy jednostek analityki finansowej wspierają Urząd w wykonywaniu zadań określonych w art. 5 ust. 5. W tym celu oddelegowani pracownicy krajowych jednostek analityki finansowej otrzymują dostęp do danych i informacji Urzędu niezbędnych do wykonywania ich zadań na czas trwania oddelegowania.
5. Oddelegowanym pracownikom jednostek analityki finansowej można przyznać dostęp do wszelkich danych, do których ma dostęp delegująca ich jednostka analityki finansowej, w celu wykonywania zadań, o których mowa w ust. 4, pod warunkiem uzyskania zgody delegującej ich jednostki analityki finansowej.
6. Rada Wykonawcza określa prawa i obowiązki oddelegowanych pracowników jednostek analityki finansowej w stosunku do Urzędu.

Wzajemna pomoc w dziedzinie współpracy między jednostkami analityki finansowej

1. W kontekście promowania współpracy i wspierania prac jednostek analityki finansowej Urząd organizuje i ułatwia co najmniej następujące działania:
 - a) programy szkoleniowe, w tym w zakresie innowacji technologicznych;
 - b) wymiany personelu i programy oddelegowania, w tym oddelegowanie pracowników jednostki analityki finansowej z państwa członkowskiego do Urzędu;
 - c) wymianę praktyk między jednostkami analityki finansowej, w tym dzielenie się wiedzą ekspercką w określonej dziedzinie.
2. Każda jednostka analityki finansowej może zwrócić się do Urzędu z wnioskiem o pomoc związaną z zadaniami jednostki analityki finansowej, określając rodzaj pomocy, której może udzielić personel Urzędu, personel jednej jednostki analityki finansowej lub większej liczby tych jednostek lub wspólnie personel Urzędu i personel wspomnianych jednostek. Jednostka analityki finansowej zwracająca się o pomoc zapewnia dostęp do wszelkich informacji i danych niezbędnych do udzielenia takiej pomocy. Urząd przechowuje i regularnie aktualizuje informacje na temat konkretnych obszarów wiedzy eksperckiej i zdolności jednostek analityki finansowej do świadczenia wzajemnej pomocy.
3. Urząd dokłada wszelkich starań, aby zapewnić pomoc, o którą wystąpiono, w tym rozważyć udzielenie wsparcia z wykorzystaniem własnych zasobów ludzkich, jak również koordynuje i ułatwia udzielanie wszelkich form pomocy przez inne jednostki analityki finansowej na zasadzie dobrowolności.
4. Na początku każdego roku przewodniczący Urzędu informuje Radę Generalną w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej o zasobach ludzkich, które Urząd może przeznaczyć na świadczenie pomocy, o której mowa w poprzednim ustępie. W przypadku wystąpienia zmian w dostępności zasobów ludzkich w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 5 ust. 5, przewodniczący Urzędu informuje o nich Radę Generalną w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej.

FIU.net

1. Urząd zapewnia odpowiedni i nieprzerwany hosting, utrzymanie i rozwój systemu FIU.net oraz zarządzanie nim. Urząd we współpracy z państwami członkowskimi zapewnia, by na potrzeby FIU.net wykorzystywano najbardziej zaawansowaną dostępną technologię, z zastrzeżeniem analizy kosztów i korzyści.
2. Urząd zapewnia nieprzerwane funkcjonowanie systemu FIU.net i aktualizuje go. Jeżeli jest to konieczne w celu wsparcia lub wzmocnienia wymiany informacji i współpracy między jednostkami analityki finansowej oraz na podstawie ich potrzeb, Urząd projektuje i wdraża lub w inny sposób udostępnia unowocześnione lub dodatkowe funkcje systemu FIU.net.
3. Urząd jest odpowiedzialny za następujące zadania związane z systemem FIU.net:

- a) zapewnienie wymaganego poziomu bezpieczeństwa systemu, w tym wdrożenie odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w celu eliminowania i ograniczania ryzyka związanego z ochroną danych;
 - b) koordynowanie wszelkich działań związanych z testami systemu, zarządzanie nimi i ich wspieranie;
 - c) zapewnienie odpowiednich środków finansowych;
 - d) zapewnienie szkoleń w zakresie technicznego wykorzystania systemu FIU.net przez użytkowników końcowych.
4. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, Urząd jest uprawniony do zawierania lub przystępowania do prawnie wiążących kontraktów lub umów z zewnętrznymi dostawcami usług.
5. Urząd przyjmuje i wdraża środki niezbędne do realizacji zadań, o których mowa w niniejszym artykule, w tym plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej dla systemu FIU.net.

SEKCJA 7

WSPÓLNE INSTRUMENTY

Artykuł 38

Regulacyjne standardy techniczne

1. W przypadku przekazania Komisji przez Parlament Europejski i Radę uprawnień do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu zapewnienia spójnej harmonizacji w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych. Urząd przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do przyjęcia. Urząd przekazuje jednocześnie te projekty regulacyjnych standardów technicznych do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Regulacyjne standardy techniczne mają charakter wyłącznie techniczny, nie mogą rozstrzygać kwestii strategicznych, ani kwestii dotyczących polityki, a zakres ich treści wyznaczają akty ustawodawcze, które stanowią ich podstawę.

Przed ich przedstawieniem Komisji Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są wysoce nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii.

W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania projektu regulacyjnego standardu technicznego Komisja podejmuje decyzję w sprawie jego przyjęcia. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę w odpowiednim czasie, jeżeli przyjęcie decyzji nie może nastąpić w terminie trzech miesięcy. Komisja może przyjąć projekt

regulacyjnego standardu technicznego tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii.

W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjąć projektu regulacyjnego standardu technicznego albo zamierza przyjąć go częściowo lub ze zmianami, odsyła Urzędowi projekt regulacyjnego standardu technicznego, uzasadniając, dlaczego nie zamierza go przyjąć, lub wyjaśniając przyczyny swoich zmian.

Komisja przesyła kopię swojego pisma Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt regulacyjnego standardu technicznego na podstawie zmian proponowanych przez Komisję i ponownie przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Jeżeli przed upływem tego sześciotygodniowego okresu Urząd nie przedłożył zmienionego projektu regulacyjnego standardu technicznego lub przedłożył projekt regulacyjnego standardu technicznego, który nie został zmieniony w sposób zgodny ze zmianami proponowanymi przez Komisję, Komisja może przyjąć regulacyjny standard techniczny ze zmianami, które uważa za istotne, lub odrzucić go.

Komisja nie może zmieniać treści projektu regulacyjnego standardu technicznego przygotowanego przez Urząd bez uprzedniej konsultacji z Urzędem, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu regulacyjnego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Urząd w odpowiednim czasie informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, że nie otrzyma nowego terminu.
3. Wyłącznie w przypadku gdy Urząd nie przedłoży Komisji projektu regulacyjnego standardu technicznego w terminie zgodnie z ust. 2, Komisja może przyjąć regulacyjny standard techniczny w drodze aktu delegowanego bez projektu przedłożonego przez Urząd.

Komisja przeprowadza otwarte konsultacje na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii.

Komisja niezwłocznie przekazuje ten projekt regulacyjnego standardu technicznego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Komisja przesyła Urzędowi swój projekt regulacyjnego standardu technicznego. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt regulacyjnego standardu technicznego i przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Jeżeli przed upływem sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w akapicie czwartym, Urząd nie przedłożył zmienionego projektu regulacyjnego standardu technicznego, Komisja może przyjąć tę regulacyjny standard techniczny.

Jeżeli Urząd przedłożył zmieniony projekt regulacyjnego standardu technicznego w terminie sześciu tygodni, Komisja może zmienić projekt regulacyjnego standardu technicznego na podstawie zmian postulowanych przez Urząd lub przyjąć regulacyjny standard techniczny ze zmianami, które uważa za istotne. Komisja nie

może bez uprzedniej konsultacji z Urzędem, zgodnie z niniejszym artykułem, zmieniać treści projektu regulacyjnego standardu technicznego przygotowanego przez Urząd.

4. Regulacyjne standardy techniczne przyjmowane są w drodze rozporządzeń lub decyzji. W tytule takich rozporządzeń lub decyzji znajdują się słowa „regulacyjny standard techniczny”. Standardy te publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wchodzi w życie w terminach w nich określonych.

Artykuł 39

Wykonanie przekazania uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 38, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazanych uprawnień nie później niż sześć miesięcy przed końcem tego czteroletniego okresu. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na takie same okresy. .
2. Niezwłocznie po przyjęciu regulacyjnego standardu technicznego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
3. Udzielone Komisji uprawnienie do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych podlega warunkom określonym w art. 38, 40 i 41.

Artykuł 40

Sprzeciw wobec regulacyjnych standardów technicznych

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec regulacyjnego standardu technicznego w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia o regulacyjnym standardzie technicznym przyjętym przez Komisję. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o trzy miesiące.
2. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu wobec danego regulacyjnego standardu technicznego, zostaje ona opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wchodzi w życie z dniem w niej określonym.

Regulacyjny standard techniczny może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu.

3. Jeżeli Parlament Europejski albo Rada wyrażą sprzeciw wobec regulacyjnego standardu technicznego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wchodzi on w życie. Zgodnie z art. 296 TFUE instytucja wyrażająca sprzeciw określa powody sprzeciwu wobec danego regulacyjnego standardu technicznego.

Niezatwierdzenie lub zmiana projektu regulacyjnych standardów technicznych

1. W przypadku gdy Komisja nie zatwierdzi projektu regulacyjnego standardu technicznego lub zmieni go zgodnie z art. 35, powiadamia ona o tym Urząd, Parlament Europejski i Radę, podając uzasadnienie.
2. W stosownych przypadkach Parlament Europejski lub Rada mogą, w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wezwać właściwego Komisarza wraz z Przewodniczącym Urzędu na posiedzenie ad hoc właściwej komisji Parlamentu Europejskiego lub Rady, aby mogli oni przedstawić i wyjaśnić różnice zdań między nimi.

Wykonawcze standardy techniczne

1. W przypadku przekazania Komisji przez Parlament Europejski i Radę uprawnień wykonawczych do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE, w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych. Wykonawcze standardy techniczne mają charakter wyłącznie techniczny, nie mogą rozstrzygać kwestii strategicznych ani wyborów w zakresie polityki, a ich treść ma na celu określenie warunków zastosowania tych aktów. Urząd przedstawia Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych do przyjęcia. W tym samym czasie Urząd przekazuje te standardy techniczne do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Przed przedstawieniem Komisji wykonawczych standardów technicznych Urząd przeprowadza otwarte konsultacje oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są wysoce nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu odnośnego projektu wykonawczych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii.

W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania projektu wykonawczego standardu technicznego Komisja podejmuje decyzję w sprawie jego przyjęcia. Komisja może przedłużyć ten okres o miesiąc. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę w odpowiednim czasie, jeżeli przyjęcie decyzji nie może nastąpić w terminie trzech miesięcy. Komisja może przyjąć projekt wykonawczego standardu technicznego tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii.

W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjąć projektu wykonawczego standardu technicznego lub zamierza przyjąć go częściowo lub ze zmianami, odsyła go Urzędowi, uzasadniając, dlaczego nie zamierza go przyjąć, lub wyjaśniając przyczyny swoich zmian. Komisja przesyła kopię swojego pisma Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt wykonawczych standardów technicznych na podstawie zmian proponowanych przez Komisję i ponownie przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Jeżeli przed upływem sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w akapicie czwartym, Urząd nie przedłożył zmienionego projektu wykonawczego standardu technicznego lub przedłożył projekt wykonawczego standardu technicznego, który nie został zmieniony w sposób zgodny ze zmianami proponowanymi przez Komisję, Komisja może przyjąć wykonawczy standard techniczny ze zmianami, które uważa za istotne, lub odrzucić go.

Komisja nie może zmieniać treści projektu wykonawczego standardu technicznego przygotowanego przez Urząd bez uprzedniej konsultacji z Urzędem, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu wykonawczego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Urząd w odpowiednim czasie informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, że nie dotrzyma nowego terminu.
3. Wyłącznie w przypadku gdy Urząd nie przedłoży Komisji projektu wykonawczego standardu technicznego w terminie zgodnie z ust. 2, Komisja może przyjąć wykonawczy standard techniczny w drodze aktu wykonawczego bez projektu przedłożonego przez Urząd.

Komisja przeprowadza otwarte konsultacje na temat projektów wykonawczych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów wykonawczych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii.

Komisja niezwłocznie przekazuje ten projekt wykonawczego standardu technicznego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Komisja przesyła Urzędowi projekt wykonawczych standardów technicznych. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt wykonawczego standardu technicznego i przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Jeżeli przed upływem sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w akapicie czwartym, Urząd nie przedłożył zmienionego projektu wykonawczego standardu technicznego, Komisja może przyjąć tę wykonawczy standard techniczny.

Jeżeli Urząd przedłożył zmieniony projekt wykonawczego standardu technicznego w terminie sześciu tygodni, Komisja może zmienić projekt wykonawczego standardu technicznego na podstawie zmian postulowanych przez Urząd lub przyjąć wykonawczy standard techniczny ze zmianami, które uważa za istotne.

Komisja nie może zmieniać treści projektów wykonawczych standardów technicznych przygotowanych przez Urząd bez uprzedniej konsultacji z Urzędem, zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Wykonawcze standardy techniczne przyjmowane są w drodze rozporządzeń lub decyzji. W tytule takich rozporządzeń lub decyzji znajdują się słowa „wykonawczy standard techniczny”. Standardy te publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wchodzą w życie w terminach w nich określonych.

Wytyczne i zalecenia

1. W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych oraz praktyk dotyczących jednostek analityki finansowej oraz zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii Urząd wydaje wytyczne skierowane do wszystkich organów nadzorczych, jednostek analityki finansowej lub wszystkich podmiotów zobowiązanych, a także wydaje zalecenia skierowane do jednego organu nadzorczego lub większej liczby organów nadzorczych bądź do jednego podmiotu zobowiązanego lub większej liczby podmiotów zobowiązanych.
2. W stosownych przypadkach Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne w sprawie wytycznych i zaleceń, które wydaje, a także analizuje potencjalne koszty i korzyści związane z wydawaniem takich wytycznych i zaleceń. Te konsultacje i analizy muszą być proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu wytycznych lub zaleceń. W przypadku gdy Urząd nie przeprowadza otwartych konsultacji publicznych, Urząd przedstawia uzasadnienie tego faktu.
3. Organy nadzorcze i podmioty zobowiązane dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.

W ciągu dwóch miesięcy od wydania wytycznej lub zalecenia każdy właściwy organ nadzorczy potwierdza, czy stosuje się lub czy zamierza zastosować się do tej wytycznej lub zalecenia. Jeżeli dany organ nadzorczy nie stosuje się do nich lub nie zamierza się do nich zastosować, powiadamia o tym Urząd, podając uzasadnienie.

Urząd publikuje informacje o tym, że dany organ nadzorczy nie stosuje się lub nie zamierza zastosować się do danej wytycznej lub danego zalecenia. Urząd może również, w poszczególnych przypadkach, podjąć decyzję o opublikowaniu przedstawionego przez organ nadzorczy uzasadnienia niezastosowania się do danej wytycznej lub danego zalecenia. Organ nadzorczy jest z wyprzedzeniem powiadamiany o takiej publikacji.

Jeżeli w danej wytycznej lub danym zaleceniu przewidziano taki wymóg, podmioty zobowiązane jasno i szczegółowo informują, czy stosują się do tej wytycznej lub zalecenia.

Opinie

1. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji lub z własnej inicjatywy Urząd może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komisji opinie w sprawie wszelkich kwestii dotyczących obszaru podlegającego jego kompetencjom.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może obejmować konsultacje publiczne lub analizę techniczną.
3. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji Urząd może udzielać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji porad technicznych w obszarach określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

STRUKTURA ORGANIZACYJNA URZĘDU

Artykuł 45

Struktura administracyjna i kierownicza

Strukturę Urzędu tworzą:

- 1) Rada Generalna, która wykonuje zadania określone w art. 49;
- 2) Rada Wykonawcza, która wykonuje zadania określone w art. 53;
- 3) przewodniczący Urzędu, który wykonuje zadania określone w art. 57;
- 4) dyrektor wykonawczy, który wykonuje zadania określone w art. 59;
- 5) Administracyjna Rada Odwoławcza, która pełni funkcje określone w art. 62.

SEKCJA 1

RADA GENERALNA

Artykuł 46

Skład Rady Generalnej

1. Rada Generalna ma, alternatywnie, skład nadzorczy, jak określono w ust. 2, lub skład właściwy dla jednostek analityki finansowej, jak określono w ust. 3.
2. Rada Generalna w składzie nadzorczym składa się z:
 - a) przewodniczącego Urzędu z prawem głosu;
 - b) szefów organów nadzorczych właściwych dla podmiotów zobowiązanych w każdym państwie członkowskim, którym przysługuje prawo głosu;
 - c) jednego przedstawiciela Komisji, któremu nie przysługuje prawo głosu.

Szefowie organów nadzorczych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), w każdym państwie członkowskim dysponują wspólnie jednym głosem i uzgadniają jednego wspólnego przedstawiciela na każde posiedzenie i na potrzeby każdej procedury głosowania. Ten wspólny przedstawiciel jest członkiem ad hoc z prawem głosu do celów danego posiedzenia lub danej procedury głosowania. Organy publiczne w państwie członkowskim mogą również uzgodnić jednego stałego wspólnego przedstawiciela, który będzie stałym członkiem z prawem głosu. Jeżeli punkty omawiane przez Radę Generalną w składzie nadzorczym dotyczą kompetencji kilku organów publicznych, członkowi ad hoc lub stałemu członkowi z prawem głosu może towarzyszyć przedstawiciel nie więcej niż dwóch innych organów publicznych, któremu nie przysługuje prawo głosu.

Każdy organ publiczny, z którego wywodzi się członek z prawem głosu wyznaczony w drodze porozumienia jako członek ad hoc lub stały członek, jest odpowiedzialny za powołanie spośród członków swojego personelu zastępcy wysokiego szczebla,

- który może zastąpić członka Rady Generalnej z prawem głosu, o którym mowa w akapicie drugim, w przypadku gdy osoba ta nie może uczestniczyć w posiedzeniu.
3. Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej składa się z:
 - a) przewodniczącego Urzędu z prawem głosu;
 - b) szefów jednostek analityki finansowej z prawem głosu;
 - c) jednego przedstawiciela Komisji, któremu nie przysługuje prawo głosu.
 4. Rada Generalna może podjąć decyzję o dopuszczeniu obserwatorów. W szczególności Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej dopuszcza na posiedzenia w charakterze obserwatora przedstawiciela OLAF-u, Europolu, Eurojustu i Prokuratury Europejskiej, jeżeli sprawy wchodzą w zakres ich odpowiednich mandatów. Rada Generalna w składzie nadzorczym dopuszcza na posiedzenia w charakterze obserwatorów przedstawiciela wyznaczonego przez Radę ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego oraz przedstawiciela każdego z Europejskich Urzędów Nadzoru, gdy omawiane są sprawy objęte zakresem ich odpowiednich mandatów.
 5. Członkowie Rady Wykonawczej mogą uczestniczyć w posiedzeniach Rady Generalnej w obu składach, bez prawa głosu, gdy omawiane są sprawy należące do ich zakresu odpowiedzialności określonego przez przewodniczącego Urzędu i w art. 55 ust. 2.

Artykuł 47

Komitety wewnętrzne Rady Generalnej

Rada Generalna, z własnej inicjatywy lub na wniosek przewodniczącego Urzędu, może tworzyć komitety wewnętrzne na potrzeby realizacji konkretnych zadań wchodzących w zakres jej kompetencji. Rada Generalna może delegować wykonywanie wyraźnie określonych zadań i podejmowanie wyraźnie określonych decyzji komitetom wewnętrznym, Radzie Wykonawczej lub przewodniczącemu. Rada Generalna może w każdej chwili cofnąć to delegowanie.

Artykuł 48

Niezależność Rady Generalnej

1. Podczas wykonywania zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia członkowie Rady Generalnej w obu składach, o których mowa w art. 46 ust. 2 lit. a) i b) oraz art. 46 ust. 3 lit. a) i b), działają niezależnie i obiektywnie w wyłącznym interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji, organów ani jednostek organizacyjnych Unii, żadnego rządu ani do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmują takich instrukcji.
2. Państwa członkowskie, instytucje, jednostki organizacyjne ani organy Unii, ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie usiłują wywierać wpływu na członków Rady Generalnej przy wykonywaniu jej zadań.
3. Rada Generalna określa w swoim regulaminie wewnętrznym praktyczne ustalenia dotyczące zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi.

Zadania Rady Generalnej

1. Rada Generalna w składzie nadzorczym podejmuje decyzje dotyczące zadań, o których mowa w art. 7–10, jak również wszelkie decyzje wyraźnie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu dla Rady Generalnej w składzie nadzorczym.
2. Rada Generalna w składzie nadzorczym może doradzać i opiniować wszelkie projekty decyzji przygotowywane przez Radę Wykonawczą w stosunku do wybranych podmiotów zobowiązanych zgodnie z rozdziałem II sekcja 3.
3. Rada Generalna w składzie właściwym dla jednostek analityki finansowej wykonuje zadania i podejmuje decyzje zgodnie z rozdziałem II sekcja 6.
4. Rada Generalna przyjmuje projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, opinie, zalecenia, wytyczne i decyzje Urzędu, o których mowa w rozdziale II sekcja 7, w odpowiednim składzie, w zależności od przedmiotu danego aktu. W przypadku gdy dany instrument dotyczy zarówno kwestii związanych z jednostkami analityki finansowej, jak i z nadzorem, wymagane jest jego przyjęcie niezależnie przez oba składy Rady Generalnej. Projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, opinie, zalecenia i wytyczne przyjmuje się na podstawie wniosku odpowiedniego komitetu wewnętrznego.
5. Konsultacje z Radą Generalną w obu składach przeprowadza się w sprawie projektów decyzji podejmowanych przez radę Wykonawczą zgodnie z art. 53 ust. 4 lit. a), c), e) i m). W przypadku gdy późniejsza decyzja podjęta przez Radę Wykonawczą odbiega od opinii Rady Generalnej, Rada Wykonawcza przedstawia na piśmie przyczyny takiego odstępstwa.
6. Rada Generalna przyjmuje i podaje do publicznej wiadomości swój regulamin wewnętrzny.
7. Bez uszczerbku dla art. 52 ust. 3 i 4 oraz art. 56 ust. 1 i 2 uprawnienia organu powołującego w stosunku do przewodniczącego i pięciu stałych członków Rady Wykonawczej przez cały okres ich mandatu wykonuje Rada Generalna.

Zasady głosowania Rady Generalnej

1. Decyzje Rady Generalnej podejmowane są zwykłą większością głosów jej członków. Każdy członek z prawem głosu, jak określono w art. 47 ust. 2, ma jeden głos. W przypadku równego rozkładu głosów decyduje głos przewodniczącego Urzędu.
2. W odniesieniu do aktów, o których mowa w art. 38, 42, 43 i 44 niniejszego rozporządzenia, oraz na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Rada Generalna podejmuje decyzje kwalifikowaną większością głosów swoich członków, jak określono w art. 16 ust. 4 TUE.

Przewodniczący Urzędu nie bierze udziału w głosowaniu nad decyzjami, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz nad decyzjami związanymi z oceną wyników Rady Wykonawczej, o której to ocenie mowa w art. 52 ust. 4.
3. Członkowie bez prawa głosu i obserwatorzy nie uczestniczą w obradach Rady Generalnej w składzie nadzorczym poświęconych poszczególnym podmiotom

zobowiązany, chyba że akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej.

4. Przepisów ust. 3 nie stosuje się do członków Rady Wykonawczej oraz przedstawiciela Europejskiego Banku Centralnego wyznaczonego przez jego Radę ds. Nadzoru.
5. Przewodniczący Urzędu może w każdej chwili zarządzić głosowanie. Bez uszczerbku dla tego uprawnienia i dla skuteczności procedur decyzyjnych Urzędu podczas podejmowania decyzji Rada Generalna Urzędu dąży do osiągnięcia konsensusu.

Artykuł 51

Posiedzenia Rady Generalnej

1. Przewodniczący Urzędu zwołuje posiedzenia Rady Generalnej.
2. Rada Generalna odbywa rocznie co najmniej dwa posiedzenia zwykłe. Ponadto zbiera się z inicjatywy przewodniczącego, na wniosek Komisji lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej członków.
3. Rada Generalna może zapraszać do udziału w swoich posiedzeniach w charakterze obserwatora każdą osobę, której opinia może mieć znaczenie.
4. Członkowie Rady Generalnej i ich zastępcy mogą korzystać podczas posiedzeń z pomocy doradców lub ekspertów, z zastrzeżeniem postanowień regulaminu wewnętrznego Rady Generalnej.
5. Urząd zapewnia Radzie Generalnej obsługę sekretariatu.
6. Przewodniczący Urzędu oraz pięciu stałych członków Rady Wykonawczej nie uczestniczą w tych posiedzeniach Rady Generalnej, na których omawiane są lub podejmowane są decyzje w sprawach dotyczących wykonywania ich mandatu.

SEKCJA 2

RADA WYKONAWCZA

Artykuł 52

Skład i powoływanie Rady Wykonawczej

1. W skład Rady Wykonawczej wchodzi:
 - a) przewodniczący Urzędu;
 - b) pięciu członków zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu;
 - c) przedstawiciel Komisji, gdy Rada Wykonawcza wykonuje zadania, o których mowa w art. 53 ust. 4 lit. a)–l). Przedstawiciel Komisji jest uprawniony do udziału w obradach i ma dostęp wyłącznie do dokumentów związanych z tymi zadaniami.
2. Dyrektor wykonawczy uczestniczy w posiedzeniach Rady Wykonawczej bez prawa głosu.

3. Pięciu członków Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. b), wybiera się w drodze otwartej procedury selekcji, która jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Są oni mianowani przez Radę Generalną na podstawie listy kandydatów sporządzonej przez Komisję. Przy wyborze należy kierować się zasadami doświadczenia, kwalifikacji oraz, w miarę możliwości, równowagi płci i równowagi geograficznej.
4. Kadencja pięciu członków Rady Wykonawczej trwa cztery lata. W okresie 12 miesięcy poprzedzających koniec czteroletniej kadencji przewodniczącego Urzędu oraz pięciu członków Rady Wykonawczej Rada Generalna w obu składach lub mniejszy komitet wybrany spośród członków Rady Generalnej, w tym przedstawiciel Komisji, przeprowadza ocenę wyników pracy Rady Wykonawczej. W ocenie uwzględnia się ocenę wyników pracy członków Rady Wykonawczej oraz przyszłe zadania i wyzwania stojące przed Urzędem. Na podstawie dokonanej oceny Rada Generalna w obu składach może jednokrotnie przedłużyć ich kadencję.
5. Członkowie Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), działają niezależnie i obiektywnie w wyłącznym interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji, zdecentralizowanych agencji Unii ani innych unijnych organów, do żadnego rządu ani innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmują takich instrukcji. Niezależność ta jest respektowana przez instytucje, organy, urzędy i agencje Unii, a także rządy państw członkowskich i wszelkie inne organy.
6. Jeżeli członek lub większa liczba członków Rady Wykonawczej, z wyjątkiem przewodniczącego Urzędu, nie spełniają już warunków wymaganych do wykonywania swoich obowiązków lub dopuścili się poważnego uchybienia, Rada Generalna może – na wniosek Komisji – odwołać któregośkolwiek z członków Rady Wykonawczej ze stanowiska.
7. W okresie jednego roku po zaprzestaniu pełnienia funkcji byłym członkom Rady Wykonawczej, w tym przewodniczącemu Urzędu, zabrania się podejmowania zarobkowej działalności zawodowej w
 - a) wybranym podmiocie zobowiązanym;
 - b) jakimkolwiek innym podmiocie, w sytuacji gdy istnieje konflikt interesów lub taki konflikt może być postrzegany jako istniejący.

W swoich przepisach dotyczących zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi w odniesieniu do swoich członków, o których mowa w art. 53 ust. 4 lit. e), Rada Wykonawcza określa okoliczności, w których taki konflikt interesów istnieje lub mógłby zostać postrzegany jako istniejący.

Artykuł 53

Zadania Rady Wykonawczej

1. Rada Wykonawcza jest odpowiedzialna za ogólne planowanie i wykonywanie zadań powierzonych Urzędowi na podstawie art. 5. Rada Wykonawcza przyjmuje wszystkie decyzje Urzędu, z wyjątkiem decyzji podejmowanych przez Radę Generalną zgodnie z art. 49.
2. Rada Wykonawcza przyjmuje wszystkie decyzje skierowane do wybranych podmiotów zobowiązanych na wniosek wspólnego zespołu nadzorczego właściwego

dla wybranego podmiotu zobowiązanego, o którym to zespole mowa w art. 15, oraz uwzględniając opinię Rady Generalnej na temat decyzji będącej przedmiotem wniosku. W przypadku gdy Rada Wykonawcza odbiega od takiej opinii, przedstawia na piśmie przyczyny takiego odstępstwa.

3. Rada Wykonawcza przyjmuje wszystkie decyzje skierowane do poszczególnych organów publicznych na podstawie art. 28, 31 i 32.
4. Ponadto Rada Wykonawcza wykonuje następujące zadania:
 - a) przyjmuje do dnia 30 listopada każdego roku, na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego, projekt jednolitego dokumentu programowego i przekazuje go do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji do dnia 31 stycznia następnego roku, jak również wszelkie inne zaktualizowane wersje tego dokumentu;
 - b) przyjmuje projekt rocznego budżetu Urzędu i wykonuje inne funkcje związane z budżetem Urzędu;
 - c) ocenia i przyjmuje skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, zawierające również przegląd wykonania zadań Urzędu, i przesyła je do dnia 1 lipca każdego roku Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu, a także podaje je do wiadomości publicznej;
 - d) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, odpowiednią w stosunku do ryzyka takich nadużyć, uwzględniając koszty i korzyści związane ze środkami, które mają być zastosowane;
 - e) przyjmuje przepisy, których celem jest zapobieganie konfliktom interesów w odniesieniu do swoich członków oraz członków Administracyjnej Rady Odwoławczej oraz zarządzanie takimi konfliktami;
 - f) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny;
 - g) w odniesieniu do pracowników Urzędu – wykonuje uprawnienia, które na podstawie regulaminu pracowniczego powierzono organowi powołującemu, oraz uprawnienia, które na podstawie warunków zatrudnienia innych pracowników, powierzono organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę, („uprawnienia organu powołującego”);
 - h) przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
 - i) powołuje dyrektora wykonawczego i odwołuje go ze stanowiska zgodnie z art. 58;
 - j) powołuje księgowego, którym może być księgowy Komisji, podlegającego postanowieniom regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia innych pracowników oraz zachowującego całkowitą niezależność w wykonywaniu swoich obowiązków;
 - k) zapewnia odpowiednie działania następcze wynikające z ustaleń i zaleceń pochodzących z wewnętrznych i zewnętrznych sprawozdań z kontroli oraz z wewnętrznych i zewnętrznych ocen, a także z dochodzeń prowadzonych przez OLAF;
 - l) przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Urzędu;

- m) podejmuje wszystkie decyzje w sprawie utworzenia struktur wewnętrznych Urzędu oraz, w razie potrzeby, ich modyfikacji.
5. Rada Wykonawcza wybiera wiceprzewodniczącego Urzędu spośród swoich członków z prawem głosu. Wiceprzewodniczący zastępuje z urzędu przewodniczącego w przypadku, gdy ten ostatni nie jest w stanie wykonywać swoich obowiązków.
 6. W odniesieniu do uprawnień, o których mowa w ust. 4 lit. h), Rada Wykonawcza przyjmuje, zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego, decyzję na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia, przekazującą dyrektorowi wykonawczemu odpowiednie uprawnienia organu powołującego. Dyrektor wykonawczy jest uprawniony do dalszego przekazania tych uprawnień.
 7. W wyjątkowych okolicznościach Rada Wykonawcza może – w drodze decyzji – czasowo zawiesić przekazanie uprawnień organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i wszelkich uprawnień dalej przez niego przekazanych oraz wykonywać je samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub członkowi personelu innemu niż dyrektor wykonawczy.

Artykuł 54

Programowanie roczne i wieloletnie

1. Do dnia 30 listopada każdego roku Rada Wykonawcza przyjmuje jednolity dokument programowy zawierający programowanie wieloletnie i roczne, na podstawie projektu przedstawionego przez dyrektora wykonawczego, z uwzględnieniem opinii Komisji, a w odniesieniu do programowania wieloletniego – po konsultacji z Parlamentem Europejskim. Przekazuje go Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

Dokument programowy staje się ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego, a w razie konieczności jest odpowiednio dostosowywany.
2. Roczny program prac zawiera szczegółowe cele oraz oczekiwane rezultaty, w tym wskaźniki wykonania. Zawiera również opis działań, które mają być finansowane, oraz wskazanie zasobów finansowych i ludzkich przeznaczonych na każde działanie zgodnie z zasadami budżetowania zadaniowego i zarządzania kosztami działań. Roczny program prac jest spójny z wieloletnim programem prac, o którym mowa w ust. 4. Jednoznacznie określa on zadania, które dodano, zmieniono lub usunięto w stosunku do poprzedniego roku budżetowego.
3. Rada Wykonawcza dokonuje zmiany przyjętego rocznego programu prac w przypadku przekazania Urzędowi nowego zadania.

Wszelkie znaczące zmiany w rocznym programie prac przyjmuje się w drodze tej samej procedury co pierwotny roczny program prac. Rada Wykonawcza może przekazać dyrektorowi wykonawczemu uprawnienia do dokonywania w rocznym programie prac zmian innych niż istotne.
4. Wieloletni program prac określa ogólne założenia strategiczne, w tym cele, oczekiwane wyniki i wskaźniki wykonania. Określa on również programowanie w zakresie zasobów, w tym budżet wieloletni i personel.

Programowanie w zakresie zasobów jest aktualizowane co roku. Programowanie strategiczne jest aktualizowane w miarę potrzeb.

Artykuł 55

Zasady głosowania Rady Wykonawczej

1. Decyzje Rady Wykonawczej podejmowane są zwykłą większością głosów jej członków. Każdemu członkowi Rady Wykonawczej przysługuje jeden głos. W przypadku równego rozkładu głosów decyduje głos przewodniczącego Urzędu.
2. Przedstawicielowi Komisji przysługuje prawo głosu, w przypadku gdy przedmiotem obrad i decyzji są sprawy dotyczące art. 53 ust. 4 lit. a)–l). Do celów podejmowania decyzji, o których mowa w art. 53 ust. 4 lit. f) i g), przedstawiciel Komisji dysponuje jednym głosem. Decyzje, o których mowa w art. 53 ust. 4 lit. b)–e) oraz h)–l), mogą zostać podjęte wyłącznie wówczas, gdy przedstawiciela Komisji głosuje za ich przyjęciem. Do celów podejmowania decyzji, o których mowa w art. 53 ust. 4 lit. a), zgoda przedstawiciela Komisji wymagana jest jedynie w odniesieniu do elementów decyzji niezwiązanych z rocznym i wieloletnim programem prac Urzędu.
3. Bardziej szczegółowe zasady głosowania, zwłaszcza okoliczności, w których jeden członek Rady Wykonawczej może działać w imieniu innego członka, określa regulamin wewnętrzny Rady Wykonawczej.

SEKCJA 3

PRZEWODNICZĄCY URZĘDU

Artykuł 56

Powoływanie przewodniczącego Urzędu

1. Przewodniczący Urzędu wybierany jest na podstawie osiągnięć, umiejętności, wiedzy, uznanego autorytetu i doświadczenia w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz innych stosownych kwalifikacji, po przeprowadzeniu otwartej procedury selekcji, która jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Komisja sporządza listę dwóch kwalifikujących się kandydatów na stanowisko przewodniczącego Urzędu. Rada, po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski, przyjmuje decyzję wykonawczą w sprawie powołania przewodniczącego Urzędu.
2. Jeżeli przewodniczący Urzędu przestanie spełniać warunki wymagane dla wykonania jego obowiązków lub jeśli jest winny poważnego uchybienia, Rada na wniosek Rady Generalnej w jej dowolnym składzie może przyjąć decyzję wykonawczą w celu odwołania przewodniczącego Urzędu. Rada stanowi większością kwalifikowaną.
3. W przypadku rezygnacji przewodniczącego lub niemożności wykonywania przez niego obowiązków z jakiegokolwiek innego powodu funkcje przewodniczącego pełni wiceprzewodniczący.

Obowiązki przewodniczącego Urzędu

1. Przewodniczący Urzędu reprezentuje Urząd i jest odpowiedzialny za przygotowywanie prac Rady Generalnej i Rady Wykonawczej, w tym za ustalanie porządku obrad, zwoływanie i przewodniczenie wszystkim posiedzeniom oraz przedkładanie spraw do decyzji.
2. Przewodniczący przydziela pięciu członkom Rady Wykonawczej konkretne obszary odpowiedzialności w ramach zakresu zadań Urzędu na czas trwania ich mandatu.

SEKCJA 4

DYREKTOR WYKONAWCZY

Powolywanie dyrektora wykonawczego

1. Dyrektor wykonawczy zatrudniany jest w Urzędzie jako pracownik zatrudniony na czas określony na podstawie art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej.
2. Dyrektor wykonawczy wykonuje swoje obowiązki w interesie Unii i niezależnie od jakichkolwiek szczególnych interesów.
3. Dyrektor wykonawczy zarządza Urzędem. Dyrektor wykonawczy odpowiada przed Radą Wykonawczą. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji i Rady Wykonawczej dyrektor wykonawczy musi być niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków i nie może zwracać się o instrukcje do jakiegokolwiek rządu lub innego organu ani nie może przyjmować instrukcji od jakiegokolwiek rządu lub innego organu.
4. Dyrektor wykonawczy wybierany jest na podstawie osiągnięć oraz udokumentowanych wysokich umiejętności administracyjnych, budżetowych i zarządczych, po przeprowadzeniu otwartej procedury selekcji, która publikowana jest w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz, w stosownych przypadkach, w innej prasie lub na stronach internetowych. Komisja sporządza listę dwóch kwalifikujących się kandydatów na stanowisko dyrektora wykonawczego. Rada Wykonawcza powołuje dyrektora wykonawczego.
5. Kadencja dyrektora wykonawczego wynosi pięć lat. W ciągu dziewięciu miesięcy poprzedzających koniec kadencji dyrektora wykonawczego Rada Wykonawcza przeprowadza ocenę, która uwzględnia ocenę wyników pracy dyrektora wykonawczego oraz przyszłe zadania i wyzwania stojące przed Urzędem. Na podstawie oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, Rada Wykonawcza może jednokrotnie przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego.

Dyrektor wykonawczy może zostać odwołany ze stanowiska przez Radę Wykonawczą na wniosek Komisji.
6. Dyrektor wykonawczy, którego kadencję przedłużono, nie może wziąć udziału w kolejnej procedurze selekcji na to samo stanowisko pod koniec przedłużonej kadencji.

Zadania dyrektora wykonawczego

1. Dyrektor wykonawczy odpowiada za bieżące zarządzanie Urzędem i dąży do osiągnięcia równowagi płci w Urzędzie. W szczególności dyrektor wykonawczy odpowiada za:
 - a) wdrażanie decyzji wykonawczych przyjętych przez Radę Wykonawczą;
 - b) opracowanie projektu jednolitego dokumentu programowego oraz przedłożenie go Radzie Wykonawczej po konsultacji z Komisją;
 - c) wdrożenie jednolitego dokumentu programowego i składanie sprawozdań z jego wykonania Radzie Wykonawczej;
 - d) przygotowanie projektu skonsolidowanego sprawozdania rocznego z działalności Urzędu i przedstawienie go Radzie Wykonawczej do oceny i przyjęcia;
 - e) przygotowanie planu działania w następstwie wniosków ze sprawozdań z audytu wewnętrznego lub zewnętrznego i ocen, a także z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), oraz za składanie sprawozdań z postępu prac dwa razy w roku Komisji, a regularnie – Radzie Generalnej i Radzie Wykonawczej;
 - f) ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, bez uszczerbku dla kompetencji OLAF-u w zakresie prowadzenia dochodzeń, poprzez skuteczne kontrole oraz – w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – odzyskiwanie nienależycie wydatkowanych kwot, a także w razie potrzeby stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających administracyjnych kar, w tym kar pieniężnych;
 - g) przygotowanie strategii Urzędu w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i przedstawienie jej Radzie Wykonawczej do zatwierdzenia;
 - h) przygotowanie projektu przepisów finansowych mających zastosowanie do Urzędu;
 - i) przygotowanie projektu preliminarza dochodów i wydatków Urzędu oraz wykonanie jego budżetu;
 - j) przygotowanie i wdrożenie strategii bezpieczeństwa informatycznego, gwarantującej odpowiednie zarządzanie ryzykiem w odniesieniu do całej infrastruktury informatycznej oraz systemów i usług informatycznych, które są opracowywane lub zamawiane przez Urząd, jak również wystarczające finansowanie bezpieczeństwa informatycznego.
 - k) realizację rocznego programu prac Urzędu pod kontrolą Rady Wykonawczej;
 - l) sporządzanie projektu preliminarza dochodów i wydatków Urzędu jako część jednolitego dokumentu programowego Urzędu zgodnie z art. 66 i wykonanie budżetu Urzędu zgodnie z art. 67;
 - m) przygotowanie projektu sprawozdania opisującego wszystkie działania Urzędu, z rozdziałem poświęconym sprawom finansowym i administracyjnym.

2. Dyrektor wykonawczy stosuje wszelkie inne niezbędne środki, w szczególności przyjmuje wewnętrzne instrukcje administracyjne oraz publikuje komunikaty, w celu zapewnienia funkcjonowania Urzędu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
3. Dyrektor wykonawczy podejmuje decyzję, czy do skutecznego i wydajnego wykonywania zadań Urzędu konieczne jest umieszczenie jego pracownika lub pracowników w jednym państwie członkowskim lub w większej liczbie państw członkowskich. Przed podjęciem decyzji o utworzeniu biura lokalnego dyrektor wykonawczy uzyskuje wcześniejszą zgodę Komisji, Rady Wykonawczej i państwa członkowskiego (państw członkowskich), którego (których) to dotyczy. W decyzji tej określa się zakres działań prowadzonych w biurze lokalnym w sposób pozwalający uniknąć niepotrzebnych kosztów i powielania administracyjnych funkcji Urzędu. Z zainteresowanym państwem członkowskim lub zainteresowanymi państwami członkowskimi zawiera się umowę w sprawie siedziby.

SEKCJA 5

ADMINISTRACYJNA RADA ODWOŁAWCZA

Artykuł 60

Utworzenie i skład Administracyjnej Rady Odwoławczej

1. Urząd ustanawia Administracyjną Radę Odwoławczą, której zadaniem jest przeprowadzanie wewnętrznego administracyjnego przeglądu decyzji podjętych przez Urząd w ramach wykonywania uprawnień wymienionych w art. 20, 21 i 22. Zakres takiego wewnętrznego administracyjnego przeglądu obejmuje proceduralną i merytoryczną zgodność takich decyzji z niniejszym rozporządzeniem.
2. W skład Administracyjnej Rady Odwoławczej wchodzi pięć osób o nieposzlakowanej reputacji mających udokumentowaną odpowiednią wiedzę i zawodowe doświadczenie, w tym doświadczenie w zakresie nadzoru w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, z wyłączeniem aktualnych pracowników Urzędu, a także aktualnych pracowników organów nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz jednostek analityki finansowej lub innych krajowych lub unijnych instytucji, organów i jednostek organizacyjnych zaangażowanych w wykonywanie zadań powierzonych Urzędowi na mocy niniejszego rozporządzenia. Administracyjna Rada Odwoławcza dysponuje wystarczającymi zasobami i wiedzą ekspercką, by móc ocenić wykonywanie przez Urząd uprawnień powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.
3. Decyzje Administracyjnej Rady Odwoławczej przyjmowane są większością głosów co najmniej trzech z pięciu jej członków.

Artykuł 61

Członkowie Administracyjnej Rady Odwoławczej

1. Członków Administracyjnej Rady Odwoławczej i dwóch zastępców powołuje Rada Generalna w składzie nadzorczym na pięcioletnią kadencję, z możliwością jednorazowego jej przedłużenia, po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii

Europejskiej zaproszenia do wyrażenia zainteresowania. Nie są oni związani żadnymi instrukcjami.

2. Członkowie Administracyjnej Rady Odwoławczej działają niezależnie i w interesie publicznym i nie mogą wykonywać żadnych innych obowiązków w strukturze Urzędu. W tym celu składają jawną deklarację dotyczącą zobowiązań oraz jawną deklarację wskazującą wszelkie bezpośrednie lub pośrednie interesy, które mogłyby zostać uznane za szkodzące ich niezależności, lub brak takich interesów.
3. Członków Administracyjnej Rady Odwoławczej nie można odwołać ze stanowiska ani skreślić z listy zakwalifikowanych kandydatów w czasie trwania ich mandatu, chyba że istnieją poważne podstawy do takiego odwołania lub skreślenia i Rada Generalna w składzie nadzorczym, działając na wniosek Komisji, podejmie decyzję w tej sprawie.

Artykuł 62

Decyzje podlegające przeglądowi

1. Wniosek o dokonanie przeglądu decyzji podjętej przez Urząd na podstawie art. 6 ust. 1, art. 20, 21 i 22 może wnieść do Administracyjnej Rady Odwoławczej każda osoba fizyczna lub prawna, do której decyzja jest skierowana lub której bezpośrednio i indywidualnie dotyczy.
2. Wniosek o dokonanie przeglądu wraz z uzasadnieniem składa się do Urzędu w formie pisemnej w terminie jednego miesiąca, odpowiednio, od daty powiadomienia osoby, która składa wniosek o dokonanie przeglądu, o decyzji lub – w razie braku takiego powiadomienia – od dnia, w którym dowiedziała się ona o decyzji.
3. Po wydaniu orzeczenia stwierdzającego dopuszczalność wniosku o przegląd Administracyjna Rada Odwoławcza wydaje opinię w terminie odpowiednim do pilności sprawy i nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku i przekazuje sprawę Radzie Wykonawczej w celu sporządzenia nowego projektu decyzji. Rada Wykonawcza bierze pod uwagę opinię Administracyjnej Rady Odwoławczej i niezwłocznie przyjmuje nową decyzję. Nowa decyzja uchyla pierwotną decyzję, zastępuje ją decyzją o identycznej treści lub zastępuje ją zmienioną decyzją.
4. Wniosek o dokonanie przeglądu złożony na podstawie ust. 2 nie ma skutku zawieszającego. Rada Wykonawcza może jednak – na wniosek Administracyjnej Rady Odwoławczej – zawiesić wykonanie zaskarżonej decyzji, jeżeli uzna, że wymagają tego okoliczności.
5. Opinię wyrażoną przez Administracyjną Radę Odwoławczą oraz nową decyzję przyjętą przez Radę Wykonawczą na podstawie niniejszego artykułu wraz z uzasadnieniem przekazuje się stronom.
6. Urząd przyjmuje decyzję ustanawiającą regulamin wewnętrzny Administracyjnej Rady Odwoławczej.

Wyłączenie i sprzeciw

1. Członkowie Administracyjnej Rady Odwoławczej nie biorą udziału w postępowaniu odwoławczym, jeżeli mają w nim interes osobisty, jeżeli wcześniej działali jako przedstawiciele jednej ze stron postępowania lub jeżeli uczestniczyli w przyjęciu decyzji stanowiącej przedmiot postępowania odwoławczego.
2. Jeżeli z jednego z powodów wymienionych w ust. 1 lub z jakichkolwiek innych powodów członek Administracyjnej Rady Odwoławczej uzna, że nie powinien brać udziału w postępowaniu odwoławczym, informuje o tym Administracyjną Radę Odwoławczą.
3. Każda ze stron postępowania odwoławczego może zgłosić sprzeciw wobec któregośkolwiek członka Administracyjnej Rady Odwoławczej z powodów wymienionych w ust. 1 lub jeżeli wobec danego członka zachodzi podejrzenie o stronniczość. Sprzeciw taki nie jest dopuszczalny, jeżeli, mając świadomość istnienia powodu sprzeciwu, dana strona postępowania odwoławczego dokonała czynności procesowej. Podstawy sprzeciwu nie można stanowić narodowość członków.
4. W przypadkach określonych w ust. 2 i 3 decyzję o środkach, które należy zastosować, Administracyjna Rada Odwoławcza podejmuje bez udziału zainteresowanego członka. Przy podejmowaniu tej decyzji zainteresowanego członka zastępuje w Administracyjnej Radzie Odwoławczej jego zastępca.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY FINANSOWE

Budżet

1. Preliminarz wszystkich dochodów i wydatków Urzędu jest przygotowywany w każdym roku budżetowym odpowiadającym rokowi kalendarzowemu i jest wykazywany w budżecie Urzędu.
2. Dochody i wydatki wykazane w budżecie Urzędu muszą się równoważyć.
3. Bez uszczerbku dla innych zasobów dochody Urzędu obejmują połączenie następujących składników:
 - a) wkład Unii wpisany do budżetu ogólnego Unii Europejskiej;
 - b) opłaty uiszczone przez wybrane i niewybrane podmioty zobowiązane zgodnie z art. 65, za zadania wymienione w art. 5 ust. 1 lit. b) i c);
 - c) wszelkie dobrowolne wkłady finansowe państw członkowskich.
4. Wydatki Urzędu obejmują wynagrodzenia pracowników, koszty administracyjne, koszty infrastruktury oraz koszty operacyjne.

Opłaty pobierane od wybranych i niewybranych podmiotów zobowiązanych

1. Urząd pobiera roczną opłatę nadzorczą od wszystkich wybranych podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 13, oraz od niewybranych podmiotów zobowiązanych, które spełniają kryteria określone w art. 12 ust. 1, natomiast kryteria określone w art. 13 ust. 1 spełniają we wskazanej tamże liczbie państw członkowskich pomniejszonej o jeden. Opłaty pokrywają wydatki poniesione przez Urząd w związku z zadaniami związanymi z nadzorem, o których mowa w rozdziale II sekcje 3 i 4. Opłaty te nie mogą przekraczać wydatków związanych z tymi zadaniami. W przypadku gdy kryteria te nie są w pełni przestrzegane w danym roku, przy obliczaniu opłat na dwa kolejne lata dokonuje się niezbędnych korekt.
2. Wysokość opłaty pobieranej od każdego podmiotu zobowiązanego, o którym mowa w ust. 1, oblicza się zgodnie z ustaleniami zawartymi w akcie delegowanym, o którym mowa w ust. 6.
3. Opłaty oblicza się na najwyższym poziomie konsolidacji w Unii.
4. Podstawą obliczenia rocznej opłaty nadzorczej za dany rok kalendarzowy są wydatki związane z bezpośrednim i pośrednim nadzorem nad wybranymi i niewybranymi podmiotami zobowiązanymi podlegającymi opłatom w danym roku. Urząd może wymagać uiszczenia na poczet rocznej opłaty zaliczek, których wysokość musi opierać się na rozsądnych szacunkach. Przed podjęciem decyzji o ostatecznej wysokości opłaty Urząd komunikuje się z odpowiednim organem nadzoru finansowego, aby zapewnić, by koszty nadzoru pozostawały racjonalne i umiarkowane dla wszystkich podmiotów zobowiązanych z sektora finansowego. Urząd przekazuje podmiotom zobowiązanym z sektora finansowego odpowiednie informacje na temat podstawy obliczenia rocznej opłaty nadzorczej. Państwa członkowskie zapewniają, aby określony w niniejszym artykule obowiązek uiszczenia opłaty podlegał egzekucji na mocy prawa krajowego oraz by należne opłaty były w pełni uiszczane.
5. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa organów nadzoru finansowego do pobierania opłat zgodnie z prawem krajowym – w zakresie, w jakim zadania nadzorcze nie zostały powierzone Urzędowi – lub w odniesieniu do kosztów współpracy z Urzędem i udzielania mu pomocy oraz stosowania się do jego instrukcji, zgodnie ze stosownymi przepisami prawa Unii.
6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 86 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie metody obliczania kwoty opłaty pobieranej od każdego wybranego i niewybranego podmiotu zobowiązanego podlegającego opłatom zgodnie z ust. 1 oraz procedury pobierania tych opłat. Przy opracowywaniu metody ustalania indywidualnej kwoty opłat Komisja bierze pod uwagę następujące kwestie:
 - a) całkowity roczny obrót lub odpowiadający mu rodzaj dochodu podmiotów zobowiązanych na najwyższym poziomie konsolidacji w Unii zgodnie z odpowiednimi standardami rachunkowości;
 - b) klasyfikację profilu podmiotów zobowiązanych pod względem ryzyka nieodłącznego związanego z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z metodyką, o której mowa w art. 12 ust. 5;

- c) znaczenie podmiotu zobowiązanego dla stabilności systemu finansowego lub gospodarki jednego państwa członkowskiego lub większej liczby państw członkowskich, lub Unii;
- d) kwotę opłaty pobieranej od każdego niewybranego podmiotu zobowiązanego proporcjonalnie do jego dochodu lub obrotów, o których mowa w lit. a), która nie może przekraczać 1/5 kwoty opłaty pobieranej od każdego wybranego podmiotu zobowiązanego w odniesieniu do tego samego poziomu dochodu lub obrotów.

Komisja przyjmuje akty delegowane, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 1 stycznia 2025 r.

Artykuł 66

Ustanawianie budżetu

1. Co roku dyrektor wykonawczy sporządza projekt preliminarza dochodów i wydatków Urzędu na kolejny rok budżetowy, obejmujący również plan zatrudnienia, i przesyła go Radzie Wykonawczej.
2. Na podstawie tego projektu Rada Wykonawcza przyjmuje wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Urzędu na kolejny rok budżetowy.
3. Ostateczny projekt preliminarza dochodów i wydatków Urzędu przesyłany jest Komisji do dnia 31 stycznia każdego roku.
4. Preliminarz przesyłany jest przez Komisję władzy budżetowej wraz z projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej.
5. Na podstawie preliminarza Komisja wprowadza do projektu budżetu ogólnego Unii szacunkowe kwoty, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwoty dotacji z budżetu ogólnego i przedstawia je władzy budżetowej zgodnie z art. 313 i 314 TFUE.
6. Władza budżetowa zatwierdza środki przewidziane na wkład dla Urzędu.
7. Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia Urzędu.
8. Budżet Urzędu jest przyjmowany przez Radę Wykonawczą. Budżet staje się ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii. W stosownych przypadkach budżet jest odpowiednio dostosowywany.

Artykuł 67

Wykonanie budżetu

1. Dyrektor wykonawczy wykonuje budżet Urzędu z poszanowaniem zasad oszczędności, wydajności i skuteczności i prawidłowego zarządzania finansami.
2. Co roku dyrektor wykonawczy przesyła władzy budżetowej wszelkie informacje istotne z punktu widzenia ustaleń procedur oceny.

Przedstawienie sprawozdań finansowych i absolutorium

1. Do dnia 1 marca kolejnego roku budżetowego (rok N+1) księgowy Urzędu przesyła księgowemu Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe za bieżący rok budżetowy (rok N).
2. Do dnia 31 marca kolejnego roku budżetowego Urząd przesyła sprawozdanie dotyczące zarządzania budżetem i finansami Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.

Do dnia 31 marca kolejnego roku budżetowego księgowy Komisji przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdania finansowe Urzędu skonsolidowane ze sprawozdaniem finansowym Komisji.
3. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego na temat wstępnego sprawozdania finansowego Urzędu zgodnie z art. 246 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046²³ Rada Wykonawcza przedstawia opinię na temat ostatecznego sprawozdania finansowego Urzędu.
4. Do dnia 1 lipca roku N + 1 księgowy przesyła końcowe sprawozdanie finansowe wraz z opinią Rady Wykonawczej Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
5. Link do strony internetowej zawierającej ostateczne sprawozdanie finansowe Urzędu publikuje się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej do dnia 15 listopada roku N + 1.
6. Dyrektor wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi do dnia 30 września roku N+1. Dyrektor wykonawczy przesyła tę odpowiedź również Radzie Wykonawczej.
7. Dyrektor wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za rok budżetowy N zgodnie z art. 261 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
8. Na zalecenie Rady, stanowiącej większością kwalifikowaną, do dnia 15 maja roku N + 2 Parlament Europejski udziela dyrektorowi wykonawczemu absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy N.

Przepisy finansowe

Przepisy finansowe mające zastosowanie do Urzędu przyjmuje Rada Wykonawcza po konsultacji z Komisją. Nie odbiegają one od rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/715, chyba że takie odstępstwo jest konieczne ze względu na szczególne wymogi dotyczące działalności Urzędu, a Komisja udzieliła na nie uprzedniej zgody.

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Artykuł 70

Środki zwalczania nadużyć finansowych

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności wobec Urzędu stosuje się bez żadnych ograniczeń przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013, a także art. 86 rozporządzenia (UE) 2019/715.
2. Urząd przystępuje do Porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez OLAF oraz niezwłocznie przyjmuje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu Urzędu.
3. Decyzje dotyczące finansowania, wynikające z nich umowy oraz instrumenty wykonawcze muszą wyraźnie stwierdzać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków finansowych wydatkowanych przez Urząd.

Artykuł 71

Bezpieczeństwo informatyczne

1. Urząd ustanawia wewnętrzne zarządzanie w dziedzinie technologii informatycznych na szczęblu dyrektora wykonawczego, który ustala budżet na technologie informatyczne i zarządza nim oraz zapewnia regularne sprawozdania dla Rady Wykonawczej dotyczące zgodności z obowiązującymi zasadami i normami bezpieczeństwa informatycznego.
2. Urząd zapewnia, aby co najmniej 10 % jego wydatków na technologie informatyczne było w sposób przejrzysty przeznaczane na bezpośrednie bezpieczeństwo informatyczne. Wkład w działalność zespołu reagowania na incydenty komputerowe w instytucjach, organach i agencjach UE (CERT-UE) można zaliczyć do tego minimalnego wymogu w zakresie wydatków.
3. Ustanawia się odpowiednią służbę ds. monitorowania, wykrywania i reagowania w zakresie bezpieczeństwa informatycznego, korzystającą z usług CERT-UE. Poważne incydenty muszą być zgłaszane do CERT-UE oraz do Komisji w ciągu 24 godzin od ich wykrycia.

Artykuł 72

Odpowiedzialność i sprawozdawczość

1. Urząd odpowiada za wykonanie niniejszego rozporządzenia przed Parlamentem Europejskim i Radą.
2. Urząd corocznie przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie z wykonania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym informacje na temat planowanych zmian struktury i wysokości opłaty nadzorczej, o której mowa w art. 66. Przewodniczący Urzędu publicznie przedstawia to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu.

3. Na wniosek Parlamentu Europejskiego przewodniczący Urzędu uczestniczy w wysłuchaniu w sprawie wykonania jego zadań przed właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego.
4. Urząd odpowiada ustnie lub pisemnie na pytania skierowane do niego przez Parlament Europejski.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

SEKCJA 1

PERSONEL

Artykuł 73

Przepisy ogólne

1. W kwestiach nieregulowanych w niniejszym rozporządzeniu do personelu Urzędu stosuje się regulamin pracowniczy i warunki zatrudnienia innych pracowników oraz przepisy uzgodnione przez instytucje Unii w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 przewodniczący Urzędu i pięciu członków Rady Wykonawczej, o których mowa w art. 53, traktowani są na równi z członkiem i sekretarzem Sądu pod względem uposażenia i wieku emerytalnego, jak określono w rozporządzeniu Rady (UE) 2016/300²⁴. W kwestiach nieregulowanych w niniejszym rozporządzeniu ani w rozporządzeniu (UE) 2016/300 stosuje się odpowiednio regulamin pracowniczy oraz warunki zatrudnienia.
3. Rada Wykonawcza, w porozumieniu z Komisją, przyjmuje niezbędne środki wykonawcze, zgodnie z ustaleniami przewidzianymi w art. 110 regulaminu pracowniczego.
4. Urząd może korzystać z pomocy oddelegowanych ekspertów krajowych lub innego personelu niezatrudnionego przez Urząd, w tym oddelegowanych pracowników jednostek analityki finansowej.
5. Rada Wykonawcza przyjmuje zasady dotyczące pracowników z państw członkowskich, którzy mają być oddelegowani do Urzędu, i w razie potrzeby aktualizuje je. Zasady te regulują w szczególności kwestie finansowe związane z tym oddelegowaniem, w tym ubezpieczenie i szkolenia. W zasadach tych uwzględnia się fakt, że pracownicy ci są oddelegowani i mają wykonywać zadania przewidziane dla pracowników Urzędu. Obejmują one postanowienia dotyczące warunków oddelegowania. W stosownych przypadkach Rada Wykonawcza dąży do zapewnienia zgodności z zasadami mającymi zastosowanie do zwrotu kosztów podróży służbowych personelu statutowego.

²⁴ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/300 z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie ustalenia uposażenia osób zajmujących wysokie stanowiska publiczne w UE (Dz.U. L 58 z 4.3.2016, s. 1).

Artykuł 74

Przywileje i immunitety

Protokół (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów dołączony do TUE i TFUE ma zastosowanie do Urzędu i jego pracowników.

Artykuł 75

Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej

1. Członkowie Rady Generalnej i Rady Wykonawczej oraz wszyscy pracownicy Urzędu, w tym urzędnicy oddelegowani czasowo przez państwa członkowskie oraz wszystkie inne osoby wykonujące zadania na rzecz Urzędu na podstawie umów, podlegają – również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji – wymogom dotyczącym tajemnicy zawodowej określonym w art. 339 TFUE oraz w art. 50 [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM(2021) 423].
2. Rada Wykonawcza zapewnia, by osoby fizyczne świadczące dowolne usługi, w sposób bezpośredni lub pośredni, stały lub okazjonalny, związane z zadaniami Urzędu, w tym urzędnicy oraz inne osoby upoważnione przez Radę Wykonawczą lub wyznaczone w tym celu przez organy publiczne i jednostki analityki finansowej, podlegały wymogom dotyczącym tajemnicy zawodowej równoważnym z wymogami określonymi w ust. 1.
3. Do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia Urząd jest uprawniony, w granicach i z zastrzeżeniem warunków określonych w aktach, o których mowa w art. 1 ust. 2, do wymiany informacji z krajowymi lub unijnymi organami i instytucjami w przypadkach, gdy akty te zezwalają organom nadzoru finansowego na ujawnianie informacji tym podmiotom lub gdy państwa członkowskie mogą przewidzieć możliwość takiego ujawnienia na podstawie odpowiednich przepisów prawa Unii.
4. Urząd wprowadza praktyczne rozwiązania służące wdrożeniu zasad poufności określonych w ust. 1 i 2.
5. Urząd stosuje decyzję Komisji (UE, Euratom) 2015/444²⁵.

Artykuł 76

Przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz szczególnie chronionych informacji jawnych

1. Urząd przyjmuje własne przepisy bezpieczeństwa równoważne z przepisami bezpieczeństwa Komisji dotyczącymi ochrony informacji niejawnych Unii Europejskiej (EUCI) oraz szczególnie chronionych informacji jawnych, ustanowionymi w decyzjach Komisji (UE, Euratom) 2015/443²⁶ i (UE, Euratom) 2015/444. Przepisy bezpieczeństwa Urzędu obejmują między innymi przepisy dotyczące wymiany, przetwarzania i przechowywania takich informacji. Rada

²⁵ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

²⁶ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

Wykonawcza przyjmuje przepisy bezpieczeństwa Urzędu po zatwierdzeniu ich przez Komisję.

2. Każde porozumienie administracyjne w sprawie wymiany informacji niejawnych z odpowiednimi organami państwa trzeciego albo, w przypadku braku takiego porozumienia, każde doraźne udostępnienie informacji niejawnych UE tym organom wymaga wcześniejszej zgody Komisji.

SEKCJA 2

WSPÓŁPRACA

Artykuł 77

Współpraca z Europejskimi Urzędami Nadzoru oraz z Europejską Radą Ochrony Danych

1. Urząd nawiązuje i utrzymuje ścisłą współpracę z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
2. Przy opracowywaniu wytycznych i zaleceń zgodnie z art. 43, mających istotny wpływ na ochronę danych osobowych, Urząd ściśle współpracuje z Europejską Radą Ochrony Danych ustanowioną na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/679 w celu unikania powielania zadań, niespójności i braku pewności prawa w dziedzinie ochrony danych.

Artykuł 78

Współpraca z organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu

1. Jeżeli jest to konieczne z punktu widzenia realizacji jego zadań wymienionych w art. 5, Urząd współpracuje, w stosownych przypadkach, z organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu.
2. W razie konieczności Urząd zawiera protokół ustaleń z organami, o których mowa w ust. 1, określający w ogólnym zarysie sposób współpracy i wymiany informacji przy wykonywaniu zadań nadzorczych na mocy prawa Unii w odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych.
3. Urząd zapewnia skuteczną współpracę i wymianę informacji między wszystkimi organami nadzoru finansowego w systemie nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a odpowiednimi organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu, o których mowa w ust. 1, w tym w odniesieniu do dostępu do wszelkich informacji i danych zgromadzonych w centralnej bazie danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu, o której mowa w art. 11.

Współpraca w kontekście partnerstw publiczno-prywatnych („PPP”)

Jeżeli jest to istotne z punktu widzenia realizacji zadań, o których mowa w rozdziale II sekcje 3 i 6, Urząd może uczestniczyć w istniejących porozumieniach o współpracy zawartych w jednym państwie członkowskim lub w kilku państwach członkowskich przez organy nadzorcze lub jednostki analityki finansowej, w przypadku gdy takie porozumienia przewidują m.in. współpracę i wymianę informacji między wspomnianymi organami a wybranymi podmiotami zobowiązanymi. Uczestnictwo Urzędu uzależnione jest od zgody odpowiedniego organu krajowego, który zawarł takie porozumienie.

Współpraca z OLAF-em, Europolem, Eurojustem i Prokuraturą Europejską

1. Urząd może zawierać porozumienia robocze z instytucjami unijnymi, zdecentralizowanymi agencjami unijnymi oraz innymi organami unijnymi działającymi w dziedzinie współpracy organów ścigania i współpracy sądowej. Takie porozumienia robocze mają charakter strategiczny lub techniczny i mają w szczególności na celu ułatwianie współpracy i wymiany informacji między stronami. Porozumienia robocze nie stanowią podstawy do umożliwienia wymiany danych osobowych i nie są wiążące dla Unii ani jej państw członkowskich.
2. Urząd ustanawia i utrzymuje bliskie stosunki z OLAF-em, Europolem, Eurojustem i Prokuraturą Europejską. W tym celu Urząd zawiera odrębne porozumienia robocze z OLAF-em, Europolem, Eurojustem i Prokuraturą Europejską, określające szczegóły ich współpracy. Celem tych stosunków jest w szczególności zapewnienie wymiany informacji strategicznych i informacji na temat tendencji w odniesieniu do zagrożeń związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, przed którymi stoi Unia.

Współpraca z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi

1. Aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozporządzeniu i bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji państw członkowskich i instytucji Unii, Urząd może nawiązywać kontakty i zawierać porozumienia administracyjne z organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w państwach trzecich, posiadającymi kompetencje regulacyjne, nadzorcze i związane z jednostkami analityki finansowej w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a także z organizacjami międzynarodowymi i z administracjami państw trzecich. Porozumienia te nie tworzą zobowiązań prawnych dla Unii i jej państw członkowskich, ani nie uniemożliwiają państwom członkowskim i ich właściwym organom zawierania dwustronnych porozumień z tymi państwami trzecimi.
2. W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk w Unii oraz wzmocnienia międzynarodowej koordynacji i współpracy w zwalczaniu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu Urząd może opracować modelowe porozumienie administracyjne. Organy publiczne i jednostki analityki finansowej

dokładają wszelkich starań, aby zawierać swoje porozumienia w oparciu o to modelowe porozumienie.

3. W przypadkach gdy kontakty między kilkoma unijnymi organami publicznymi i jednostkami analityki finansowej a organami państw trzecich dotyczą kwestii wchodzących w zakres zadań Urzędu określonych w art. 5, Urząd odgrywa w razie potrzeby wiodącą rolę w ułatwianiu takich kontaktów. Ta rola Urzędu pozostaje bez uszczerbku dla regularnych kontaktów i działań właściwych organów wspólnie z organami państw trzecich.
4. W ramach swoich uprawnień wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Urząd przyczynia się do zapewnienia jednolitego, wspólnego, spójnego i skutecznego reprezentowania interesów Unii na forach międzynarodowych, w tym poprzez wspieranie Komisji w wykonywaniu jej zadań związanych z członkostwem w Grupie Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy oraz poprzez wspieranie prac i celów Grupy Egmont jednostek analityki finansowej.

SEKCJA 3

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 82

Dostęp do dokumentów

1. W odniesieniu do dokumentów pozostających w posiadaniu Urzędu stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1049/2001.
2. Decyzje podjęte przez Urząd na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich lub może zostać przeciwko nim wniesiona skarga do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na warunkach określonych, odpowiednio, w art. 228 i 263 TFUE.
3. Prawo dostępu do dokumentów nie ma zastosowania do informacji poufnych obejmujących:
 - a) informacje lub dane Urzędu, organów nadzoru finansowego lub podmiotów zobowiązanych, uzyskane w trakcie wykonywania zadań i czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 oraz w rozdziale II sekcja 3;
 - b) wszelkie dane operacyjne lub informacje związane z takimi danymi operacyjnymi Urzędu i jednostek analityki finansowej, znajdujące się w posiadaniu Urzędu w związku z wykonywaniem zadań i czynności, o których mowa w art. 5 ust. 5 oraz rozdziale II sekcja 6.
4. Informacje poufne, o których mowa w ust. 3 lit. a), dotyczące procedury nadzorczej mogą być w całości lub częściowo ujawnione podmiotom zobowiązanym, które są stronami tej procedury nadzorczej, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu osób fizycznych i prawnych innych niż dana strona w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. Dostęp ten nie obejmuje dokumentów wewnętrznych Urzędu ani organów nadzoru finansowego ani korespondencji między nimi.

5. Rada Wykonawcza przyjmuje praktyczne środki dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i zasady dotyczące ujawniania informacji odnoszących się do procedur nadzorczych.

Artykuł 83

Ogólne ustalenia dotyczące języka

1. Do Urzędu stosuje się przepisy rozporządzenia Rady nr 1.
2. Rada Wykonawcza podejmuje decyzje w sprawie wewnętrznego systemu językowego Urzędu, który to system jest spójny z systemem językowym w nadzorze bezpośrednim, przyjętym zgodnie z art. 27.
3. Usługi tłumaczeniowe na potrzeby działalności Urzędu zapewnia Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej ustanowione na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 2965/94²⁷.

Artykuł 84

Ochrona danych osobowych

1. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia do celów zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, o których mowa w art. 53 [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM(2021) 423] i art. 55 [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, COM(2021) 420], uznaje się za niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej Urzędowi na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) 2018/1725 i art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/679.

Przy opracowywaniu wytycznych i zaleceń zgodnie z art. 43, mających istotny wpływ na ochronę danych osobowych, Urząd – po uzyskaniu upoważnienia Komisji – konsultuje się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych ustanowionym na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1725. Urząd może również zapraszać krajowe organy odpowiedzialne za ochronę danych do uczestnictwa w charakterze obserwatorów w procesie opracowywania wytycznych i zaleceń.

2. Zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725 Urząd przyjmuje przepisy wewnętrzne, które mogą ograniczyć stosowanie praw osób, których dane dotyczą, w przypadku gdy takie ograniczenia są niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w art. 53 [dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy] i art. 55 [rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy].

²⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2965/94 z dnia 28 listopada 1994 r., ustanawiające Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (Dz.U. L 314 z 7.12.1994, s. 1).

Artykuł 85

Odpowiedzialność Urzędu

1. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Urząd naprawia szkody wyrządzone przez Urząd lub przez jego pracowników przy wykonywaniu swoich obowiązków zgodnie z zasadami ogólnymi wspólnymi dla systemów prawnych państw członkowskich. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do orzekania w sporach dotyczących naprawy takich szkód.
2. Osobistą odpowiedzialność finansową oraz odpowiedzialność dyscyplinarną pracowników Urzędu wobec Urzędu regulują odpowiednie przepisy mające zastosowanie do pracowników Urzędu.

Artykuł 86

Akty delegowane

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 25 i 65, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.
3. Przekazanie uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 25 i 65, może w dowolnym momencie zostać odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 25 i 65 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu w terminie jednego miesiąca od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o jeden miesiąc z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 87

Umowa w sprawie siedziby i warunki działania

1. Niezbędne ustalenia dotyczące lokali, które mają zostać przekazane Urzędowi w państwie członkowskim, w którym znajduje się jego siedziba, oraz obiektów

udostępnianych przez to państwo, jak również szczegółowe przepisy mające zastosowanie w tym państwie członkowskim do pracowników Urzędu i członków ich rodzin określa umowa w sprawie siedziby między Urzędem a państwem członkowskim, którą zawarli oni po uzyskaniu zgody Rady Wykonawczej.

2. Przyjmujące państwo członkowskie zapewnia Urzędowi najlepsze możliwe warunki do należytego prowadzenia działalności, w tym wielojęzyczne placówki szkolne o orientacji europejskiej i odpowiednie połączenia komunikacyjne.

Artykuł 88

Ocena i przegląd

3. Do dnia 31 grudnia 2029 r., a następnie co pięć lat Komisja dokonuje oceny skuteczności działania Urzędu w odniesieniu do jego celów, mandatu, zadań i lokalizacji, zgodnie z wytycznymi Komisji. Ocena ta w szczególności obejmuje:
- a) ewentualną potrzebę zmiany mandatu Urzędu oraz skutki finansowe takiej zmiany;
 - b) wpływ wszystkich działań i zadań nadzorczych Urzędu na interesy Unii jako całości, a w szczególności skuteczność:
 - (i) zadań nadzorczych i czynności związanych z bezpośrednim nadzorem nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi;
 - (ii) pośredniego nadzoru nad niewybranymi podmiotami zobowiązanymi;
 - (iii) pośredniego nadzoru zwierzchniego nad innymi podmiotami zobowiązanymi;
 - c) wpływ działań związanych ze wspieraniem i koordynacją jednostek analityki finansowej, a w szczególności koordynację wspólnych analiz działalności i transakcji transgranicznych prowadzonych przez jednostki analityki finansowej;
 - d) bezstronność, obiektywność i autonomię Urzędu;
 - e) odpowiedni charakter ustaleń dotyczących zarządzania, w tym składu Rady Wykonawczej i ustaleń dotyczących głosowania w Radzie Wykonawczej oraz jej relacji z Radą Generalną;
 - f) efektywność kosztową Urzędu, w stosownych przypadkach, oddzielnie w odniesieniu do poszczególnych źródeł finansowania;
 - g) skuteczność mechanizmu umożliwiającego wnoszenie odwołań od decyzji Urzędu oraz ustalenia dotyczące niezależności i odpowiedzialności mające zastosowanie do Urzędu;
 - h) skuteczność uzgodnień dotyczących współpracy i wymiany informacji między Urzędem a organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy;
 - i) kontakty Urzędu z innymi organami nadzorczymi i instytucjami unijnymi, w tym z EUNB, Europol, Eurojustem, OLAF-em i Prokuraturą Europejską;
 - j) skuteczność uprawnień Urzędu w zakresie nadzoru i nakładania sankcji;
 - k) skuteczność i konwergencję praktyk nadzorczych osiągnięte przez organy nadzorcze oraz rolę Urzędu w tym względzie.

4. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, analizuje się także, czy:
 - a) zasoby Urzędu są odpowiednie, aby mógł on realizować powierzone mu obowiązki;
 - b) należy powierzyć dodatkowe zadania nadzorcze w stosunku do podmiotów zobowiązanych spoza sektora finansowego, określając, w stosownych przypadkach, rodzaje podmiotów, które powinny podlegać dodatkowym zadaniom nadzorczym;
 - c) należy powierzyć dodatkowe zadania w zakresie wspierania i koordynacji prac jednostek analityki finansowej;
 - d) należy przyznać Urzędowi dodatkowe uprawnienia do nakładania sankcji.
5. Przy okazji co drugiej oceny wyniki osiągnięte przez Urząd ocenia się pod kątem jego celów, mandatu i zadań, co obejmuje ocenę tego, czy kontynuacja działalności Urzędu jest nadal uzasadniona w odniesieniu do tych celów, mandatu i zadań.
6. Sprawozdanie to oraz, w stosownych przypadkach, towarzyszące mu wnioski przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 89

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 2 uchyla się akapit drugi;
 - b) w ust. 5 uchyla się lit. h);
- 2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) uchyla się pkt 1a;
 - b) w pkt 2 uchyla się ppkt (iii);
- 3) w art. 8 ust. 1 uchyla się lit. l);
- 4) uchyla się art. 9a oraz 9b;
- 5) art. 17 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na podstawie art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie zastosuje się do formalnej opinii, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, w przewidzianym w niej terminie oraz w przypadku gdy konieczne jest odpowiednio szybkie zarządzenie nieprzestrzeganiu przepisów w celu utrzymania bądź przywrócenia równych warunków konkurencji na rynku lub zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu finansowego i jego integralności, Urząd może – w przypadku gdy odpowiednie wymogi przewidziane w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego artykułu, mają bezpośrednie zastosowanie do instytucji finansowych – przyjąć decyzję indywidualną skierowaną do instytucji finansowej, zobowiązującą ją do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

Decyzja Urzędu jest zgodna z formalną opinią wydaną przez Komisję zgodnie z ust. 4.”;

- 6) art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na podstawie art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie stosuje się do decyzji Urzędu i tym samym nie zapewnia spełniania przez instytucję finansową wymogów, które mają do niej bezpośrednie zastosowanie na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może wydać skierowaną do tej instytucji finansowej decyzję indywidualną, zobowiązującą tę instytucję do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.”;

7) w art. 33 ust. 1 uchyla się akapit drugi;

8) w art. 40 ust. 1 dodaje się lit. g) w brzmieniu:

„g) jeden przedstawiciel Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu, któremu nie przysługuje prawo głosu.”;

9) w art. 81 uchyla się ust. 2b.

Artykuł 90

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 uchyla się akapit drugi;

2) w art. 40 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) jeden przedstawiciel Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu, któremu nie przysługuje prawo głosu.”;

3) W art. 54 uchyla się ust. 2a.

Artykuł 91

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 uchyla się akapit drugi;

2) w art. 40 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) jeden przedstawiciel Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu, któremu nie przysługuje prawo głosu.”;

3) w art. 54 uchyla się ust. 2a.

Artykuł 92

Rozpoczęcie działalności Urzędu

Komisja jest odpowiedzialna za ustanowienie i początkowe funkcjonowanie Urzędu do czasu uzyskania przez Urząd zdolności operacyjnej, tj. do dnia 1 stycznia 2024 r. zgodnie z art. 93. W tym celu:

- a) Komisja może wyznaczyć urzędnika Komisji do pełnienia obowiązków tymczasowego dyrektora wykonawczego oraz do wykonywania obowiązków powierzonych dyrektorowi wykonawczemu do czasu, gdy Urząd będzie

- w stanie wykonywać swój własny budżet, a dyrektor wykonawczy podejmie swoje obowiązki po powołaniu go przez Radę Wykonawczą zgodnie z art. 58;
- b) na zasadzie odstępstwa od art. 53 ust. 4 i do chwili przyjęcia decyzji, o której mowa w art. 58, tymczasowy dyrektor wykonawczy wykonuje uprawnienia organu powołującego;
 - c) Komisja może udzielić Urzędowi pomocy, w szczególności poprzez oddelegowanie urzędników Komisji na potrzeby realizacji działań Urzędu pod kierownictwem tymczasowego dyrektora wykonawczego lub dyrektora wykonawczego;
 - d) tymczasowy dyrektor wykonawczy może zatwierdzać wszelkie płatności w ramach środków zapisanych w budżecie Urzędu po uzyskaniu zgody Rady Wykonawczej i zawierać umowy, w tym umowy o pracę, po przyjęciu planu zatrudnienia Urzędu.

Artykuł 93

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2024 r.

Art. 1, 4, 38, 42, 43, 44, 46, 56, 58, 86 i 87 stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu, zwany dalej „Urzędem”

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Obszar polityki: stabilność finansowa, usługi finansowe i unia rynków kapitałowych

Działanie: stabilność finansowa

1.3. Wniosek dotyczy:

✓ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego¹

☐ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

2. Gospodarka służąca ludziom

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Cel szczegółowy nr 1.2

Stabilność finansowa jest zachowana i zwiększona dzięki skutecznemu nadzorowi i mechanizmom zarządzania kryzysowego, dzięki środkom umożliwiającym amortyzację wstrząsów i dywersyfikację ryzyka, a także dzięki kompleksowemu podejściu do zwalczania prania pieniędzy i finansowania działalności terrorystycznej.

¹ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

W obszarze nadzoru Urząd ma na celu poprawę ogólnej jakości nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w UE, po części poprzez sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad ograniczoną liczbą najbardziej ryzykownych transgranicznych podmiotów sektora finansowego (oraz ewentualnie nad niektórymi innymi podmiotami, w odniesieniu do których Urząd może przejąć odpowiedzialność nadzorczą w nadzwyczajnych okolicznościach), a po części poprzez sprawowanie nadzoru nad krajowymi organami nadzoru i ich koordynację, zarówno w odniesieniu do podmiotów zobowiązanych z sektora finansowego, jak i niefinansowego na podstawie przepisów UE dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

W obszarze jednostek analityki finansowej (FIU) Urząd będzie wspierać większą efektywność i współpracę między jednostkami analityki finansowej, w tym poprzez przyjmowanie zharmonizowanych wzorów sprawozdań i wymiany informacji, przeprowadzanie analiz wspólnie z jednostkami analityki finansowej oraz przejęcie hostingu istniejącej infrastruktury wymiany informacji – systemu FIU.net.

Oba te cele powinny pośrednio przyczynić się do zwiększenia ilości działań związanych z wykrywaniem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w UE albo udaremnianiem tych zjawisk dzięki odstraszeniu i większemu prawdopodobieństwu wykrycia.

1.4.4. Wskaźniki skuteczności działania

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Wskaźniki ogólne

- stosunek zaproponowanego budżetu do budżetu ostatecznie przyjętego (rocznie)

Pośredni nadzór nad organami nadzoru i ich koordynacja

- liczba przyjętych standardów technicznych w stosunku do tych, które należy opracować;
- liczba projektów standardów technicznych przedłożonych Komisji do zatwierdzenia w terminie;
- liczba standardów technicznych zaproponowanych, ale odrzuconych przez Komisję;
- liczba przyjętych niewiążących zaleceń w stosunku do tych, które należy opracować;
- liczba godzin szkoleń przeznaczonych dla organów nadzoru;
- liczba pracowników uczestniczących w wymianach lub oddelegowanych;
- liczba przeprowadzonych wzajemnych ocen;
- liczba zidentyfikowanych i usuniętych przeszkód dla konwergencji;
- nowe praktyczne narzędzia i instrumenty wspierające konwergencję;
- liczba wypełnionych baz danych.

Bezpośredni nadzór nad niektórymi podmiotami zobowiązanymi

- liczba kontroli na miejscu i przeprowadzonych w związku z nimi dochodzeń;
- liczba spotkań z nadzorowanymi podmiotami;
- liczba decyzji skierowanych do podmiotów nadzorowanych;

- liczba sankcji nałożonych na podmioty nadzorowane;
- liczba skarg/odwołań złożonych przez nadzorowane przedsiębiorstwa.

Mechanizm wsparcia i koordynacji jednostek analityki finansowej

- liczba przeprowadzonych wspólnych analiz;
- liczba przyjętych standardów technicznych;
- liczba wytycznych/zaleceń skierowanych do jednostek analityki finansowej.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Jak przeanalizowano w ocenie skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi ustawodawczemu, dwa główne problemy, które inicjatywa ma rozwiązać, to niespójny nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na rynku wewnętrznym oraz niewystarczająca koordynacja i wymiana informacji między jednostkami analityki finansowej. W odniesieniu do nadzoru skuteczność egzekwowania przepisów różni się w poszczególnych państwach członkowskich ze względu na różnice w zasobach i praktykach. Jednostkom analityki finansowej brakuje obecnie wspólnych metod i zharmonizowanych szablonów, co utrudnia wspólną analizę, skutkując nieoptymalnym wykrywaniem transakcji i działań potencjalnie mających związek z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

W przyjętym przez Komisję w 2019 r. pakiecie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy pokazano, w jaki sposób przestępcy są w stanie wykorzystać różnice między systemami przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w poszczególnych państwach członkowskich. Transgraniczny charakter wielu form prania pieniędzy i finansowania terroryzmu sprawia, że dobra współpraca między krajowymi organami nadzoru a jednostkami analityki finansowej ma zasadnicze znaczenie dla zapobiegania tym przestępstwom. Wiele podmiotów podlegających obowiązkowi w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy prowadzi działalność transgraniczną, a różne podejścia krajowych organów nadzoru i jednostek analityki finansowej utrudniają im osiągnięcie optymalnych praktyk w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na poziomie grupy. Większa koordynacja na szczeblu unijnym – w tym element bezpośredniego nadzoru UE nad najbardziej ryzykownymi podmiotami – jest konieczna, aby rozwiązać te kwestie transgraniczne oraz zmaksymalizować zdolność systemu finansowego UE zarówno do zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jak i wykrywania tych zjawisk.

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie unijnego Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy jest przyjmowany w połączeniu z wnioskiem dotyczącym zbioru przepisów UE w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w formie rozporządzenia UE. Łącznie te dwie inicjatywy mają na celu znaczne zwiększenie konwergencji w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w państwach członkowskich oraz wzmocnienie

intensywności nadzoru, w szczególności poprzez ustanowienie nadzoru na szczeblu UE w odniesieniu do najbardziej ryzykownych podmiotów transgranicznych. Lepsza współpraca transgraniczna między jednostkami analityki finansowej oraz udoskonalone praktyki krajowe, wynikające z uogólnienia najlepszych praktyk, będą właściwą odpowiedzią na transgraniczny charakter prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Istotne doświadczenia z przeszłości obejmują utworzenie trzech Europejskich Urzędów Nadzoru właściwych w sprawach usług finansowych (ESA), Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego dla banków (który nie jest agencją UE, ale oddziałem Europejskiego Banku Centralnego) oraz Prokuratury Europejskiej.

Z doświadczeń Europejskich Urzędów Nadzoru wynika, że połączenie zasobów z budżetu UE i zasobów pochodzących bezpośrednio z państw członkowskich za pośrednictwem krajowych organów nadzoru jest skomplikowane w realizacji i może stanowić obciążenie dla organów nadzorczych z mniejszych państw członkowskich; może to również zagrozić niezależności Urzędu. Nie proponuje się zatem, aby Urząd był bezpośrednio finansowany przez państwa członkowskie.

Z perspektywy Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego zaobserwowano, że bezpośredni nadzór nad podmiotami można skutecznie prowadzić przy użyciu wspólnych zespołów nadzorczych, kierowanych przez pracowników unijnego organu nadzoru zlokalizowanych w państwie członkowskim, w którym znajduje się podmiot bezpośrednio nadzorowany, ale też z udziałem pracowników krajowego organu nadzoru. Model ten zastosowano do działalności Urzędu w zakresie nadzoru bezpośredniego.

Z perspektywy Prokuratury Europejskiej zaobserwowano, że może upłynąć dużo czasu, zanim nowy organ uzyska autonomię administracyjną i budżetową, co należy uwzględnić poprzez zapewnienie wsparcia Komisji w tym okresie, w tym poprzez oddelegowanie tymczasowego dyrektora wykonawczego.

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Konieczne będzie utworzenie nowej linii budżetowej odpowiadającej ustanowieniu nowej agencji UE. Ponadto konieczne będzie zaprogramowanie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, tak aby zapewnić niezbędne środki na wdrożenie tego prawodawstwa.

1.5.5. *Ocena poszczególnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

W przypadkach, gdy organ UE bezpośrednio nadzoruje podmioty sektora prywatnego, często zdarza się, że nadzór ten jest finansowany z opłat wnoszonych przez nadzorowane podmioty. Jest tak w przypadku Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz nadzoru ESMA (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) nad unijnymi kontrahentami centralnymi, repozytoriami transakcji i agencjami ratingowymi. W przypadku Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego opłaty takie wnoszą nie tylko bezpośrednio nadzorowane banki, ale wszystkie banki powyżej pewnych progów wielkości i działalności, z których nie wszystkie są bezpośrednio nadzorowane przez ten mechanizm.

Niniejszy projekt rozporządzenia uchyla przepis rozporządzenia (UE) 2019/2175, na podstawie którego Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego (EUNB) przyznano określone kompetencje w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania

terroryzmu, poprzez zmianę rozporządzenia ustanawiającego EUNB (rozporządzenie nr 1093/2010) i przeniesienie tych samych kompetencji do Urzędu. Rozporządzeniu temu towarzyszyła ocena skutków finansowych regulacji, zgodnie z którą EUNB przydzielono 4 pracowników zatrudnionych na czas określony i 4 pracowników kontraktowych oraz odpowiedni wymagany wkład w wysokości 529 000 EUR, co przy uwzględnieniu modelu finansowania Europejskich Urzędów Nadzoru stanowiło 40 % kosztów [pozostałe 60 % kosztów pokrywają właściwe organy krajowe państw członkowskich]. Proponuje się przesunięcie tego budżetu z EUNB do Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

FIU.net to sieć komunikacji między unijnymi jednostkami analityki finansowej, która obecnie jest obsługiwana przez Europol, ale wkrótce (przed wrześniem 2021 r.) ma zostać tymczasowo przeniesiona do Komisji w oczekiwaniu na utworzenie Urzędu; wynika to z decyzji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z grudnia 2019 r., zgodnie z którą hosting systemu FIU.net przez Europol wykracza poza jego uprawnienia w zakresie przetwarzania danych osobowych. Roczny koszt hostingu FIU.net w Komisji, po zakończeniu przeniesienia z Europolu do Komisji, zapisano w budżecie na kwotę 2 mln EUR i przypisano do DG FISMA Komisji. Proponuje się finansowanie tego działania z budżetu UE, ponieważ koszty nie będą już ponoszone przez Komisję. Ogólny wpływ na budżet UE nie będzie jednak całkowicie neutralny dla budżetu, ponieważ Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy będzie dalej rozwijał FIU.net, co spowoduje wzrost rocznych kosztów o równowartość 3 mln EUR w cenach z 2021 r.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

✓ Ograniczony czas trwania

☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

✓Nieograniczony czas trwania

☐Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2023 r. do 2025 r.,

po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania²

✓ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję za pośrednictwem

☐ agencji wykonawczych

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

✓Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

✓ organom, o których mowa w art. 70 i 71;

☐ organom prawa publicznego;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

Uwagi

Brak.

² Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Zgodnie ze standardowymi ustaleniami stosowanymi w istniejących agencjach Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy będzie przygotowywał regularne sprawozdania ze swojej działalności (w tym sprawozdania wewnętrzne dla kadry kierowniczej wyższego szczebla, sprawozdania dla Rad oraz opracowanie sprawozdania rocznego), a także będzie podlegał kontrolom Trybunału Obrachunkowego i Służby Audytu Wewnętrznego Komisji w zakresie wykorzystania zasobów i wyników.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Systemy zarządzania i kontroli zostały przewidziane w rozdziale IV projektu rozporządzenia ustanawiającego Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy. Urząd dopilnuje, by odpowiednie standardy zostały spełnione we wszystkich obszarach ram kontroli wewnętrznej. Ponadto w każdym roku budżetowym Parlament Europejski na podstawie zalecenia Rady udziela każdej agencji UE absolutorium budżetowego w związku z wykonaniem przez nią budżetu; procedura ta będzie miała również zastosowanie do Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Ustanowienie ram kontroli wewnętrznej będzie priorytetem Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy niezwłocznie po jego ustanowieniu.

Ryzyko zidentyfikowane jeszcze przed przyjęciem projektu rozporządzenia ustanawiającego Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy obejmuje:

- brak terminowego pobierania opłat należnych Urzędowi od podmiotów zobowiązanych;
- przypadki prania pieniędzy występujące w podmiotach zobowiązanych bezpośrednio nadzorowanych przez Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy w czasie sprawowania przez niego tego nadzoru.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Przedstawione tu szacunki opierają się na doświadczeniach DG FISMA w zakresie nadzoru zwierzchniego nad trzema Europejskimi Urzędami Nadzoru właściwymi w sprawach usług finansowych (EUNB, EIOPA, ESMA), które są zdecentralizowanymi agencjami regulacyjnymi, podobnie jak planowany przyszły Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

Koszty kontroli – nadzór urzędów

Historycznie koszty ogólnego nadzoru nad Urzędami ponoszone przez DG FISMA szacowane były na 0,5 % wpłacanych na ich rzecz składek rocznych. Koszty te obejmują na przykład, ale nie wyłącznie, koszty związane z oceną rocznego programowania i budżetu, uczestnictwem przedstawicieli DG FISMA w Zarządach, Radach Nadzorczych oraz związanymi z tym pracami przygotowawczymi.

Koszty kontroli – płatność rocznych składek

Koszty kontroli ściśle związane z przetwarzaniem rocznych płatności dokonywanych na rzecz Urzędu opierają się na metodyce stosowanej do obliczania kosztów związanych z innymi transakcjami finansowymi w DG FISMA. Stanowią one niewielki i nieistotny ułamek dokonywanych płatności.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności do Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy będą mieć zastosowanie, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

Urząd będzie dysponować specjalną strategią w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i wynikającym z niej planem działania. Prowadzone przez Urząd działania w zakresie zwalczania nadużyć finansowych muszą być zgodne z zasadami i wytycznymi przewidzianymi w rozporządzeniu finansowym (środki zwalczania nadużyć finansowych jako część prawidłowego zarządzania finansami), polityką OLAF w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym i postanowieniami zawartymi w strategii Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych – wzmoczenie działań w celu ochrony budżetu UE (COM(2019) 196 final), jak również z określonymi we wspólnym podejściu dotyczącym zdecentralizowanych agencji UE (lipiec 2012 r.) i powiązanych z nim planem działania.

Poza tym w będącym przedmiotem wniosku rozporządzeniu ustanawiającym AMLA określono przepisy dotyczące wykonania i kontroli budżetu Urzędu oraz mające zastosowanie przepisy finansowe, w tym przepisy mające na celu zapobieganie nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom. Przyszłe wewnętrzne rozporządzenie finansowe określi to bardziej szczegółowo.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn. ¹	państw EFTA ²	krajów kandydujących ³	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
7	20.020101.01-C1-PMO(FISMA) 20.020601.01-C1-FISMA	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
1	03.020106-C1-FISMA	Zróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE
1	03.100200-C1-FISMA	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

¹ Zróżn. = środki zróżnicowane / niezróżn. = środki niezróżnicowane.

² EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

³ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
1	03.10.RR.RR – Unijny Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku) Ceny bieżące

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	1 Jednolity rynek, innowacje i agenda cyfrowa
------------------------------------	-------	---

03.10.RR.RR: Unijny Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (AMLA)			2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM WRF na lata 2021–2027
Tytuł 1:	Środki na zobowiązania	(1)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	41,776
	Środki płatności	(2)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	41,776
Tytuł 2:	Środki na zobowiązania	(1a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	12,455
	Środki płatności	(2a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	12,455
Tytuł 3:	Środki na zobowiązania	(3 a)		4,245	6,522	4,030	4,110	18,907
	Środki płatności	(3b)		4,245	6,522	4,030	4,110	18,907
OGÓŁEM środki dla AMLA	Środki na zobowiązania	=1+1a +3a	1,061	15,708	30,412	12,850	13,107	73,138
	Środki płatności	=2+2a +3b	1,061	15,708	30,412	12,850	13,107	73,138

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku) Ceny bieżące

Szczegóły dotyczące źródeł przegrupowania środków na zobowiązania			2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM WRF na lata 2021–2027
03.02.01.06 Wdrażanie i rozwój wewnętrznego rynku usług finansowych (ceny bieżące) – w odniesieniu do FIU.net	Środki na zobowiązania	4			1,000	2,000	2,000	5,000
03.10.02 Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB)	Środki na zobowiązania	5		0,550	0,561	0,573	0,584	2,268
Margines Dział 1	Środki na zobowiązania	6	1,061	15,158	28,851	10,277	10,523	65,870
OGÓŁEM Przegrupowania środków	Środki na zobowiązania	=4+5+6	1,061	15,708	30,412	12,850	13,107	73,138

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku) Ceny stałe z 2021 r.

		2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM WRF na lata 2021–2027
Dyrekcja Generalna: FISMA							
•Urzednicy		1,216	1,216				2,432
•Personel kontraktowy		0,328	0,328				0,656
•Inne wydatki administracyjne – podróże służbowe		0,040	0,090				0,130
OGÓŁEM DG FISMA	Środki	1,584	1,634				3,218

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	1,584	1,634				3,218
--	--	-------	-------	--	--	--	--------------

Potrzeby w zakresie środków administracyjnych zostaną pokryte ze środków już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przegrupowanych, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2023 ¹	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM WRF na lata 2021–2027
OGÓŁEM środki	Środki na zobowiązania	2,645	17,342	30,412	12,850	13,107	76,356

¹ Przybliżenie na lata 2023 i 2024 z uwagi na różne podstawy (wskazane powyżej), które należy zastosować do wydatków w ramach działu 1 i działu 7.

na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	2,645	17,342	30,412	12,850	13,107	76,356
--	---------------------	--------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki AMLA

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku) Ceny bieżące

Określić cele i produkty ↓			2023		2024		2025		2026		2027		OGÓŁEM WRF na lata 2021–2027
	PRODUKT												
	Rodzaj ¹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ²													
– Bazy danych i systemy informatyczne (w tym koszty przejściowe)	Baza danych / IT					2,918		3,951		3,312		3,379	13,560
– Tłumaczenie	Tłumaczeni					0,265		0,406		0,110		0,113	0,894
– Podróże	Podróże					1,062		1,624		0,442		0,450	3,578
– Przedstawicielstwo prawne	Zewnętrzna obsługa prawna							0,541		0,166		0,168	0,875
KOSZT OGÓŁEM						4,245		6,522		4,030		4,110	18,907

¹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
² Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) ...”.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie AMLA

3.2.3.1. Streszczenie

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku) Ceny bieżące – tylko część finansowana przez Unię

	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM WRF na lata 2021– 2027
--	------	------	------	------	------	--

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	0,518	5,682	14,354	5,362	5,468	31,384
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)		0,462	2,493	0,962	0,982	4,899
Personel kontraktowy	0,291	1,186	1,815	0,308	0,315	3,915
Oddelegowani eksperci krajowi		0,159	0,486	0,462	0,471	1,578

OGÓŁEM	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	41,776
---------------	--------------	--------------	---------------	--------------	--------------	---------------

Wymagania dotyczące pracowników (EPC): Stanowiska ogółem finansowane przez Unię i finansowane z opłat lub obciążeń

	2023	2024	2025	2026 ¹	2027	OGÓŁEM²
--	------	------	------	-------------------	------	---------------------------

¹ Począwszy od 2026 r. 192 ze wszystkich 250 stanowisk (tj. 77 %) będzie finansowanych z opłat/obciążeń, w tym 164 pracowników zatrudnionych na czas określony (141 ADS i 23 AST), 25 pracowników kontraktowych i 3 oddelegowanych ekspertów krajowych

² Ogółem przy przewidywanym pełnym obsadzeniu stanowisk.

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	8	58	155	180	180	180
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)		7	30	30	30	30
Personel kontraktowy	10	30	30	30	30	30
Oddelegowani eksperci krajowi		5	10	10	10	10

OGÓŁEM	18	100	225	250	250	250
---------------	-----------	------------	------------	------------	------------	------------

Zakłada się, że wszyscy pracownicy zatrudnieni w 2023 r. pracują przez 6 miesięcy, przy czym procedura rekrutacji została rozpoczęta przed prawnym ustanowieniem agencji, tak aby można było podpisać umowy zaraz po utworzeniu agencji. Podobnie zakłada się, że 20 pracowników zatrudnionych na czas określony rozpoczynających pracę w 2024 r. będzie pracowało przez cały rok, ponieważ rekrutacja została przeprowadzona w 2023 r. Zakłada się, że wszyscy inni dodatkowi pracownicy będą zatrudniani przez cały rok i w związku z tym koszt ich zatrudnienia będzie równy średnio 50 % stanowisk. Zakłada się zatem, że pełna obsada zostanie osiągnięta do połowy 2026 r.

Szczegóły dotyczące przesunięcia środków z Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego

Wymagania dotyczące pracowników (EPC):

	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
--	------	------	------	------	------	---------------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)		4	4	4	4	4
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)						

Personel kontraktowy		4	4	4	4	4
Oddelegowani eksperci krajowi						

OGÓŁEM		8	8			8
---------------	--	----------	----------	--	--	----------

Środki przeznaczone na personel Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia i środki przeznaczone dla pracowników kontraktowych) zostaną zmniejszone o 4 pracowników zatrudnionych na czas określony (AD7) i 4 pracowników kontraktowych (FGIV), ponieważ zadania związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy przydzielone EUNB w kontekście przeglądu Europejskich Urzędów Nadzoru zostaną podjęte przez AMLA.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie macierzystej DG

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
20 01 02 01 i 20 01 02 02 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	8	8			
20 01 02 03 (w delegaturach)					
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)					
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)					
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)¹					
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	4	4			
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)					
Linia budżetowa (określić) ²	- w centrali ³				
	- w delegaturach				
01 01 01 02 (CA, INT, SNE – pośrednie badania naukowe)					

¹ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

² W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

³ Głównie w odniesieniu do funduszy polityki spójności UE, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejskiego Funduszu Morskiego Rybołówstwa i Akwakultury (EFMRA).

10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
OGÓŁEM	12	12			

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	W DG FISMA należy powołać 12-osobową „grupę zadaniową” (w tym 8 urzędników lub pracowników tymczasowych i 4 pracowników kontraktowych), aby zapewnić szybkie utworzenie i uruchomienie unijnego Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (AMLA). Grupa zadaniowa przyczyni się do szybkiej rekrutacji personelu AMLA oraz do ustanowienia procedur administracyjnych, logistycznych, kadrowych, budżetowych i finansowych, jak również systemów niezbędnych do zapewnienia AMLA dostępu do wymaganych środków finansowych pochodzących z opłat/obciążeń w przewidzianym czasie. Bez powołania tej grupy zadaniowej AMLA nie będzie w stanie w pełni funkcjonować i uzyskać gotowości do podjęcia wszystkich swoich zadań nadzorczych, jak również zadań koordynacyjnych do początku 2026 r.
Personel zewnętrzny	W DG FISMA należy powołać 12-osobową „grupę zadaniową” (w tym 8 urzędników lub pracowników tymczasowych i 4 pracowników kontraktowych), aby zapewnić szybkie utworzenie i uruchomienie unijnego Urzędu ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy (AMLA). Grupa zadaniowa przyczyni się do szybkiej rekrutacji personelu AMLA oraz do ustanowienia procedur administracyjnych, logistycznych, kadrowych, budżetowych i finansowych, jak również systemów niezbędnych do zapewnienia AMLA dostępu do wymaganych środków finansowych pochodzących z opłat/obciążeń w przewidzianym czasie. Bez powołania tej grupy zadaniowej AMLA nie będzie w stanie w pełni funkcjonować i uzyskać gotowości do podjęcia wszystkich swoich zadań nadzorczych, jak również zadań koordynacyjnych do początku 2026 r.

Opis metody obliczenia kosztów ekwiwalentów pełnego czasu pracy powinien zostać zamieszczony w załączniku V pkt 3.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

✓ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

Konieczne będzie utworzenie nowej linii budżetowej odpowiadającej ustanowieniu nowej agencji UE. Ponadto konieczne będzie zaprogramowanie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, tak aby zapewnić niezbędne środki na wdrożenie tego prawodawstwa. W szczególności, jak określono powyżej, proponowany dodatkowy budżet zostanie sfinansowany poprzez przesunięcie niewielkiej części unijnego wkładu (i stanowisk) z Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB), niewielkie przesunięcie środków z przydziału na Program na rzecz jednolitego rynku (w związku z kosztami hostingu systemu informatycznego FIU.net) oraz głównie poprzez wykorzystanie marginesu w ramach działu 1.

☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych¹.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

☐ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.

✓ Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem 2021– 2027
Opłaty od podmiotów bezpośrednio nadzorowanych oraz opłaty/obciążenia z tytułu pośredniego nadzoru nad instytucjami finansowymi ²				36,179	39,302	75,481

¹ Zob. art. 12 i 13 rozporządzenia Rady (UE, EURATOM) 2093/2020 z dnia 17 grudnia 2020 r. określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027.

² Pełne koszty personelu (w tym powiązane koszty i składki emerytalne z tytułu II) oraz koszty operacyjne wynikające z bezpośrednich działań nadzorczych i pośredniego nadzoru nad instytucjami finansowymi.

OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem				36,179	39,302	75,481
---	--	--	--	--------	--------	--------

Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
- ☐ wpływ na zasoby własne
- ☐ wpływ na dochody inne
- ☐ Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ³						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

ZAŁĄCZNIK – ZAŁOŻENIA

1. Założenia ogólne

Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy

Tytuł I – Wydatki na personel

Podczas obliczania wydatków na personel na podstawie zidentyfikowanych potrzeb kadrowych zastosowano następujące szczegółowe założenia wyjaśnione poniżej:

- Urząd zostanie powołany do życia bezpośrednio po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia (prawdopodobnie na początku 2023 r.), ale w 2023 r. nie będzie wykonywał żadnych zadań operacyjnych, a jedynie administracyjne związane z jego ustanowieniem. Pracownicy zatrudnieni w 2023 r. (18 osób) będą wyłącznie pracownikami administracyjnymi i kadrowymi.
- Bezpośredni nadzór nad wszystkimi wybranymi podmiotami rozpocznie się w 2026 r., w związku z czym do końca 2025 r. konieczne będzie zapewnienie pełnej obsady 100 pracowników do nadzoru bezpośredniego.
- Do połowy 2025 r. zakończony zostanie proces wyboru podmiotów do nadzoru bezpośredniego oraz ustalania opłat/obciążeń (lista podmiotów podlegających opłatom/obciążeniom będzie dłuższa niż podmiotów podlegających nadzorowi bezpośredniemu). Począwszy od 2026 r. Urząd będzie w większości finansowany z opłat i obciążeń.
- W odniesieniu do działań operacyjnych innych niż bezpośredni nadzór Urząd rozpocznie wykonywanie swoich funkcji w 2024 r. i osiągnie pełną obsadę kadrową w ciągu trzech lat, przy czym przewiduje się, że pełna obsada zostanie osiągnięta do końca 2026 r. Personel zatrudniony w roku 2026 będzie zajmował się pośrednim nadzorem nad sektorem niefinansowym i wsparciem jednostek analityki finansowej. Rok 2027 będzie zatem pierwszym rokiem, w którym Urząd będzie dysponował pełną obsadą kadrową przez cały rok.
- Koszty nowo zatrudnionego personelu w latach 2023, 2024, 2025 i 2026 wyceniono na 6 miesięcy, biorąc pod uwagę zakładany czas potrzebny na zatrudnienie dodatkowego personelu, jednak 20 nowych pracowników obejmujących stanowiska na początku 2024 r. wyceniono na pełne 12 miesięcy, ponieważ procedura rekrutacyjna zostałaby przeprowadzona w 2023 r.
- Średni roczny koszt pracownika zatrudnionego na czas określony w 2021 r. wynosi 152 000 EUR, pracownika kontraktowego – 82 000 EUR, a oddelegowanego eksperta krajowego – 86 000 EUR, przy czym wszystkie te kwoty obejmują 25 000 EUR kosztów „dodatkowych” w ramach tytułu II (budynki, IT itp.), a dane te są indeksowane o 2 % rocznie od 2023 r., tak aby ocenę skutków finansowych regulacji można było przedstawić w cenach bieżących.
- Nie stosuje się dodatniego ani ujemnego współczynnika korekty, ponieważ siedziba Urzędu nie jest znana (zwyczajowo wniosek Komisji dotyczący utworzenia nowej agencji nie zawiera informacji o lokalizacji siedziby).
- Składki emerytalne pracodawcy w przypadku pracowników tymczasowych i kontraktowych oparto na standardowym wynagrodzeniu podstawowym uwzględnionym w standardowych średnich kosztach rocznych na 2021 r., tj.

odpowiednio 96 724 EUR i 54 200 EUR, które od 2023 r. są ponownie indeksowane o 2 % rocznie w celu uzyskania cen bieżących.

Tytuł II – Wydatki na infrastrukturę i działalność

Koszty uzyskano dzięki pomnożeniu liczby pracowników przez część roku, podczas której są zatrudnieni, i przez standardowe koszty „dodatkowe”, tj. 25 000 EUR plus 2 500 EUR na pracownika⁴ na pokrycie innych wydatków administracyjnych, przy czym obie kwoty są wyrażone w cenach z 2021 r. i zindeksowane w celu uzyskania cen bieżących.

Jednakże w pierwszym roku faktycznej działalności (2024) konieczne będzie wynajęcie powierzchni biurowej wystarczająco dużej dla całego personelu Urzędu. Dlatego też oprócz standardowej kalkulacji kosztów dodatkowych (25 000 EUR pomnożone przez 82,5 EPC) w budżecie zapisano dodatkowe 2 mln EUR (w cenach bieżących), aby uwzględnić koszty wynajmu i ewentualnego wyposażenia budynku.

Komisja

Na podstawie niedawnych doświadczeń związanych z tworzeniem nowych agencji, aby skutecznie i szybko ustanowić Urząd, w latach 2023 i 2024 potrzebna będzie grupa zadaniowa o ustalonym okresie działania, składająca się z 12 osób (8 urzędników grupy zaszeręgowania AD i 4 pracowników kontraktowych), w tym z tymczasowego dyrektora wykonawczego oddelegowanego z Komisji oraz zespołu specjalistów ds. zasobów ludzkich, informatyki, finansów i zamówień publicznych. Osoby te zostaną zatrudnione w ramach wewnętrznych przesunięć kadrowych w Komisji Europejskiej. Ze względu na krótkoterminowy charakter grupy zadaniowej niektórzy z jej pracowników (według niniejszego szacunku są to cztery osoby) będą musieli być pracownikami kontraktowymi. Podróże służbowe będą potrzebne, zwłaszcza po rozpoczęciu przez Urząd działalności w miejscu jego siedziby od 2024 r. Koszty personelu tej grupy zadaniowej wyceniono w oparciu o średnią kwotę dla 2021 r. w wysokości 152 000 EUR na pracownika w przypadku urzędnika (stawka obejmująca koszty budynków i technologii informatycznych, tzw. koszty „dodatkowe”) oraz 82 000 EUR w przypadku pracownika kontraktowego.

2. Informacje szczegółowe

Poziomy zatrudnienia

Zgodnie z załącznikiem 5 do oceny skutków załączonej do niniejszego wniosku całkowity poziom zatrudnienia w Urzędzie, gdy dysponować będzie pełnymi zasobami, planowany jest na 250 osób, z czego 100 osób zaangażowanych jest w bezpośredni nadzór nad niektórymi podmiotami zobowiązanymi. Jeżeli jednak Urząd zlokalizowany będzie w pobliżu istniejącej agencji UE, z którą może dzielić funkcje pomocnicze, wówczas całkowity poziom zatrudnienia mógłby być nieco niższy niż 250 pracowników; w takim przypadku w trakcie procesu legislacyjnego należy zmienić niniejszą ocenę skutków finansowych regulacji.

Liczba 100 pracowników zaangażowanych w bezpośredni nadzór opiera się na szacunkowej liczbie podmiotów podlegających bezpośredniemu nadzorowi Urzędu wynoszącej od 12 do 20 oraz na średniej liczbie pracowników Urzędu zajmujących się każdym z bezpośrednio nadzorowanych podmiotów wynoszącej od 5 do 8. Prawie wszyscy spośród 100 pracowników będą przebywać w państwach członkowskich, a nie w siedzibie Urzędu, ponieważ będą kierować wspólnymi zespołami nadzorczymi z udziałem pracowników krajowych organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

⁴ W budżetach na 2021 r. koszty Europejskich Urzędów Nadzoru z tytułu II, z wyłączeniem budynków i ICT, wahają się od 1 700 EUR do prawie 5 000 EUR na pracownika.

W odniesieniu do 150 pracowników niezaangażowanych w bezpośredni nadzór liczba ta jest ustalona na minimalnym poziomie niezbędnym do wykonania pełnego zakresu zadań Urzędu. Jest ona znacznie niższa od średniego poziomu zatrudnienia w 2020 r. dla wszystkich trzech Europejskich Urzędów Nadzoru. Planowana liczba 150 pracowników Urzędu, którzy nie będą zajmować się bezpośrednim nadzorem, może zostać podzielona według następujących działań:

- członkowie Rady Wykonawczej, dyrektor wykonawczy i przewodniczący (7 EPC);
- administracja centralna i personel pomocniczy (budżet, zamówienia, zasoby ludzkie, informatyka, prawo itp.);
- nadzór pośredni (koordynacja i nadzór zwierzchni nad krajowymi organami nadzoru) w sektorze finansowym;
- nadzór pośredni (koordynacja i nadzór zwierzchni nad krajowymi organami nadzoru) w sektorze niefinansowym;
- koordynacja i wspieranie pracy jednostek analityki finansowej.

W projekcie rozporządzenia ustanawiającego Urząd określono liczbę członków Rady Wykonawczej na 5 osób plus przewodniczący; nie będą oni stałymi pracownikami Urzędu, lecz niezależnymi osobami sprawującymi urząd publiczny w pełnym wymiarze czasu pracy. Na podstawie doświadczeń Europejskich Urzędów Nadzoru liczbę niezbędnych pracowników administracji centralnej i personelu pomocniczego można oszacować na 20 osób (mniej, jeżeli usługi pomocnicze są współdzielone z inną agencją). Dokładny podział pozostałych 123 etatów na inne działania zostanie powierzony samemu Urzędowi, ale szacuje się, że około 70 EPC zostanie przydzielonych do pracy nad pośrednim nadzorem sektora finansowego (ma to znaczenie dla opłat/obciążeń – zob. poniżej).

Tytuł III – koszty – wydatki operacyjne

Koszty oszacowano przy zastosowaniu następujących ogólnych założeń:

- Koszty tłumaczenia przy pełnej operacyjności szacuje się na nieco ponad 0,5 mln EUR rocznie w cenach z 2021 r. i zindeksowanych w celu uzyskania cen bieżących. Wskaźniki tych kosztów w latach 2024 i 2025 przyjęto odpowiednio na poziomie 50 % i 75 %.
- Przejściowe koszty informatyczne obejmują: jednorazowe koszty informatyczne związane z przeniesieniem systemów informatycznych do AMLA oraz inne koszty informatyczne związane z uruchomieniem AMLA, które zakłada się na poziomie 1 mln EUR w 2023 r. i 400 000 EUR w 2024 r. (obie kwoty w cenach z 2021 r.).
- Koszty nadzoru na miejscu wynoszą 2 500 EUR na osobę za wizytę. Budżet podróży służbowych wynoszący 2 mln EUR (w cenach z 2021 r.) przy pełnej operacyjności (tj. od 2027 r.) odpowiada 800 indywidualnym podróżom (budżet podróży na 2024 r. wynosi 50 % budżetu przy pełnej operacyjności, a na 2025 r. – 75 % budżetu przy pełnej operacyjności).
- Wydatki na spory sądowe związane są z korzystaniem z zewnętrznej obsługi prawnej w zakresie sporów sądowych z podmiotami podlegającymi bezpośredniemu nadzorowi w odniesieniu do skierowanych do nich decyzji, z podmiotami podlegającymi opłatom/obciążeniami w odniesieniu do poziomu opłat/obciążeń oraz z krajowymi organami nadzoru w przypadkach, w przypadkach gdy Urząd uzna, że nie sprawują one należytego nadzoru nad danym podmiotem i zaproponuje przekazanie Urzędowi kompetencji nadzorczych. Roczne koszty postępowań

sądowych szacuje się na 0,75 mln EUR przy pełnej operacyjności (w cenach z 2021 r.).

Urząd przejmie od EUNB bazę danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, do której utworzenia EUNB został upoważniony na mocy rozporządzenia (UE) 2019/2175 (rozporządzenie w sprawie przeglądu Europejskich Urzędów Nadzoru), o czym jest mowa w art. 9a rozporządzenia w sprawie EUNB (zob. pkt 1.5.5. w ocenie skutków finansowych regulacji), po raz pierwszy przyznającym EUNB kompetencje w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, wraz z 8 stanowiskami przypisanymi EUNB w tym akcie prawnym do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy. Kwota przewidziana dla EUNB w ocenie skutków finansowych regulacji wniosku Komisji przyznającego EUNB te dodatkowe uprawnienia (COM(2018) 646 final) wynosiła 0,53 mln EUR rocznie z budżetu Unii na zasadzie ciągłości (40 % całkowitych kosztów, ze względu na mieszany charakter finansowania Europejskich Urzędów Nadzoru). Środki te (odpowiednio zindeksowane) zostałyby przekazane Urzędowi ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy przejmie również od Komisji prowadzenie systemu wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej, znanego jako FIU.net. Hosting tej sieci zostanie przeniesiony z Europolu do Komisji w ciągu 2021 r., ale przewiduje się, że prowadzony przez Komisję hosting będzie miał charakter tymczasowy do czasu, gdy Urząd będzie mógł przejąć rolę stałego gospodarza tego systemu. Koszt hostingu FIU.net, niezależnie od kosztów związanych z transferem, składa się zasadniczo z kosztów informatycznych (utrzymanie bezpiecznego sprzętu i oprogramowania do transgranicznej wymiany wrażliwych informacji między jednostkami analityki finansowej). Roczny koszt hostingu FIU.net w Komisji wynosi około 2 mln EUR, ale są to ostrożne szacunki kosztów ponoszonych wyłącznie w celu zagwarantowania dostępności bezpiecznego systemu w okresie przejściowym. Organ będzie musiał opracować dodatkowe funkcje, aby zapewnić skuteczne narzędzia do wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej, w związku z czym szacowany budżet systemu FIU.net wynosi tutaj 3 mln EUR (w cenach z 2021 r.), z czego około 2 mln EUR (w cenach bieżących) będzie odpowiadać oszczędnościom w budżecie UE dzięki przeniesieniu FIU.net z Komisji do AMLA od połowy 2025 r. (pierwszy rok, w którym przeniesienie FIU.net z Komisji do Urzędu jest realistycznie możliwe).

Dochody z opłat/obciążeń

Działalność Urzędu, która ma być finansowana z wpływów z opłat/obciążeń, obejmuje koszty związane z bezpośrednim i pośrednim nadzorem nad sektorem finansowym. W odniesieniu do tytułu I i tytułu II całkowitą liczbę pracowników, w przeliczeniu na EPC, zaangażowanych w te dwa działania szacuje się na 192. Jeśli chodzi o tytuł III, koszty, które uznaje się za należące do tej kategorii, to wszystkie koszty tytułu III z wyłączeniem funkcjonowania FIU.net oraz 20 % kosztów tłumaczeń, podróży służbowych i postępowań sądowych. W przypadku pełnego roku przy pełnej operacyjności koszty te wynoszą 4,9 mln EUR z 9 mln EUR w tytule III (obie kwoty w cenach bieżących). W ogólnym ujęciu szacunki te wskazują na dochody z opłat w wysokości około 40 mln EUR w roku pełnej operacyjności, co odpowiada około 75 % wydatków Urzędu, pozostawiając nieco ponad 13,3 mln EUR wydatków do pokrycia z budżetu Unii.

W latach 1 i 2 faktycznej działalności (2024 i 2025) planuje się zerowe wpływy z opłat/obciążeń, ponieważ Urząd nie będzie jeszcze w stanie pobierać opłat/nakładać obciążeń; wybór podmiotów podlegających opłatom/obciążeniom zajmie pierwsze półtora roku działalności Urzędu, przy czym lista podmiotów zostanie opublikowana w sierpniu

2025 r., a faktury za składki *ex ante* za rok 2026 zostaną wysłane zaraz potem. Ogólny skutek tych założeń jest taki, że koszt Urzędu dla budżetu Unii (z wyłączeniem kosztów tymczasowej grupy zadaniowej Komisji, którą należałoby powołać w celu ustanowienia Urzędu) jest rzędu nieco ponad 1 mln EUR w 2023 r., nieco poniżej 16 mln EUR w 2024 r. i 30 mln EUR w 2025 r., a następnie spada do 12,8 mln EUR w 2026 r. i wynosi nieco ponad 13 mln EUR w 2027 r. i w kolejnych latach.

Opłaty/obciążenia odpowiadające wydatkom kwalifikowanym w roku N będą pobierane w roku N-1 na podstawie projektu budżetu na rok N. Jeżeli szacowane wydatki na nadzór bezpośredni w danym roku są wyższe lub niższe od zapisanych w budżecie, opłaty/obciążenia pobierane w kolejnym roku powinny zostać dostosowane w celu skorygowania poprzednich szacunków.

W odniesieniu do podmiotów zobowiązanych podlegających opłatom/obciążeniom projekt rozporządzenia ustanawiającego Urząd wyłącza podmioty zobowiązane spoza sektora finansowego i ogranicza opłaty/obciążenia do wybranych podmiotów sektora finansowego, które zostaną określone w akcie delegowanym Komisji.

Poniższa tabela przedstawia w skrócie, jak planowo kształtować się mają dochody Urzędu z tytułu opłat/obciążeń.

Unijny Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (AMLA) – finansowanie z opłat i obciążeń			2024	2025	2026	2027	OGÓŁE M 2023– 2027
Tytuł 1: (w tym składki emerytalne płacone przez pracodawcę)	Środki na zobowiązania	(1)			26,033	28,573	54,606
	Środki na płatności	(2)			26,033	28,573	54,606
Tytuł 2:	Środki na zobowiązania	(1a)			5,343	5,830	11,173
	Środki na płatności	(2a)			5,343	5,830	11,173
Tytuł 3:	Środki na zobowiązania	(3a)			4,803	4,899	9,702
	Środki na płatności	(3b)			4,803	4,899	9,702
OGÓŁEM Środki finansowane z opłat i obciążeń dla AMLA	Środki na zobowiązania	=1+1a +3a			36,179	39,302	75,481
	Środki na płatności	=2+2a +3b			36,179	39,302	75,481